

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Із відкриття Музею Народньої Творчости у Нью Йорку

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Червень ч. 6. June 1967

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK XXIV. ЧЕРВЕНЬ Ч. 6.

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Олена Лотоцька, д-р Наталя Іщук,
Ірина Пеленська, Марта Тарнавська,
Наталя Чапленко, Марія Юркевич.
Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 \$5.00

Піврічна передплата \$2.75

Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.

Річна передплата в Австралії 4 а. д.

Річна передплата у Франції 10 н. фр.

Річна передплата в Німеччині 12 н. м.

В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.

Поодинокое число 50 центів

OUR LIFE

Vol. XXIV. JUNE No. 6

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscription
in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscription
in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

Зміст:

- О. Олесь: Терновий вінок
Готуймось до Сесії
М. Когутяк: Окружна Рада СУА
в Рочестері
Л. Бурачинська: Вибір звання
І. Лунів: Панна Вандзя і Гриць
Л. Лисак: Коли кепкує доля
А. Максимович: Найменша лишається
вдома
О. С. Процюк: Малюрок абстракту
О. Соневицька: Гурток Книголюбів
у Нью Йорку
Колобок, народна казка
Діма: Біля річки
Н. Забіла: Ой, чук-чуки
Г. Чернобицька: Не боїмось
О. Литвин: Зелена кенгура
О. С.: Відновляємо мешкання
З. Терлецька: Дріб уліті
Р. Коцик: Рудбекія
Юстина: Дещо про „міні“
Відкриття Музею Народної Творчос-
ти
П. Щуровська: Моя музична освіта
Choosing a Career
Build With Youth for a Better World
Mary Dushnyck: Opening of Folk
Art Museum
72 Branch Report
37 Branch Activities
M. Tarnawsky: What to Read

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
с/с No. 7 887 92 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rauchstr. 22

On the Front Page:

From the opening of Folk Art
Museum in New York City.

На терені СУА

3. червня — Окружний З'їзд —
Окр. Рада СУА в Клівленді
25. червня — Прогулька до Глен Спей
із відзначенням 50-ліття нашої
Державности — Окружні Ради
СУА Ньюарку і Нью Йорку
23. вересня — Конференція Виховних
Референток — Окр. Рада СУА
в Нью Йорку
30. вересня — Вечір Жіночого Пера,
з виставкою книжок — Окр.
Рада СУА в Сиракозах
30. вересня — Ювілей 10-ліття — 43
Відділ СУА у Філядельфії
7. і 8. жовтня — Річні Збори Гол.
Управи — Централь СУА у Фі-
лядельфії
21. жовтня — Свято 50-ліття Держав-
ности — Окр. Рада СУА у Фі-
лядельфії

Об'їздка
пані Голови

Зустріч із членством відбудеться
в таких Відділах:

2. червня — 68 Відділ СУА в Сира-
козах
3. червня — Відділи СУА в Роче-
стері
4. червня — 49 Відділ СУА в Бо-
фало
5 — 8. червня — Конвенція Ген. Фе-
дерації Жіночих Клубів у Сан
Франціско
9. червня — 62 Відділ СУА у Сан
Франціско
11. червня — 75 Відділ СУА в Ден-
вері

ЗВІТНІ ЛИСТКИ

Звітні листки за 1966 р. надіслало
дотепер 5 Окружних Рад — із Нью
Йорку, Ньюарку, Філядельфії, Роче-
стеру й Шикаго. Чекаємо присилки
інших.

Із Відділів, що через велику від-
даць не належать до Окр. Рад, наді-
слали — 16, 17, 25, 34, 62, 75 і 77.
Очікуємо дальших звітів.

Прохаємо прискорити висилку, бо
з кінцем червня приступаємо до о-
працьовання звітного матеріалу за
1966 р. Шкода було б, коли б яко-
гось звіту бракувало!

На обгортці:

Музей Нар. Творчости в Нью Йорку
має 10 повних народніх строїв. П-на
Христя Падох, зодягнута в гуцуль-
ські вбрання, пояснювала їх.

О. Олесь

ТЕРНОВИЙ ВІНОК

(Уривок)

В великих людях — вільний дух
До тіла людського прикутий
Їх вабить крила розгорнути,
Їх кличуть простір, воля, рух.

Вони не заснуть і вночі!
Їх будить зойк і крик народний,
Вони то в небі, то в безодні,
Їм сниться слава і мечі.

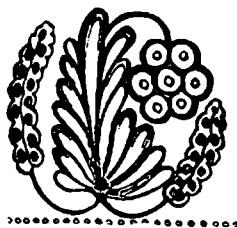
Що стіни-мури? Розвалить!
Що скелі-гори їм? Розперти!
Перемогти, або умерти, —
Однаково: прекрасна мить!

Життя для них — це боротьба,
Вони родилися для чину,
Розкуть закуту Україну,
Звільнити вічного раба!

Це — зміст життя їх, це мета,
Це — їм призначена дорога,
А там за нею — перемога,
Квітки і брама золота.

І йдуть вони, і безліч їх
Упало славно на дорозі,
Ні плач, ні ворога погрози
Не здержать радісний потік.

Із збірки „Айстри“

Готуймось до Сесії

Світовий Конгрес Вільних Українців, що має відбутись у листопаді цього року у Нью Йорку, має стати великою нашою маніфестацією у 50-ліття українських визвольних змагань. Усвідомлюючи собі важливість моменту, українське жіноцтво влаштовує в рамках Конгресу свою Сесію, метою якої є — з'ясувати собі чим українська жінка у вільному світі може причинитись до поліпшення долі своєї посестри у Рідному Краю та як сама повинна дбати тут, на вільних поселеннях, про збереження українського національного субстрату.

Яка ж повинна бути наша підготовка до участі в Сесії? Не маємо тут на думці організаційної сторінки — висилки делегаток, підготовки матеріалів, пожертви на витрати. Очевидно, що й це потрібне. Однак далеко важнішою є — духовна підготовка. У таку велику хвилину повинна проявитись високо етична і глибоко патріотична настанова нашого жіноцтва. У часи незгод і взаємообвинувачень українська жінка повинна відрізнити суттєве від другорядного, велике від малого. Найвищою метою для неї є добро української справи в її національно-державному розумінні.

Українка свідомо того, що коли різносторонність підходу до здійснення ідеї є корисна й бажана — то наголос на взаємопоборювання є погубним. Тому наше жіноцтво повинно підкреслити це у своєму діянні, в родині, в громаді, в організаційному житті, виявляючи пошану й увагу до думки провідних громадських і інтелектуальних чинників та вирозуміння для думки інших в українській громаді.

Що ж дасть нам силу нераз у трудних умовах провести наше завдання, виявити отой найвищий сенс відповідальности? Допоможе нам у тому друга притаманна риса українки — її здібність уміти любити. Адже любов завжди пов'язана з самопосвятою, бо без неї вона стає самолюбством. Ми любимо Україну, і народ наш, і мову його, і культуру не лиш тому, що ті поняття зберігають високі об'єктивні вартості, а тому, що вони єдині, незаступні для нас, рідні нашій душі і серцю. Як же можемо ми, визнаючи це, не любити брата нашого, що має нераз інший підхід, що може навіть помиляється? Розбудім у серцях наших, може приспану нераз іскорку любови, тієї найшляхетнішої сили, що має свої закони і що за її законами діє благо в родині, в громаді, в народі. Нехай полум'я любови змете межі між побратимами й посестрами, з яких повинно складатися наше суспільство! Адже Україна терпить і чекає того відродження духового від нас!

З Головної Управи С У А

П-ні Марія Когутяк
Mrs. Maria Kohutiak, President of
Regional Council in Rochester, N. Y.

ОКРУЖНА РАДА С У А В РОЧЕСТЕРІ

XIV Конвенція С У А у своїх резолюціях звернула особливу увагу на поглиблення нашої праці в різних ділянках. Це й старались ми приміняти у нашому пляні праці.

Щоб розглянути нашу працю та намітити її шляхи на майбутнє, ми провели в минулому році Конференцію референток організаційних, культ.-освітніх та виховних. Особливу увагу звернено на організаційну ділянку, що її вважаємо однією з найважливіших, бо від приросту й якості членства залежить майбутнє організації. На Конференції обговорено можливості приросту членства та творення нових Відділів в Окрузі. Звернено також увагу на організаційний вишкіл членства, а доповідь нашої містголови п-ні Софії Онуфрик п. з. „Праця над членкою“ послужила всім Округам для тієї ж цілі.

Внаслідок такої наполегливої праці наша Округа збільшилась від Конвенції на два нові Відділи, а саме — на 9 Відділ у Бінгемтоні і 45 молодечий у Рочестері. Справу творення молодечих Відділів просліджуємо далі в наших більших осередках. Контакт і співпраця нашої Окр. Ради з Від-

ділами, якщо зважити на велику віддачу між Відділами, є більш як задовільні. У травні відвідала Окр. Раду й наші Відділи голова Централі п-ні Стефанія Пушкар. Особистий контакт має велике значення в житті організації.

В культ.-освітній ділянці наша Округна Рада проявила себе у щорічному влаштуванні Свята Жінки-Героїні, яке відбувається в різних місцевостях нашої Округи. Програма цих Свят є завжди на високому рівні завдяки участі в них наших мистецьких сил.

Щоб зблизити наші літературні сили з рядами організованого жіноцтва, наша Окр. Рада запланувала Вечір Жіночого Пера на осінь цього року. Щоб улаштувати при тому виставку видань жіночого пера, ми закупили твори письменниць, що були виставлені в часі нашої Конвенції в Нью Йорку. Далі такі вечори будуть влаштувати наші Відділи, закупленими творами зможуть користуватись Гуртки Книголюбів.

Окрім літературних вечорів, плануємо також Вечорі Української Народної Нощі, де при помочі доповідей, картин і ляльок зможемо запізнати наше громадянство із стилевим народнім убранням із різних частин України. Для тієї цілі наша Окр. Рада закупила ляльки і для них наші Відділи тепер підготовляють стилеві строї.

Щоб запізнати наше громадянство з красою нашої старовини, наша Окр. Рада влаштувала 13. травня в Рочестері Показ Історичних Строїв, відтворених 64 Відділом С У А в Нью Йорку.

Виховна ділянка — одна з перших, на яку наша Окр. Рада звернула свою увагу. В тій ділянці маємо тепер гарні досягнення. В Окрузі є дві Дитячі Світлички, відбуваються Градуаційні Зустрічі, імпрези і дитячі забави. У травні ц. р. ми провели Конференцію Виховних Референток у Ютіці, в якій — окрім референток — взяли також участь виховниці Дитячих Світличок.

Довгі роки гордилась наша Окр. Рада музейною збіркою „Наша Батьківщина“ Та розуміючи по-

требу ширшого користування цим культурним добром, ми передали її Гол. Управі для Музею Нар. Творчости в Нью Йорку. Гурток „Наша Батьківщина“ продовжуватиме далі свою, таку корисну працю.

Отакий то короткий перегляд нашої праці в новій каденції. Багато більше могли б ми зробити, коли б наші Відділи були близько себе. Велика віддачу поміж нашими 8-ми Відділами незвичайно утруднює нам працю. Та хоч ділять нас простори, проте наші Відділи радо вдержують контакт та допомагають нам у проведенні наших починів. Бо ж розуміють доцільність існування Округної Ради, як посереднього звена між ними й Централєю С У А.

Марія Когутяк
голова Окр. Ради
в Рочестері

КУРС УЧИТЕЛЬОК ДОШКІЛЛЯ

Дня 13. березня ц. р. Округна Рада С У А в Шикаго розпочала Курс Працівниць Дошкілля. Підготову Курсу провела п-ні Люба Шеремета, виховна референтка Окр. Ради.

На Курс вписалося дев'ять учасниць. Курс відкрила п-ні Люба Шандра, голова Окр. Ради С У А, а п-ні Люба Шеремета, керівницка Курсу, подала намічений плян праці. В нього входять такі виклади:

Психологія дитини — проф. Вероніка Чемеринська

Методика навчання — учит. Ірина Дурбак

Українознавство — учит. Люба Шеремета.

Теоретичне навчання триватиме 3 місяці і закінчиться 13. червня ц. р. Практичний вишкіл відбудеться по вакаціях в українській Світличці 29 Відділу С У А, а також в американському дитячому садку. По вишколі слідуватимуть іспити і градуація.

Кожну лекцію секретарка Окр. Ради п-ні Л. Басюк вибиває на циклостил, щоби вручити її курсанткам перед викладом. Курс відбувається в парохіальній школі св. Миколая.

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

Вибір звання

Двері середніх шкіл випустили знов сотні й тисячі молодих дівчат у життя. Поза радістю життєвого осягу перед ними постає питання — кудю йти? Яке вибрати звання? Багато з них уже вирішили це, бо спрямування на дальший вишкіл западає вже в останньому шкільному році. Тоді це питання виринуло для них ще скоріше.

У двох почитних американських журналах „Тайм“ і „Нюзвік“ із червня 1966 р. розглядалась справа жіночих студій. З кількох інтерв'ю, проведених у передових жіночих каледжах ЗДА, виходило, що молоде жіноче покоління хоче студіювати. Подружжя вже не вважається життєвим забезпеченням. Правда, немає тенденції до надзвичайних осягів і немає охоти зрікатись споконвічного призначення жінки — своєї родини. Ні, кожна з дівчат мріє про кохання й подружжя, але кожна хоче придбати собі фах.

Чому це так? Адже була в один час перевірка, чи доцільні довгі й дорогі студії дівчат, якщо вони здебільшого з того не користують. Бо вийшовши заміж, не можуть виконувати свого звання. А коли по якомусь часі хочуть до нього повернутись, тоді їм трудно увійти в давнє русло. І тому одне покоління дівчат повірило цьому гаслу й відвернулось від того змагання до освіти й звання, що його підбудували їх матері й бабуні. Про це пише в своїй книжці „Жіноча містика“ американська публіцистка Бетті Фрайдан, що ми її вже обговорили в нашому журналі.*

А тепер справа повернулась інакше. Нове жіноче покоління увійшло в життя і воно вважає придбання звання конечним. Це, мабуть, дочки тих матерів, що повірили в недоцільність коштовного жіночого вишколу і з їх досвіду знають, що свій фах таки треба мати. Різні життєві умовини спонукують їх до того. Мабуть найбільш переконливим є те, що

звання дає найкращу безпеку у життєвій боротьбі.

Зрештою найбільш вимовним аргументом у користь жіночого вишколу є — цифри. З усієї робітної сили Америки майже половину творять жінки. Обчислення жіночих професій у 1940 р. дало їх 35.** У виробленому промисловому суспільстві, яким є американське, професії все дальше різничаються. Бо підноситься життєвий стандарт, а з ним виростають нові потреби. Наприклад, виробництво косметиків, що колись існувало лиш для небагатьох, стало масовою продукцією. А воно є створене жінками і в більшості затруднює жінок.

Таких прикладів можна навести багато. От хоч би звання суспільної працівниці, що стало конечне в великоміській спільноті. Або звання фахівця домашнього господарства, що працює в харчевому промислі чи великих закладах побутового обслуговування, чи звання реєстрованої медсестри, що займає різні пости в здоровній опіці країни.

Порадні звання, що поширились тепер при навчальних установах, відразу змальовують молодим дівчатам картину майбутнього. При проверці здібностей та замилювань вони спрямовують молоду дівчину в відповідному напрямку. Але звертають її увагу відразу на можливість природної перерви в її званні, що постане через подружжя й материнство. З цим треба рахуватися кожній молодій жінці і тому належно підходити до того. Своє звання, свою працю треба любити. Тоді ця перерва не стане перешкодою, бо жінка-фахівець, навіть коли стала матір'ю й відійшла від праці, все ж може слідкувати за новинами й переїмаючи в своїй ділянці. Вона може працювати частинно і з перервами, щоб знайомитись із змінами у своєму званні. Такі частинні заняття є тепер дуже поширені.

** Women's Occupations Through Seven Decades, Washington 1951.

Отже як бачимо — при виборі студій повинні рішати три чинники. У першу чергу здібність і замилювання молодої дівчини. Дальше можливість цієї природної перерви, що настає в житті майже кожної жінки. А вкінці — матеріальна можливість цю освіту здобути.

У світлі цих мотивів цікавить нас кудю йде українська дівчина у цій країні. Впродовж трьох літ ми подавали перегляд градуанток високих шкіл у ЗДА і маємо цінний матеріал. За ці три роки 262 градуантки перейшли через сторінки Нашого Життя. Враховуючи те, що ми не всі могли охопити, треба припускати, що около 300 дівчат в тому часі придбало вищу освіту.

Перегляньмо їх спрямування. Переважна їх частина пішла на вчительський фах. Правда, стислу педагогію студіювало 28 дівчат, але багато інших студій теж туди направлені, як студії мов (66), історії (14), психології (7), музики (6) фіз. виховання (2). Отже давня тяга жінки до вчительської праці тут заважила.

Є ряд фахів, що вимагають спеціальних здібностей. Це, окрім згаданого вже музичного вишколу, є студії мистецтва (9), математики (9), журналістики (3). Треба припускати, що ці градуантки руководились власне тим моментом у своєму виборі.

Дальше треба згадати фахи, що їх створив уже новіший час та побудова нового суспільства. Це є студії економії в різних відмінах (14), хемії (16), соціології (7), політичних наук (7). Градуантки могли руководитись своїми здібностями, але також потребою ринку праці.

Дуже мало заступлені типово жіночі студії, що є дуже популярні в Америці, а саме домашнє господарство (1) і доглядництво хворих (3). А вони поза тим, що теж вимагають здібностей і замилювання, є особливо корисні для майбутнього градуантки та найкраще витримують оту природню

* „Наше Життя“ ч. 7, 1965.

жіночу перерву у виконванні фаху.

Є ще тут і там осяги в ділянках, мало доступних загальною молодих дівчат. Це є студії антропології (1), електричної інженерії (1). За три роки 4 українки закінчили медицину, а одна дентистику.

Є ще цілий ряд фахів, що не вимагають вищої освіти, а дуже добре достосовані до здібностей жінки та потреб цієї країни. Це є звання медичного техника різного роду та бюрової секретарки. Для них теж потрібна фахова освіта, яку звичайно уділюють відповідні навчальні заведення. У нашому перегляді бракує нам цих даних, бо їх взагалі лиш з трудом можна зібрати. А треба припускати, що велика кількість українських дівчат із того користає. Цей вишкіл дає скорішу змогу заробітку, але він найбільше підлягає загрози відсталості при кількालітній перерві.

У висліді можемо сказати, що вибір звання наших дівчат дещо однобічний. Придержуємось у тому давньої ще старокрайової системи по лінії найдавшого звання вчителювання або потреб місцевого ринку праці, — економічних чи хемічних студій. Нехтуємо зовсім практичними можливостями, що їх дає модерне суспільство, а саме студіями домашнього господарства чи доглядництва хворих. Натомість ловимосся на приману студій, що можуть бути корисними й успішними, але з трудом лиш витримують природню перерву праці, а саме — політичні науки.

Одне відрадне явище, що виказує поступ у відношенні до старокрайового способу думання. Це є тих 9 градуанток образотворчого мистецтва, що закінчили студії в тому часі. Вони руководились своїм замилюванням і треба їм признати, що домоглися свого, часто всупереч думці своїх батьків. А цей фах, подібно, як і інші, вибраний із замилювання, витримає пробу часу, призначену на природне призначення жінки.

Отже треба провітрити наше наставлення до жіночого звання в українських родинах. Воно в засаді правильне, бо українська дівчина хоче студіювати і розуміє

КОНВЕНЦІЯ ГЕН. ФЕДЕРАЦІЇ ЖІНОЧИХ КЛЮБІВ

У днях 4.—8. червня 1967 р. відбулася в Сан Франціско 76-та Конвенція цієї мільйонної жіночої організації. Гаслом її на біжучу каденцію 1966-68 рр. є „Будуймо краший світ із молоддю“. І в тому змислі були проведені комісії та дискусійні панелі цієї Конвенції.

Конвенція була дуже ділова. Розглянено шість ділянок праці Ген. Федерації (виховання, мистецтво, домашнє життя, збереження природи, міжнародні справи, громадське життя) у дискусійних групах. Також підведено підсумки під проекти, а їх є кілька, як наприклад співпраця з КАРЕ, підтримка громад і т. д.

У своїх резолюціях Конвенція висловила до пекучих проблем американського життя, як контролі злочинности, безпеки публичного руху, здорових харчів, поборювання венеричних недуг, прочищення води й повітря.

Останнього дня Конвенції був улаштований Міжнародній Обід на честь усіх заграничних жіночих клубів. У ньому взяли участь усі жіночі угруповання з-поза ЗДА, що належать до Ген. Федерації, а також усі представництва екзильних національних груп.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) стала в 1966 р. членом Ген. Федерації Жін. Клубів і брала участь у ювілейній Конвенції в Шикаго. СФУЖО заступала там п-ні Олена Лотоцька, почесна голова СУА. Цього року СФУЖО вислала п-ні Стефанію Пушкар, голову Централі СУА, як свою представницю.

Союз Українок Америки є від 1948 року членом Ген. Федерації Жін. Клубів. Представниці СУА брали участь у різних її Конвенціях. Торік СУА заступала п-ні Марія Душник, референтка зв'язків Гол. Управи. Також і цього року вона мала нагоду репрезентувати СУА на Конвенції Ген. Федерації Жін. Клубів.

вагу придбаного звання. Але однобічне спрямування дівчат — це вислід опінії батьків. Бо ж у родинному домі формує дівчина свій погляд на життя і його вимоги і бажання чи мрії батьків стають не раз для неї дороговказом.

НОВІ КНИЖКИ

Тетяна Шевчук: **НА ПРОЦЮ ДО КИЄВА** (спомини з подорожі в Україну). Вінніпег 1967. Стор. 104.

Авторка розказує про свою подорож з групою лікарів. Ціллю групи — хірургічні конференції, але ж ціллю авторки передусім „з'єднатися духом з тим глибоким коренем нашої старовини, що сягає тисячі літ у минувшину“ То ж поміж рядками ділового опису подорожі, готелів, місцевостей і людей та їхніх умовин життя в Рад. Союзі, ми находимо пошукування за змістом, що відноситься до України не тільки в її географічному значенні. Вже по дорозі чи то в Москві чи Сочі, цікавиться авторка тим, як до українців, їхньої мови та проблем відносяться усякі підсоветські люди, чи то в готелях, літаку чи на вулицях.

Приїзд на українські землі переживає авторка в піднесеному, майже містичному настрої. І тут, поміж описами священних місць, що викликають її захоплення, відчуваємо, як її напружена увага та зусилля спрямовані на те, щоб найти український зміст поза тим, що показують туристам. Йї удається нав'язати декілька розмов, з яких особливо знаменна одна з безіменним киевлянином (стор. 53—55).

РЕЛІГІЯ У ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. Збірник матеріалів Наукової Конференції у Рокка ді Папа. Записки Наукового Т-ва ім. Шевченка. Том 181. Спільне видання НТШ, УБНТ, УВАН, УВУ на пошану Блаженнішого Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа Сліпого. Мюнхен-Рим-Париж, 1966.

Супровідне слово говорить про історію постановя цього тому Записок НТШ, зв'язаного з Науковою Конференцією в Рокка ді Папа. Біографічний нарис Кардинала Йосифа Сліпого та бібліографія його праць становлять першу частину тому. Доповняють їх фотографії, зв'язані з Його життям. Дальше слідує ряд наукових праць, що торкаються справ релігії в її різних аспектах, історичному, психологічному, мистецькому, звичаєвому і т. п. **Ю. С.**

Панна Вандзя і Гриць

Гумореска, відзначена на 7-му Конкурсі СФУЖО

— Та чого товчешся, як Марко по пеклі? — густим басом гукнув Василь, не піднімаючи голови з-над книжки, над якою потів щоночі, щоб хоч трохи вивчити ту трудну мову, що без неї — писав його дядько з Америки — важко йому прийдеться жити в новій країні. — Ох, яка ж чудернацька та химерна ота мова! Вже багато з прочитаного зрозумієш, але ніяк не вимовиш його, хоч як і крути язиком. Та — треба: листи дядька, підсилені час від часу зелененькими долярами, були єдиною тепер потіхою по втраті дівчини, що потоптала його гаряче серце і, не зважаючи на його прохання, таки записалася до Канади. А відомо ж, що кожну пристань, куди причалить корабель з біженцями, облягають багаті жєнихи. Його Маруся напевне відразу попаде в око якомусь багачеві та пропаде для Василя навіки. Вже й сюди приходили до неї, як і до інших дівчат, листи від таких палких конкурентів, що на сліпо обіцяють усякі достатки, хоч би прийшлося жити на найбільш засніженій фермі далекої Алберти чи Саскачевану. Знав Василь тепер про ту країну багато, пильно студіював мапу та зі зловтіхою бачив уже в уяві образ, як його Марусю везуть собаками в далекі загублені простори, ніяк не допускаючи до себе думки, що в цій величезній Канаді було б і більш сприятливе місце для його невірної дівчини.

Хай карається, нехай з тугою згадає табір і Василя!

Ні, він не в силі сьогодні зібрати думок на отій нудній граматиці, а до того ще той Гриць перешкоджає, спокою не дає. Вистукує чоботиськами по кімнаті, шелестить якимись паперами — мабуть, заліз до своєї дорогоцінної пачки від дбайливої тєти з Америки й шоколяду з неї вибирає.

— Ти куди в таку плоту вибираєшся? Та ж чоботи в болоті загубиш — з пересердям уже говорив Василь. А тут з глибокої

пїтьми, що залягла кутки їхньої просторої кімнати, обізвася ще Іван, що пролежував на ліжку цілими годинами, повернувшись із праці, що десь таки дістав.

— А ти хїба не знаєш, куди він манджає? Та ж на лекцію до Вандзі — от, як чєпуриться ще й кишені усяким добром набиває!

І він затагнув високим тенорком:

„Носив сало, носив свїчки, носив м'ясо, черевички...“

Тут уже Гриць не втерпів:

— Та яке вам діло до мене? Іду, куди мені хочеться. І куди мені треба. Договорився на лекцію, а ще й листа мені треба по-англійськи написати. І чого тут чїплятися?

— Ну, ну, ти вважай, щоб не застряг у тої Вандзі; — знаємо

Із Відкриття Музею Нар. Творчости в Нью Йорку:

Пп. Стефанія Пушкар, голова СВА і Милдред Рабинс, голова Нац. Ради Жінок Америки при станку з писанками.

From the opening of the Folk Art Museum in New York City: Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA President and Mrs. Mildred Robbins, President of the National Council of Women at the stand with Easter eggs

добре, як ті польки вміють дурні голови завертати! А та Вандзя то — відомо, вже не з одної печі хліб їла! Вже там з мадярами, і з англійцями, і Бог зна з ким водилася, а тепер, давай до серця нашого Грицуня добиватись!

— От подуріли ви! — кинув Гриць, що уже в шапці на голові стояв на порозі. — А Вандзі ви не поневіряйте: її тато був українець, брат зголосився був до дивізії, а...

Та йому перебив лукавий сміх Івана:

— Слухай, слухай, що вона тобі говорить! Потому вже вона не так тобі заспівала б! То не Гануся, якій ти недавно ще крутив голову. Таке гарне, свіже дівча, така зразкова пластунка! А та твоя Вандзя облізла, Бог знає, чим вимазана — тільки те й знає, що завертати очима.

Того вже Гриць не хотів дослухувати; здорово гуркнувши дверима, опинився на дворі.

Між бараками темно, плюта, грязюка — поки доберешся до гостинця, що біг серединою табору, застрягнеш по кістки. Славний той їх табір з болота на всю Австрію.

Важко було Гриневі брости, а до того останні Іванові слова шпилькою швертілися в серце. Ні, це вже забагато собі ці „хлопчиська“ дозволяють! Чобітьми в душу хотіли б залізти. Гануся... Що він тому винен, що вона така завзята мельниківка, а він вибрав собі іншого вояд? І що то за дівчина, що тільки про „політику“ говорити хоче? Боже, як часом хотілося йому пригорнути дівчину до себе, а вона — ні: все тільки ті непотрібні розмови. Чи треба було чи не треба дивізії? А чому він, Гриць, не в УПА, коли такий бандерівець? А чи він знає, хто такий Мельник — лицар без плями й провини?

Надоїли вже Грицеві ті безколючні суперечки — розійшовся з Ганусею. Зустрінуться на вулиці — тільки кивком голови вітаються. А проте, десь там на дні залишився жаль і муляє по ночі в серці...

А там, у тій кімнатці, де Гриць, добривши до гостинця, вже скоро опиниться — так затишно, запашно. Вандзя ласкава для нього, зав-

жди всміхнена, привітна. До політики не мішається, частує Гриця пахучим чаєм, смачними тістечками, легко й терпляче провадить його крізь лабіринти тієї чужої, штудерної мови, про яку Грицеві колись і не снилося, що вивчатиме її. Правда, хлопці сміються, вони кажуть, що тієї мови, якої вона Гриця навчає, ніхто за морем напевне не зрозуміє, але те все — зі злоби. Хіба Вандзя не працювала в таборовому офісі, не мала до діла з командантом та різними англійськими достойниками? Сам командант залицявся до неї, але де ж би вона пішла на таке, з жонатим чоловіком! Ніколи в світі. Нізащо. І Гриць вірить їй, що так воно й є.

З тими думками наближався Гриць до бараку, по другому боці гостинця, де в окремій кімнатці жила панна Вандзя.

— — — — —

В краю був Мундзьо, і Болек, і Тадзьо, і молоденька ще тоді панна Вандзя кружляла, як зоря по небозводі, оточена сателітами. На жаль, усі ті хлопці не були матеріялом на чоловіків і ніодному з них не приходило на думку женитися з Вандзею. Прийшла війна і хоч сателіти розбіглися на всі сторони, то на еміграції вже і не зрахуєш, котра національна група переважала в хороводі тих, що крутилися довкола панни Вандзі. Крутилися, а потому зникали, переходили до інших констеляцій, губилися в просторах...

А літа минали, лишали свої сліди на виплеканому личку, і треба було щораз довше й пильніше „наводити красу“ В яких умовах вона найшлась би, завжди вона вміла найти час і місце на те, завжди найшла хоч кусник дзеркала... А коли опинилася на довше в таборі та стала працювати в бюрі магазину зі старими одягами, що цілими хвилями напливали з Америки, то знову могла показати в неодному з тих одягів свого в'юнку фігурку.

Усі ті крайові й заграничні приклонники були, а принаймні так здавалося Вандзі, — мужчинами з її „сфери“. Про ту „сферу“ вміла багато розказувати її покійна мама, що з нею Вандзя виїхала була на еміграцію: донька

економа у високопанських маєтках, блиск яких — на її думку — спадав і на неї та на її родину. Гриць ані походженням, ані духом до тієї „сфери“ не належав. Та що ж! Треба в житті йти на компроміси, вже й пора на те надійшла. А там (так далеко летіли вже її думки), Америка, країна великих можливостей, країна, де — як говорять — і за розвід не важко. Щоб тільки туди дістатися!

З розміряними очима, з чарівною усмішкою привітала Гриця панна Вандзя і так зручно повела ручкою, що хлопець, спаленівши, мусів ту гладеньку ручку поцілувати. Притьмарена абажуром лампа лагідним світлом заливала кімнату, столик із якимись тістечками, на електричній машинці вже шипіла готова до чаю вода. А сама господиня причепурена та така якась запашна... Тут можна було справді відпочити душею, забути про злобних хлопців, забути навіть і за Ганусю в атмосфері, що її зручно вміла витворити добра, ласкава, нерозполітикована панна Вандзя.

Привітавшись, Гриць витягнув з течки, окрім книжок, ще й добрий кусник шоколяди, загорненої дбайливо блискучим папером та делікатним рухом поклав його на столику:

— Це так, щоб вам осолодити цю годину науки з таким туманом, як я — сказав, на що дівчина дзвінко засміялася та, кокетливо повернувши головою, сіла за стіл і розгорнула книжку.

Почалася лекція. Грицеві, що досі був пильним і понятливим учнем, сьогодні вона якось не лізла в голову. Може вже за близько відчував коло себе панну Вандзю, вона бо, змінивши своє звичайне місце, сіла таки поруч з ним. Пахло від неї чимсь млосним і обливало Гриця жаром. Так, що він і очей з-понад книжки піднести не смів. З трудом відчитав завданий уступ, а коли Вандзя, перегортаючи листки книжки доторкнулася наче ненароком його руки, Гриць таки зовсім розгубився і до солодких почувань почало домішуватися почуття панічного страху. Якщо б не те, що він був „пришпилений до муру“ май-

(Докінчення на ст. 10)

Коли кепкує доля

Дівочі роки — коли пісню розспівались серця, роздзвонились сподіваннями, розквітчались найзолотішими мріями... Дівочі роки, коли світ і життя видаються такими ясними й радісними, бо той, кого вона покохала — сказав їх найкраще із слів „кохаю“ Дівоче кохання — незміряне у своїй щасливості, предвічне у своїй силі.

Так буває в деяких повістях, так буває часами в житті. Але інколи буває інакше. Бачите в парку це тендітне дівча в чорній суконці, що так страшенно сердечно промовляє до цього молодого чоловіка? А кругом них так гарно, а вони стоять над ставком, в якому мов у зеркалі, відбиваються їхні постаті.

В словах дівчини нічого штучного, нічого надуманого, — вона говорить із самої глибини своєї душі, говорить так палко, якби ось рішалася її доля. Про те, який він їй дуже дорогий, як вона його любить, і як мріє тільки про одне: щоб вони були завжди разом. Запевняє, що їм напевне буде дуже добре — хіба може бути йнакше, коли така велика любов? — Запевняє, що йому не треба нічим турбуватися. Вона, так як досі, буде працювати, буде заробляти. В неї вже навіть заощаджені гроші є. Ось вони тут, у торбинці. Грошей вистачить на вплату на меблі до їхньої хати — в неї ж цілих сімдесят доларів!

Молодий чоловік досі не сказав ані словечка. На його обличчі ніякого виразу, ніякого враження. Чи він не чує, чи він не слухає її? Хіба можливо, щоб така кам'яна маска була на лиці?

Але ні — ось простягнув руку, щоб її обняти. Швидкий, зручний рух — і його руки сплітаються з її руками... Дуже швидкий рух — і торбинка з грішми опиняється в його руках, а дівча від сильного поштовху паде у став, у глибоку воду...

Вам стає моторошно і промахом пролітає думка: „яка нікчемність, яка страшна підлота...“

Гурт байдужих людей, що зі-

бралися над ставком — почули, мабуть, її зойк про рятунок байдуже дивиться, як дівча топиться. Так тепер буває, що ніхто не хоче „вмішуватися в неприємні історії“ Топиться людина? „Хай була б навчилася пливати!“ — кидає хтось з гурту „добру раду“. Але таки найшлася одна людина — звичайна, сіра, вбого вдягнена людина, що скочила у воду і врятувала дівча. Не заради героїства, а так, бо треба було...

Промочена, заболочена, жалюгідна, — й понад усе пририта — дівчина відходить. Вертається до своєї праці...

Власне, треба сказати про цю „працю“. Це одна з тих, про які в „добрих товариствах“ не говориться. Дівча „працює“ в нічному клубі — такому, де клієнти за певну суму грошей „винаймають“ дівчину до танцю. В американській мові вона зветься „гостес“ Треба тільки додати, що дівча не працює там тому, щоб така праця захоплювала її, чи давала вдоволення. Але якось так склалися обставини: чи не було змоги дістати порядної праці, чи не вистачало освіти, чи прямо так якось почалося... А може — тоді забракло

Наталія Тищенко-Поспеловська:
Рисунок, туш
Natalia Tyschenko-Pospelovska:
Drawing, ink

сильної волі? Хто може знати, хто може осудити?

Дівча за всяку ціну старається намагаться вирватися звідтіля. А вихід бачить тільки один: щоб знайти когось такого, хто полюбив би її — і яка відважна мрія! — щоб взяв її за свою дружину! Коли б вона найшла когось, хто дав би їй дрібку серця — вона найшла б силу змінити це нестерпно прикре життя... Коли б хтось її полюбив...

...І доля ніби всміхається. По якомусь часі дівча знаходить самотнього чоловіка — такого дуже несміливого, такого, що немає віри в себе самого, такого, що вже сивіє, а ще досі ніяка дівчина не поглянула на нього з заінтересуванням. Так, йому теж потрібний хтось, хто б його полюбив. І вони обидвоє доходять до висновку, що вони собі взаємно потрібні... Коли рішають одружитися — вона у широті розказує йому про свою „працю“ — і просить вибачення. Вибачення за те, що вона не така ідеальна, як він на це заслуговує.

Вони розмовляють у парку, над тим же ставком. Вона присягає, що зробить усе, щоб тільки він був щасливий... Все, тільки, щоб ради Бога — він не покидав її... Але у відповідь чує тверде: „ні“. Розпачливим рухом дівча хоче його задержати, бо коли він відійде — вже ніколи не повернеться... Їхні руки знову стрічаються і він відпихає її. Від поштовху дівча паде в глибину... там, де вже раз була...

Її вдруге вирятовують і вона знов мусить жити. Жити ілюзіями, що може колись — всупереч усім розчаруванням і невдачам — таки хтось відплатить їй серцем за серце.

Так звучить у скороченні музична п'єса, що йде тепер в одному з Бродвейських театрів. Зветься „Sweet Charity“ — „Солодке Милосердя“.

...І прийшов жмут думок. Про те, що подібні переживання трапляються не тільки дівчатам, що працюють в сумнівній репутації (Докінчення на обгортці)

На виховні теми

Найменша лишається вдома

У Дитячих Світличках закінчено успішний рік праці. Старші діти залишили світличку назавжди, відійшли захоплені білими тогами та „дипломами“ Менші повернуться в наступному році знову, а тепер — на вакації!

Діти шкільного віку вибираються до табору, а дитині дошкільного віку призначене місце вдома, біля батьків. І тоді дівчинка чи хлопчик починають ставити мамі безліч питань: Чому діти їдуть? Чому її залишають вдома? Вияснення, що вона ще маленька, не заспокоїть дитину. Вона чується покритвдженою, бо її усувають з гурту братчиків чи сестричок.

І саме тут дитина потребує запевнення, що її так само люблять. Треба дати їй відчуття, що вона потрібна мамі вдома, що без неї мама не могла б обійтися. Бо хто ж зможе стирати порохи, помагати накривати стіл, хто піділлє квітки чи нагодує попужки сестрички або рибки братчика? Це буде її коженденний обов'язок, поки діти не повернуться з табору.

Стараймося, щоб дитина могла хоч деякий час провести зі своєю товаришкою зі Світлички; чи то побавитися на городі у басейничку чи разом з'їсти друге сніданячко на свіжому повітрі'ї.

Після обіду, коли найбільше гаряче, добрий час на відпочинок. Тоді приємно слухати казочку, як теж „писати“ листа до табору, рисує кицю, пташку, чи будь-яке звірятко, що його бачила в зоопарку. А найважливіше — самій кинути листа до поштової скриньки.

Їдучи автом до моря співаємо пластову пісеньку, щоб навчитися і заспівати старшим дітям під час відвідин у таборі.

На пляжі вишукуємо мушельки, дрібні камінчики — вони дуже додаються сестричці до школи для прикрашування різних проєктів..

Велику приємність справляє дитині очікування листиноші. А

скільки радості, коли він прийде і принесе листи з табору, а у них можна знайти червоний „лизачок“ від сестрички, або різнобарвне перо пташки, що його знайшов на прогулянці братчик!

Дитина відчуває, що вона є частинкою родини, що про неї не забувають. Вона очікує поїздки до табору, а як підросте і поїде туди вперше, не матиме страху перед незнаним, то й не тужитиме дуже і може обійдеться без сліз!

А. Максимович

Розмова з мамою

Діти надворі

Маємо великий город, але мої маленькі донечки-близнятка ніяк не хочуть бавитися у ньому, лиш утікають назад до своєї кімнати. Як цьому зарадити? Вдячна мама

Ми раді, що Ви порушили цю проблему, бо саме тепер весною і влітку діти повинні бути якнайбільше на свіжому повітрі. Причина, чому Ваші донечки втікають до хати — це брак відповідних для них посібників, що зайняли б їх час і увагу.

Зимом у хаті вони звикли до різного роду іграшок, що їх у городі немає. Тому деякі предмети їхньої забави треба винести надвір для користування дітей. Надворі можуть діти виконувати малювання водними фарбами, бо розлита фарба чи вода зеленій траві не шкодить.

Велика посудина з водою, в якій діти „купають“ свої лялі чи звірятка, скринька з піском — це улюблене заняття, бо пісок вони можуть набирати до ведерка, пересипати і це їм ніколи не знудиться. А далі — м'ячик, плястеліна, розведення фарби пальцями по папері — це найкраще заняття на свіжому повітрі.

До того дітям потрібно столика й стільчиків та скриньочку, до якої складатимуть своє приладдя (щоб не розкидали його по городі) і ми певні, що Ваші діти будуть тим зайняті цілий день. Спробуйте і напишіть знов до нас.

Роксоляна

НОВІ ВИДАННЯ

Маркіян Терлецький: „МАНДРІВКА ПО УКРАЇНІ“, В-во СУБ, Лондон 1965.

Це видання послужить дітям у шкільному віці, як допоміжний підручник у науці українознавства дома та в школі. Книжка добре технічно оформлена, має чіткий друк, добрий папір, ілюстрована світлинами й мапами. Статистичні таблиці перестаріли і з інших причин невідповідні.

„Мандрівка по Україні“ написана пок. проф. Маркіяном Терлецьким із любов'ю та знанням українських земель, подає читачам у цікавий спосіб відомості з географії, історії та природи України. Тридцять один розділів описують мандрівку дітей землею їхніх батьків, та в відповідних місцях вказують на історичні постаті чи події.

Поодинокі розділи треба би читати поруч із доброю фізичною картою України, та зацікавити дітей, щоб вивчали деякі теми докладніше з інших підручників.

Микола Погідний: „МАРІЙКА ЛЕБІДКА — ЛІСОВА КВІТКА“ мистецьке оформлення Бориса Крюкова. В-во Ю. Середяка, Аргентина, 1966.

Марійка Лебідка пішла зі своїм котиком у ліс, у „зелену палату“. Там Лісовий Цар — увесь зелений, та різні тварини прозвали її Лісовою Квіткою і прийняли до себе жити. Коли Марійка повернулася до рідного села, то звірі і пташки залишилися даліше її друзями. Це зміст найдовшого оповідання у книжці з барвистою обкладинкою та малюнками.

Крім того є ще кілька оповідань для дошкільнят — про князівну Весну, про півника, що вилікував дівчинку від ліношів, про вередливу Галинку, та згубленого котика, якого прийняла до себе Марійка. Змістом підходять для дітей 4—8 років, однак для того віку в оповіданнях деяке переваження словами, а дія заповільна. Цією книжкою будуть зацікавлені переважно дівчатка. Для хлопців, з огляду на зміст і брак акції, не підходить.

Р. Г.

Малярка абстракту

(Шкіц до портрету)

Одного дня Кей запросила мене до себе на далекий Бронкс. Сказала: — Приїдь, познайомишся з моєю „фемілі“ та подивишся на картини. Мені було приємно, що Кей мене запросила та мені було цікаво познайомитися ближче з жінкою, що зуміла перетворити свої дитячі мрії в серйозне „габбі“, а „габбі“ в серйозне мистецтво. „Я вже в дитинстві, коли гра-лася надворі, любила ловити соняшне проміння і в'язати його у сніпки!“ — сміється Кей.

З початку говоримо про все. Тут народжена мисткиня говорить на перемену українською й англійською мовою, коли їй забракне якогось особливого слова. Говоримо про 72 Відділ США в Нью Йорку, в якому ми обидві є членами. Далше про життя у великому місті і про щоденні турботи, але швидко розмова сходить на малярство. Кей радо говорить про свої картини, але вона скромна у відношенні до своєї творчости. Виріши у модерному світі, вона інтерпретує його мазками кисті, кубиками, колесами, бо, як каже, кожен мистець повинен відображувати свою сучасність. Її сучасне — це постійний рух, динаміка модерного життя, простір, темпо. Такого життя не можна відобразити в реалістичному малярстві. Абстракти чи пів-абстракти віддають краще думки й переживання модерного мистця, а сучасний глядач має свободну волю — інтерпретувати картини на свій лад.

І Кей підтверджує ті ідеї своїми картинами. Вони живі та повні руху. Грою красок, лінією вона викликає враження руху, завороту. Коли дивитесь на картину „Парашутист“ чи „Мій Нью Йорк“, маєте враження, що злігаєте вниз, а червоні дахи і зелені поля миготять вам перед очима. Тут же знов грач бейзболу вахлярем руки ловить заблуканий у небі м'яч. Кубики, через які переливається соняшне світло надають життя „Жінці у фотелі“, а далі мерехтять „Квіти у фляконі“. Сюжети її картин теж цікаві. Кей любить користуватись символікою, а також багато в неї картин, що їх

темою є суспільні проблеми сучасного американського життя.

Кей не любить марнотравности та нарікає на сучасне легкодушне суспільство. „Кожна річ призначена на забуття та знищення“, каже вона з обуренням. Цей спротив знайшов відгук у її мистецтві: вона збирає різні шматинки, колишата, шрубочки, гудзички. Немов вивірка громадить те все в коробках. З тих, нікому непотрібних річей вона творить „collages“, видобуває мистецькі ефекти рисунком, краскою та різноманітністю вигляду тканин. Ті абстрактні колажі є бунтом проти марнотравности. Та вони видаються сильнішими від картин, в яких переважає спокійна, ясна, зелена краска. Малярка показує ще кілька „assemblages“. Це нова для неї техніка, в якій вона експериментує. Її забавляють металеві вирізки, що кидають дивовижні тіні на нейтральне тло.

Гостина добігає кінця. Кей усміхається і каже: „Не треба думати, що я вже цілковито потонула в абстрактах...“. Шукає в течах і видобуває жіночий акт, потім олію, портрет дівчинки-сусідки, акварелі з Глен Кову, пастелі та інші маленькі чуда. Вона їх ніколи не виставляла. Ще жаліє, що не може показати інших картин — вони тепер на виставці в Галерії ч. 2 при Гудсонському Музею в Йонкерсі. Це самостійна її виставка. Але не перша. Малярка виставляла вже кілька разів, але разом із американськими мистцями у Contemporary Art Gallery, A.C.A. Gallery, Yonkers Art Ass'n, Painters in Casein та багато інших. Її картини разом із іншими прикрашували бюра колишнього конгресмена, а теперішнього посадника Нью Йорку Ліндсея — у Нью Йорку і Вашингтоні. Кей відома теж і в українській спільноті. Вона тепер готується до чергової Виставки Жіночої Творчости, що її щорічно влаштовує 64 Відділ США в Нью Йорку в місяці жовтні.

Кей проводить мене до стації підземки та по дорозі говорить: — Знаєте, ми повинні розбу-

Катерина Біловус-Луцишин

Painter K. Bilous Lucyshyn now residing in Bronx, N. Y.

джувати і скріплювати в нашій дівворі зацікавлення мистецтвом. Мистецтво — це немов приправа, що дозволяє нам проковтнути нашу буденщину. Мистецтво вчить нас бачити. Кожен, хто дивиться і вміє бачити — може рисувати. Проста лінія травички, що росте, фантастичний спліт галуззя, кругла куля сонця — яка в тому краса!

Як же просто й легко звучать її слова: дивитися й бачити. Вони такі подібні, а яка між ними різниця!

Під стукіт підземки думаю: „Які подібні й різні ці слова — дивитися і бачити...“.

О. С. Процюк

МУЗЕЙ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТИ

З нагоди відкриття Музею Нар. Творчости в Нью Йорку Гол. Управа США видала українською й англійською мовою каталог. Складаний каталог-летючка обіймає вступну інформацію про постання Музею, що включив етнографічну збірку США при співдії Українського Інституту Америки. Слідують список експонатів, що подає перегляд килимів, тканин, вишивок, кераміки, дереворізьби, виробів із металу, писанок, герданів і народніх строїв. Є згадані також історичні предмети, як вишивана сорочка Михайла Грушевського, рушник Олени Пчілки і плахта Ганни Борисоглібської. На кінці подані керівні органи Музею. До дирекції Музею входять — п. Теодор Джус, президент Українського Інституту Америки, п-ні Стефанія Пушкар, голова Союзу Українок Америки і п-ні Мирослава Гординська, мистецький керівник.

ПАННА ВАНДЗЯ І ГРИЦЬ

(Закінчення зі ст. 6)

же в буквальному розумінні цих слів (бо сидів він коло стіни, а відворот замикала його вчителька), то може він вийшов би якось із цього становища... А так, не лишалось йому нічого, як палко віддати поцілунок, коли панна Вандзя обвила його шию руками...

— Я так і здогадувалася, що мене кохаєш — прошепотіла дівчина, відразу ж переходячи на „ти“. А коли приголомшений Гриць мовчав, докинула: — Виходить, що до Америки ми поїдемо вже разом, правда?

Гриць почув нагло такий тягар на серці, як ще ніколи в житті і такий страх, якого не мав навіть під Бродами.

Потім, були ще розмови й випитування про тету в Америці, про різні зв'язані з виїздом формальності та пляни. Але до краю збентежений Гриць уже тільки пасивно реагував на все, а коли Вандзя, піднявшись із-за стола, зробила йому місце до виходу, він швидко розпрощався, цілуєчи м'яку ручку та не вийшов, а вибіг з кімнати і кинувся в пільму, що окутала вже табір.

Ішов Гриць з почуттям в'язня, що вирвався з тюрми, і якщо б грязюка не спинювала його кроків, на крилах, здавалося б, летів би до своєї вбогої таборової кімнати.

По дорозі думки ставали спокійніші, більш з'ясовані. Що це з ним діялося? Чи міг він колись сподіватися, що така панна Вандзя, в якій забігав ласки сам командант, могла в ньому, в Грицеві закохатися? Він, такий собі звичайний хлопець, що ледве просунувся крізь якийсь матуральний курс, щоб сяк-так пролізти ту таборову матуру, він що — хоч був, правда, безстрашним дивізійником і добрим пластуном — не уявляв собою нічого.

Чекає на ту пачку з Америки, як на спасіння, ділиться нею, правда, чесно з товаришами, шось там і тій вчительці часом приніс, але де-де він міг подумати, що таке йому з нею трапиться! І яка палка вона...

У бараківій кімнатці хлопці ще

не спали й привітали його голосним сміхом.

Чи не загубив він там чобіт — а, що ще важніше, — чи не загубив там остаточно свого серця? Чи панна Вандзя вже виявила йому своє кохання?

Так собі хлопці покепкували з бідного Гриця. Ні, нічого їм не скаже, знає тільки, що на таку гарячу, безкорисну любов він мусять відповісти такими самими почуваннями. З такими думками Гриць заснув твердим, молодечим сном. А товариші ще далі — уже тепер пошепки — говорили, якусь раду радили...

На другий день по цій Грицевій пригоді десь уже під вечір з'явився в таборі стрункий, вродливий, чепурно вдягнений молодець, що навернув просто до польських бараків і став розпитувати про панну Вандзю. У нього до неї пильне діло.

Панна Вандзя, завжди готова на прийняття гостей, прибрана і підмальована, дуже радо привітала нового гостя, а ще більш зраділа, коли довідалася, з чим він до неї приходить. Ось він поляк, братня душа, шукає когось, з ким міг би щиро поговорити, а що в місті, де він живе приватно вже від кількох тижнів, не найшов нікого, то „осмілився“ прийти до неї: він чув про неї так багато доброго! При тому, в нього є теж діло: хотів би написати до сестри, що ще перед війною виїждувала до Америки і там уже доброго майна придбала. На підсилення свого прохання допомогти йому з цим листом, він відразу ж зручним рухом поклав на столі два зелені папірчики, два всесильні долари. Очарована усім тим Вандзя відразу зрозуміла, що має перед собою не будь-якого там хлопця, а з добрим майбутнім, забезпеченого, гладкого, та ще й „родака“. Сяючи вся привабливою усмішкою, що її зміла завжди вичарувати на свої намальовані усточка, вона завела з ним розмову людей з того самого середовища, з тієї самої „сфери“, в якій колись жила. Як квітка до сонця розгорнулося її серце до нового знайомого. Відчуваючи на собі захопленний погляд молодця, вона стала

перечитувати лист, від його далекої сестри. З нього довідалася — були два великі будинки у Філядельфії, ще й крамниця, а до того, вона не мала коло себе нікого близького — чоловік помер, а дітей не було. І відписуючи на листа, Вандзя вже була певна, що він, — цей брат багатії американки, цей з тугою даремне вичікуваний вибранець, шукатиме доріжки до її серця. Він і просив її написати в тому листі, що перед виїздом дуже бажав би одружитися, вже йому й пора, а він чув, що американки вже надто вередливі, розпещені. Він оженився тільки з полькою...

Хотіла ще Вандзя погостити чаєм нового гостя, але що він дуже поспішав, почастувала його тільки гарно на тарілці розложеною шоколядою — вчорашнім подарунком від Гриця.

— А звідки ж у вас такі смачні речі? Такого і в місті не дістанеш, поцікавився ще гість.

— Найшовся у мене, бачите, такий адоратор, що світа за мною не бачить, але я вже дала йому пізнати, що це безнадійне. Він, знаєте, гарний хлопець, ще й з добрими виглядами в Америці, але молокосос — тут скривила усточка — українець...

В очах нового знайомого заблиснули якісь іскорки, але погасли так скоро, що панна Вандзя їх і не помітила. І несподіваний гість, разом з нею посміявшись над „зухвалим“ поклонником, попрощався, складаючи на руці панни Вандзі міцний, довгий поцілунок та домовившись зустрінутися таки ж на другий день. А що того дня мала відбутися лекція з Грицем, то Вандзя, не думаючи довго, приліпила на дверях карточку:

„Лекції сьогодні не буде — дуже зайнята“.

Відійшов Гриць від дверей з дуже збентеженими почуваннями, а все ж переважали в них почуття відпущення, полегші.

Ще раз приходив до Вандзі новий поклонник, ще раз ясніла білою плямою карточка на дверях, що лекції не буде.

Гриць, що після останньої зустрічі ходив задуманий і приголомшений, якось повеселішав. Він покинув ходити в бараки на дру-

Новинки з Централі

Дня 6. травня 1967 р. п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА, розпочала свою об'їзду відвідинами 66 Відділу СУА у Нью Гейвені. Того дня промовляла перед членством Відділу на актуальні теми СУА. Чергового дня, 7. травня, взяла участь у „хрестинах“ 93 Відділу СУА у Гартфордї. Це була перша її зустріч із Відділами того стейту, що змагають тепер до створення нової Округної Ради СУА.

Дня 13. травня 1967 відбудеться Конференція Виховних Референток у Дітроїті, а дня 27. травня така ж Конференція у Ютіці. Програму Конференції намітила Виховна Комісія СУА. Вона включає доповіді на тему виховних завдань і ролі виховної референтки Відділу та дасть перегляд виховних осягів кожної округи. В Конференції Вих. Референток в Ютіці взяла участь п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА.

Дня 27. травня 1967 р. відбулася в Ньюарку Конференція Культ.-освітніх Референток трьох округ — Нью Йорку, Ньюарку і Філадельфії. Господарем Конференції була Округна Рада СУА Ньюарку. Темою обговорення були актуальні освітні акції — Гуртки Книголюбів, влаштування бібліотек і плекання обрядовости. Провід Конференції спочивав в руках п-ні Наталії Чапленко, культ.-освітньої референтки СУА.

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

гому боці гостинця, а одного дня таки не витримав: причепурився, як ніколи, загорнув в чистенький папір добрий кусень шоколяди — і пішов у барак, де жила „та закукурічена“ дівчина, та своя, рідна Гануся.

А по новому знайомому Вандзі і слід пропав. Пропали і два з трудом добуті хлопцями і довго віджаловувані доляри.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЧЕРВЕНЬ, 1967

ГУРТКИ КНИГОЛЮБІВ У НЬО ЙОРКУ

Створений при Округній Раді СУА Гурток Книголюбів перш усього був подуманий як своєрідний семінар для культурно-освітніх референток Округи. Треба було обговорити, на яких засадах і в який спосіб провадити такі Гуртки. Головою Гуртка було обрано ініціаторку ідеї Гуртків Книголюбів Наталю Чапленко. Ініціативні сходи відбулися в жовтні 1966.

В листопаді, на перших сходах Гуртка, ми взяли до уваги дві повісті Оксани Керч: „Альбатроси“ і „Наречений“. Відбулася жива й цікава дискусія.

Наступні сходи відбулися в грудні; ми переглянули всі наші журнали Америки й Канади, що присвятили свої статті Іванові Франкові в ювілейному році. Вечір викликав таке зацікавлення, що вирішено повторити програму ще раз для членок, що не могли бути присутні.

В лютому 1967 р. ми обговорили книжку нашого теоретика жіночого питання Ірини Книш „Іван Франко і рівноправність жінки“. Крім того взяли до уваги праці В. Сімовича, Анни Франко-Ключко і Л. Луцева про І. Франка. В такий спосіб наш Гурток ушанував пам'ять поета в ювілейному році.

Сходи 29. березня ц. р. присвячено двом повістям Галини Журби: „Далекий світ“ і „Тодір Сокір“.

На наступний місяць придуть на чергу дві книжки Людмили Коваленко: „Степові обрії“ і „Прорість“.

Членки купують книжки в авторів, або позичають у бібліотеках, що також є дуже корисне, бо американські бібліотеки замовляють книжки, на які є запотребування. Крім того деякі книжки купуємо збірно, щоб по прочитанні віддати до наших бібліотек.

Ольга Соневицька

ОСОБИСТЕ

П-ні Ірині Кашубинській, госп. референтці Гол. Управи, висловлюємо щире співчуття з приводу смерті її бл. п. матері. Нехай Господь Бог допоможе їй перенести це велике горе!

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ІЗ ЛИСТІВ ДО ЕКЗЕКУТИВИ СУА До Управи Союзу Українок Америци

Хвальна Управо!

Сердечно дякую Вам за молитовні побажання з нагоди моїх Ювілеїв. Нехай Воскреслий Христос відплатить Вам всещедро і благословить найкращими успіхами Вашу працю для добра нашої Церкви й народу. Благословення Господне на Вас!

✠ Й О С И Ф

Верховний Архієпископ
і Митрополит Кардинал

Ватикан, дня 24. квітня 1967 р.

УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ В ПОЕЗІЇ

(Матеріяли до бібліографії)
Зібрала Марта Тарнавська

Продовжуємо список поетичних творів, започаткований у ч. 4, 1967. Цей перегляд є не тільки першою бібліографією того роду. Але він повинен допомогти Відділам СУА у виборі матеріялів для вшанування роковин національної революції. Просимо наших читачок надсилати до цього списку свої доповнення, притримуючись зразку, з заповідання найбільш доступного джерела поетичного твору.

Маланюк, Євген: „Перший подув весни...“ (Його ж Поезії в одному томі. Нью Йорк, Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці, 1954. Стр. 95..

Маланюк, Євген: „Побачення“ (Уривок). Там же, ст. 202-206.

Маланюк, Євген: „Спогад“ (Там же, Стр. 179).

Маланюк, Євген: „13 листопада 1920 р.“ (Там же, ст. 47-48).

Олесь, Олександр: „Пісня“ („Живи Україно“). (Його ж Аїстри, Чикаго, Об'єднання Американсько-Українських Ветеринарних Лікарів, 1954. Ст. 61.

Олесь, Олександр: „Пішли, корогви розгорнули...“ (Державин, В., ред. Антологія української поезії. Лондон, Спілка Української Молоді у Великій Британії, 1957. Ст. 182.

Олесь, Олександр: „Прощай, улюблена...“ (Там же, ст. 50).

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Всі Союзянки з Френкфорду з великим жалем прощали свою першу голову, покійну Софію Пилип'юк. Відійшла від нас туди, де немає болю, ні печалі. Відійшла передчасно, бо ще в молодому віці 38 літ.

Походила з с. Дмухавець, пов. Бережани. Під кінець війни знайшлася зі своєю родиною в Німеччині, а по війні переселилась до Англії. Тут увійшла в організації

Бл. п. Софія Пилип'юк, перша голова 88 Відділу СВА у Філядельфії
The late Sofia Pylupiyuk, first President of UNWLA Branch 88 in Philadelphia, Pa.

Визвольного Фронту і віддано там працювала. Незабаром одружилась у Манчестері з Марком Пилип'юком. У 1954 р. молоде подружжя переїхало до Америки й осіло у Філядельфії.

Покійна Софія полюбила свій край і свій народ і пронесла цю любов крізь усе своє життя. Це почування провадило її. Багато своєї праці вложила в організаціїх Визвольного Фронту, але й ніколи не відмовлялась виконати всяку організаційну роботу, що їй припадала. Над усе любила свою рідну пісню. Належала до церковного хору і своїм голосом надавала пісням гарної гармонійної краски. Була дуже побожна і все можна було її бачити в церкві на відправах, куди приходила разом із своєю мамою, яку дуже шанувала. Тепер те місце в церкві порожне...

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

Настала літня пора. Незабаром заперестанемо наші організаційні зустрічі й сходи. Зате „Наше Життя“ приходитиме й надалі до наших хат і буде нашим лучником із світом. Його вістки, матеріали і практична частина послужать нам і в вакаційному часі.

Тому пам'ятаймо й тепер про поширення його! В часі вакаційних подорожів зможемо припоручити його нашій приятельці чи своячці. Подаруймо передплату молодій парі, що поєдналась для спільного життя. Подбаймо про передплату для пенсіонерки, що мусить відмовити собі такої приємності.

Багато пресових референток і читачок Нашого Життя пам'ятає про те. В останньому часі приєднали нам передплатниці

Євдокія Блавацька, Філядельфія	1	Ірина Мокривська, Реґо Парк	
Тамара Бурда, Фінікс (77 Відд.)	1	(83 Відд.)	1
Єва Бішко, Сиракузи (68 Відд.)	1	Ольга Муць, Гантінгтон (55 В.)	1
Марія Булавка, Балтімор (59 В.)	1	Христина Навроцька, Квін Віледж	
Євгенія Дубас, Клівленд (33 Відд.)	1	(64 Відд.)	1
Ольга Ганушевська, Рочестер (67)	1	М. Петрівська, Австралія	2
Леонтина Галяженко, Дітройт (63)	2	Ірина П'ясецька, Нью Йорк (64 В.)	1
Анна Крамар, Гартфорд (93 Відд.)	6	Катерина Пушан, Торонто	2
Катерина Косовська, Вілмінгтон		Марія Полянська, Савт Орендж	
(54 Відд.)	1	(28 Відд.)	2
Юлія Кокорудз, Шикаго (29 В.)	1	Теодозія Пришляк, Гілсайд	1
Анна Кравчук, Елізабет (45 Відд.)	3	Надія Стефанська, Міннеаполіс	1
Наталія Лукашевич, Ютика (57 В.)	1	Ірина Ткачук, Нью Йорк	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Коли в нас творився 88 Відділ СВА, то вона не злякалась нового обов'язку. Прийняла головство і ревно працювала над розбудовою нового гурту. Тяжка недуга не дозволила їй навіть закінчити року на тому пості. Однак вона далі цікавилась Відділом та раділа, що праця йде вперед. У Страсний Тиждень Господь покликав її до Себе. Вістка про її смерть сколихнула все членство і тому всі численно прибули на парастас та приєднались до співу церковного хору, що прощав свою членку. Прибули також п-ні Л. Бурачинська, містогорова й п-ні Л. Дяченко, голова Окр. Ради СВА. На поминках, що зібрали багато людей, промовила іменем Централі СВА п-ні Осипа Грабовенська. Вона представила Покійну, як зразок української жінки в Америці, що ревно працювала для добра свого народу. Цим своїм ширим і теплим словом вона віддала належне Покійній і промовила з серця всіх Союзянок, що те саме відчували. За те членство Відділу їй широко вдячне.

Спи спокійно, дорога поестро! Нехай чужа земля буде Тобі легкою, а все членство обіцяє продовжувати Твою працю!

Софія Кусень

Прес. реф. 88 Відділу СВА

БРОНКС, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством, що 6. грудня 1966 відійшла у вічність бл. п. Меланія Яцюк, членка 8 Відділу СВА. Померла в 60-му році життя на недугу серця. Народилась у 1906 р. в с. Борислав, пов. Радехів, приїхала до Америки в 1923 р. і незабаром вийшла заміж за Петра Яцюка. Разом виховали двох синів на освічених громадян, прихильних для української громади. У 1959 р. Меланія Яцюк втратила свого чоловіка і того ж року вступила до нашого Відділу. Була дуже відданою членкою, що не відмовила пожити чи виконання якогось обов'язку, бо знала, що це йде на добру ціль. Полишила у смутку двох синів, дві невістки, сестру Софію з чоловіком і 6 внуків. Похорон відбувся 9. грудня 1966 р., в якому взяли участь окрім рідні також членки нашого Відділу.

Споживай, дорога Союзяно, а земля Вашингтона нехай Тобі буде легкою!

Анна Свенсон

Чи Ви були на останніх ширших сходинах Відділу? Присвятить один вечір у місяці на ту зустріч!

НАШИМ МАЛЯТАМ

Колобок

Народня казка

Були собі дід та баба та дожили вже до того, що й хліба нема. Дід і просить:

— Бабусю! Спекла б ти колобок!

— Та з чого ж спечу, коли й борошна нема?

— От бабусю, піди в хижку та назмітай у засіку борошенця, то й буде на колобок.

Послухалась баба, пішла в хижку, назмітала в засіку борошенця, витопила в печі, замісила яйцями борошно, спекла колобок та й поклала на вікні, щоб простигав. А він лежав, лежав на вікні, а тоді з вікна та на призьбу та на землю в двір, а з двору та за ворота та й побіг-покотився дорогою.

Біжить та й біжить дорогою, коли це назустріч йому зайчик.

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

А він каже:

— Не їж мене, зайчику-лапанчику, я тобі пісеньки заспіваю:

— Ану, заспівай!

— Я по засіку метений,
Я на яйцях спечений, —
Я від баби втік,
Я від діта втік,
То й від тебе втечу!

Та й побіг знову. Біжить та й біжить дорогою... Перестриває його вовк:

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене вовчику-братику, я тобі пісеньку заспіваю.

— Ану, заспівай!

— Я по засіку метений,
Я на яйцях спечений, —
Я від баби втік,
Я від діта втік,
Я від зайця втік,
То й від тебе втечу!

Та й побіг. Знову біжить та й дорогою... Перестриває його ведмідь:

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене, ведмедику-братику, я тобі пісеньки заспіваю!

— Ану, заспівай!

— Я по засіку метений,
Я на яйцях спечений, —
Я від баби втік,
Я від діта втік,
Я від зайця втік,
Я від вовка втік,
То й від тебе втечу!

Та й побіг. Знову біжить та й біжить дорогою... Стрічається з лисичкою:

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене лисичко-сестричко, я тобі пісеньки заспіваю!

— Ану, заспівай!

— Я по засіку метений,
Я на яйцях спечений, —
Я від баби втік,
Я від діта втік,
Я від зайця втік,
Я від вовка втік,
Від ведмедя втік,
То й від тебе втечу!

— Ну, пісня ж гарна! — каже лисичка. — От тільки я недочуваю трохи. Заспівай-бо ще раз та сідай до мене на язик, щоб чутише було.

Колобок скочив їй на язик та й почав співати:

— Я по засіку метений,
Я на яйцях спечений, —
Я від баби втік...

А лисичка — гам його! Та й із'їла.

З б і р н и к ЩЕБЕТАЛИ ПТАШЕЧКИ

Віршики, оповідання

Впорядкувала М. Юркевич

— Ціна 50 ц. —

Замовляти в Централі СУА

БІЛЯ РІЧКИ

У kota зелені очі
І біленькі лапки.
Ходить котик біля річки,
Дивиться на жабку.

Що за чудо? Що за диво? —
Зрозуміть не може...
У воді так добре плава
І на мишку схоже...

Нахилився над водою
Наш цікавий котик,
Замочив біленькі лапки,
Вусики і ротик.

— Ква! — гукнула хитра жабка
Якнайголосніше.

— Не збирайтесь мене ловити,
Я тобі не миша!

І — під воду... Тільки хвилі
Розійшлися колом...
Ходить котик біля річки,
Дивиться довкола...

Діма

ОЙ, ЧУК-ЧУКИ

Ой, чуқ-чуки
Чуки-на!
Наша доня
Чепурна.
В неї на голівці
Жовті чорнобривці,
І віночок
З конюшини
І намисто
Із шипшини,
І листок красольки
Наче парасолька,
І широкий лопушок,
Мов зелений фартушок!

Наталія Забіла

НЕ БОЇМОСЯ

Біжимо на бережок
ближче до водички.
Посідаймо на пісок,
скиньмо черевички.

Хай тепленький потічок
миє наші ніжки.
Жабенятко та рачок
не страшні ні трішки!

Г. Чорнобицька

Зелена кенгура (З Австралії)

Григорій працював садівником у школі, що знаходилася на околиці міста і межувала з диким бушом.* Здовж фронтової стіни шкільного будинку були посаджені кущі т. зв. чайного деревця, що має безліч тонких гілячок і дуже дрібне листя.

Григорій не тільки доглядав рослини, квіти і дерева в саду. Він стриг кущі чайного деревця і надавав їм різних форм — круглих, квадратних, гостроверхих. Та ось одного разу Григорію спало на думку обстригти кожен кущик у формі якоїсь тварини. Він дістав малюнки кенгури, слона, жирафи та інших звірів і почав обрізувати кущики так, щоб вони були подібні до якоїсь із тих тварин. Працював він довго й уперто.

Не тільки учителі й учні, але й населення усього міста спостерігало, як із звичайних кущиків народжувались різні зелені звірята.

Слава про зелені тваринки біля школи пішла геть далеко в буш, бо кенгура Лоп-Лоп, що любила всюди заглянути, спостерігала з бушу садівника Григорія, коли він поливав своїх зеленіх тварин водою, сипав на них якийсь білий порошок зверху, а брунатний до ніг.

— Як дивно він їх годує, — подумала вона. — Якимись порошками! Ні, я не хотіла б жити в шкільному садку, не хотіла б бути зеленою й їсти замість смачної соковитої трави і зеленіх бруньок якісь там порошки!

Але все таки Лоп-Лоп постановила прийти у садок вночі, коли буде світити місяць і не буде там дітей і садівника Григорія.

За кілька день видалася така ясна місячна ніч. Кенгура Лоп-Лоп наказала своєму синочкові, маленькому Гоп-Гоп, залізти в мішечок на її животі і поскакала у напрямі до шкільного саду. Вона обійшла сад кругом і дійшла до фронтової частини, де рядочком стояли зелені звірі. Недалеко збоку вона зауважила грядку з ка-

пустою і салатою. Вона підійшла близько до грядки і сказала:

— Вилізай з мішечка Гоп-Гопцю! Ось чудова грядка з салатою для тебе. Гризи і насолоджуйся, але вважай, як тільки я застукаю задніми ногами, то це значить „небезпека“ Отже тоді зараз же біжи до мене, скакай в мішечок і ми будемо тікати. А я пройдуся тут біля зеленіх звірів і подивлюся, що то за диво!

Гоп-Гоп заліз у грядку салати, а мама Лоп-Лоп пішла розглядати зеленіх тварин. Вона пройшла мимо зеленого слона. Він не рухався.

— Мабуть спить! Краще його не чіпати! — подумала Лоп-Лоп і пішла далі до зеленої жирафи. Та теж стояла цілком спокійно, але враз пробіг вітер і вся жирафа заворушилася. Лоп-Лоп з переляку забігла геть у другий кінець і зупинилася біля зеленої кенгури. Вона обійшла її кругом, щоб добре розглянути, а тоді сказала:

— Добрий вечір сестро! Яка ж ти дивна, зелена! Я бачила всяких кенгурів, сірих, брунатних, рудих і навіть білих, але зеленої я ще ніколи не бачила! Як тобі живеться тут, у шкільному садку, сестро? Ти мовчиш, сестро? Ходімо з нами до бушу! Будемо стрибасти, гуляти по широких просторах, їсти смачну траву і посіви молоді пшениці. Будемо гратися, битися і розмовляти з іншими кенгурами!

Тоді зелена кенгура промовила:

— Я не така кенгура, як ти! Я все таки чайне деревце, що його садівник Григорій обстриг, як кенгуру. Та ось нехай Григорій не постриже мене кілька місяців і я знову виглядатиму, як звичайний кущик! А що ти тут робиш, у нашому садку, моя мила Лоп-Лоп? — запитала зелена кенгура.

— Я прийшла довідатися, що це за дивні зелені звірі тут, а воно виявляється, що ви всі звичайні кущі! — сказала Лоп-Лоп.

— Так! Ми звичайні кущі, але ми репрезентуємо тварин, а діти люблять тварин!

— Ти кажеш, що діти люблять тварин, але чому ж дорослі нас, кенгурів, не люблять? Ось ніби кенгура є й на державному гербі, на грошах, на поштових марках Австралії, але в той же час нас не люблять і звуть шкідниками?

— Так! — сказала зелена кенгура. — Ти є зображена і на державному гербі, і на грошах, і на поштових марках, але все таки ти є шкідник! Ви, кенгури, не задовольняєтеся травою в буші. Ви залазите в поля фермерів і за одну ніч нищите великі площі посівів. Ось зараз ти пустила свого сінка Гоп-Гоп у грядки Григорія і він знищить усе, над чим Григорій працював кілька місяців!

— Овва! А тобі яке діло до мого синочка Гоп-Гоп? Молоду салату він дуже любить, а така делікатна вечеря не часто трапляється. Зрештою, Гоп-Гоп такий маленький! Скільки він там тої салати з'їсть! — вже зухвало і вороже відповіла Лоп-Лоп.

— Ось бачиш! Ти кажеш, що кенгурів не люблять! А за що вас любити? Одна кенгура чи Гоп-Гоп багато не з'їсть, але скільки ви витопчете, стрибаючи по городах і полях. А вас же так багато в буші! — сказала зелена кенгура.

Не встигла вона це промовити, як Лоп-Лоп накинулася на неї. Кусала зубами, рвала зелені делікатні гілочки, топтала ногами і біла своїм важким хвостом.

— Ось тобі! Ось тобі! Я думала, що ти справжня кенгура, а ти звичайний куц і ще дозволяєш собі говорити мені таке неприємні речі! — І Лоп-Лоп ще дужче рвала, кусала і нищила нещасну зелену кенгуру.

В цей час десь загавкав пес. Лоп-Лоп зірвалася і помчала до грядки, де їв салату Гоп-Гоп. Вона була така лиха, що подорозі скубнула зеленого струся за хвіст, гризнула жирафу за ногу і відірвала одне вухо у слона. Біля грядки вона голосно тупнула задніми ногами. Гоп-Гоп зараз же пробіг, скочив у торбинку і вони швидко помчали до бушу.

Вранці сумний садівник Григорій оглядав свої потоптані і погризені грядки з салатою і капустою і понівечений садок. Майже (Докінчення на обгортці)

* Буш — краєвид в Австралії.

- Ukrainian Woman -

CHOOSING A CAREER

Another school year has ended and once again many graduates will embark on a new life. Some will enter professional fields for which they had been prepared in high school. Others will enter colleges and universities to continue their education. Surveys conducted last year by **Time** and **Newsweek** have shown that the majority of high school graduates want a college education.

Every young girl knows that marriage no longer means total security for the woman. She needs a career which can be pursued on either a full or part-time basis to help her family or to give her personal fulfillment.

Statistics show that women comprise almost half of the American working corps. The percentage of married women is increasing rapidly in this group. The reason is largely due to the fact that most women who have raised their children, are eager to return to work either to find self-expression in professional employment and/or to help the family financial situation.

High school counselors encourage young girls to take into consideration their abilities and interests when choosing careers flexible enough to allow for a 15-year break which is usually required to raise children. The young graduates should also give some thought to keeping up with their education because modern-day technological advances often make professional skills obsolete after a 10-15 year period.

Counselors also encourage young girls to choose careers to which they are really attracted, for then they will more readily keep up with their professions even while they are at home.

Build With Youth for a Better World

This is the motto of the Executive Board of the General Federation of Women's Clubs during its 1966-68 term of office. All attention is centered on youth and its abilities.

Therefore this year's Convention of the General Federation which was held in San Francisco on June 4-8, was especially interesting, for it showed what had been accomplished to date in this field.

We don't have a complete report from the Convention as yet, but we can deduce much about the work of the Convention from its program and resolutions.

The work of the Convention was divided into four areas — Community Construction, Education, Fine Arts, and Home Life. Special workshops were dedicated to International and Public Affairs. Other projects included Community Improvement, Operation Healthy Babies, and CARE. Air Pollution Control, Crime Control, Non-Proliferation of Atomic Weapons, Safety for Motorcyclists, Venereal Diseases, Misrepresentation in Advertising, and Marketing were treated extensively in discussions and resolutions. The theme "Build With Youth for a Better World" was woven into all discussions and projects.

A special highlight of the Convention Week was the International Luncheon, held on Thursday, June 8. Delegates of the International Clubs reported on the work of their groups at this time. The event is of special interest to our women for our delegates also reported at the luncheon. Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA President, reported on behalf of the World Federation of Ukrainian Women's

Organizations, while the UNWLA was represented by its Public Relations Chairman, Mrs. Mary Dushnyck.

The report of the Ukrainian delegation will be given in the next issue. It is based largely on WFUWO activities in the Free World, and a careful study of the position of the Ukrainian women in Ukraine. Special pains were taken to present before the Convention the subjugation of Ukraine, and the enforced Russification of the Ukrainian people.

In the course of the International Luncheon our delegates established valuable contacts with new representatives and renewed friendships with former acquaintances. True friendship links us with the Baltic delegates who share the tragic fate of our people and who are similarly concerned with helping their homeland.

The Convention officially concluded on this day, but it continued outside the U.S. — at the International GFWC Conference in Sydney, Australia (June 26, 1967) and in Manila, Philippines (June 29, 1967).

We are happy to report that we will participate in these meetings as well. The GFWC Conference in Sydney will be attended by our representative from the Ukrainian Women's Association of Australia. This is the first time that we will participate in such a meeting, and as yet we don't know the opportunities which may be extended to us. But the selfsame fact that we have been invited to attend and the possible establishment of new contacts will have made this a valuable accomplishment.

American and ethnic group leaders at the opening of the Folk Art Museum in New York City: First row: Mesdames C. Choukanoff, Z. Stankievic, S. Pushkar, V. Bartul, M. Dushnyck, E. Legeckis, H. Gunther. Second row: Mr. Boyan Choukanoff, Mrs. Z. Kopp, Mr. and Mrs. W. P. Worowski, Mr. A. Shukieloye. Not on the picture were other Americans, Hungarian, Bulgarian and Lithuanian guests.

Opening of Ukrainian Folk Art Museum

By Mary Dushnyck

The official opening of the Ukrainian Folk Art Museum took place on Sunday, April 9, 1967 at the Ukrainian Institute of America, 2 E. 79th St., New York City, with 250 Ukrainian, American and ethnic guests present. The formal ceremony of cutting the long blue and gold ribbon was performed by Mr. Theodore Dzus, President of the Institute, with Mrs. Stefania Pushkar, President of the Ukrainian National Women's League of America, at his side, holding the ribbon. They were flanked by a double row of UNWLA officers and members acting as "kumy" and holding the ribbon, symbolizing the "khryzmo." It was a solemn and moving sight with "Soyuzanky" and guests anxious to participate in the historic event, and after Mr. Dzus cut the ribbon all wished to have a piece as a souvenir.

Mrs. Pushkar then led the public up the staircase to the fourth floor of the former Stuyvesant mansion on a tour of the new Museum. The walls of the stairwell and halls are hung with

huge kylims and Mrs. Pushkar explained the history of these priceless rugs (some 300 years old), the ceramics, folk costumes from different regions of Ukraine, wooden and metallic handicrafts, embroidered blouses, tablecloths, etc. and of course the renowned Ukrainian Easter eggs. A special feature of the Museum is the collection of embroidery designs, mounted on cardboards, from all sections of Ukraine which reveal the ancient techniques and influences of east and west.

The ethnographic folk art in the Museum was brought to this country by early and recent immigrants. Begun more than 30 years ago by the UNWLA, the collection includes objects which are rarities and cannot be found in the homeland today. Included are such valuable historical pieces as the embroidered shirts of Mykhailo Hryshevsky, first president of the Ukrainian National Republic. Especially cherished too is an embroidered, handspun tablecloth which belonged to Olena Pchilka, ethno-

grapher and mother of Lesya Ukrainka, Ukraine's greatest poetess, and the wrap around (plachta) of the great actress Hanna Borysohlybska.

Prior to the ribbon-cutting ceremony, a program had been held in the Institute's concert hall which was filled to capacity with guests crowding the anteroom as well. Mrs. Pushkar in her opening remarks briefly outlined the history of the Museum and the hopes and aims of the UNWLA and the UIA for the Museum to serve Ukrainian American youth and the American public. Mr. Dzus related the role of his late father, Mr. William Dzus, founder of the UIA, had played in the realization of the dream of the UNWLA for a repository for its Ukrainian folk art collection in NYC and the understanding reached between the late Mr. Dzus and Mrs. Helen Lototsky for the Museum. Mr. Dzus thanked all who had contributed to making the Museum a successful reality.

Mrs. Irene Padoch, UNWLA vice-president, welcomed the guests in Ukrainian and presented the many representatives of Ukrainian organizations and UNWLA regional councils and branches. Among them was Mrs. Sofia Karpinska, representing the World Federation of Ukrainian Women's Organizations ("SFUZO").

As an article on the Museum appeared in the New York Times on opening day, there were many American and ethnic guests present. The UNWLA's Public Relations Chairman, Mrs. Mary Dushnyck, explained briefly in English the cooperation between the UNWLA and UIA which led to the creation of the Museum. She presented several representatives of American and ethnic groups, including Bulgarian, Byelorussian, Lithuanian, and Polish.

An especially warm reception was given Mrs. Lucy Milligan of the General Federation of Women's Clubs, who, in her short statement expressed her appreciation of Ukrainian culture and

(Continued on page 25)

Social Work Services in Our Community

The Ukrainian women's organizations have shown great concern for the welfare of individuals and families in our communities. Each one, for example, has a unit called "Suspilna Opika" which concerns itself with all sorts of assistance to needy individuals. One senses, however, that we have reached a point where concrete and financial assistance, as helpful as it might be, is no longer meeting the many existing needs within our communities. We know that the community's health and happiness can be measured only by the health and happiness of its individuals and families. As a women's organization we are especially aware of family conflicts, maladjustment of children, mental and physical illnesses, juvenile delinquency, narcotics addiction, and the resulting stresses on family life.

The western democracies have developed a whole network of services to help its troubled individuals and families. The field of social work includes both private and governmental services ranging from financial assistance to casework, groupwork community organization services. We would like to know how to give intangible help to the troubled person that comes to our attention.

Mary Richmond, one of the pioneers in social work, spoke of social casework as the "processes which develop personality through adjustments consciously effected, individual by individual, between men and their social environment," and again in her book *The Long View* she writes "Social casework may be defined as the art of doing different things for and with dif-

ferent people by cooperating with them to achieve at one and the same time their own and society's betterment." Later definitions have defined more specifically the process, but none has stated more clearly the aim of social casework.

The casework process is based on a one-to-one relationship, between social worker and the client who comes for help out of his own free will. However, the caseworker usually functions within the administrative framework of an agency which through its resources in many ways facilitates the helping process.

To qualify as a social worker within a reputable agency one must in the USA for example, complete college and later receive a master's degree from an accredited school of social work. The program in a school of social work consists of two years of study. Since social work training requires a good degree of personal involvement it is a very enriching experience. It would be very advantageous if some of our members would consider at least some of the available social work courses in order to better serve their communities.

Social work principles are genuinely and consistently based on democratic philosophy. Keneth L. M. Pray writes: "The philosophy of social work . . . rests upon profound faith in human beings, in their inherent and inviolable right to choose and to achieve their own destiny through social relations of their own making, within the essential framework of a stable and progressive society." (Community Organization its Nature and

Setting — American Association of Social Workers 1947 p. 4).

Self-determination is one of the very important principles of social work. Help is most effective if it helps the client to help himself. No one enjoys prolonged dependency or "hand-outs." The best help we can give is when we can stimulate the client to resolve his own problems and to achieve his own destiny. The worker must be fully aware of his own feelings and attitudes in order not to impose his will and judgment upon the client.

The relationship between the social worker and his client is strictly confidential. The client is led to understand early in the relationship that at no time will the worker disclose the information that the client gives him. It is important that the social worker maintain a nonjudgmental attitude toward his client and that he create an atmosphere of acceptance conducive to client involvement and participation. Here again it seems a rather simple principle and yet it requires quite a lot of practice to achieve this in our relationship with others. For example, try to imagine having to help a mother who maltreats and rejects her child. What will your feelings be? Here we come to an important facet of social work process namely self-awareness on the part of the worker. The worker must understand his feelings and reactions toward the people he is helping. This understanding is just as important as his understanding of his client's feelings and behaviour. It is important to realize and to appreciate the individual differences of human beings and to

know that each of us is unique and should be valued as such.

The field of social work is constantly evolving and growing. Little wonder that we would like our community to benefit by its services. Perhaps as the first step in this direction we could begin to coordinate our organizations toward creating centers where we could help a person in need to find the existing resources within the over-all community. Our branches could develop files with names of family agencies, child guidance clinics etc., and could give such information to people in need of help.

Nadia Shmigel

Olha Cipanowska, Ukrainian teacher and leader, died while nursing prisoners of war.

THE ULTIMATE SACRIFICE

Our history abounds with names of women who dedicated their lives to help others. They included civic leaders, teachers, nurses, and women in various other walks of life.

An important figure among these selfless women was Olha Cipanowska, a noted educator who will be remembered by generations of grateful pupils.

Olha Cipanowska spent her entire life in Peremyshl, a Ukrainian city on the border between Poland and the USSR. Her knowledge of people and her ability to understand them made her extremely popular with the entire Ukrainian community in Peremyshl. Olha Cipanowska was also popular in local musical circles. Gifted with a lovely voice, she sang in many area choirs. Although she remained unmarried, she nevertheless had a large family, for after the death of her sister she brought up her five children.

Accomplishments and Future Perspectives

Maria Kwitkowsky, M.A., AC.SS.W.

One of the most important activities of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO) is Social Welfare. The last Congress of the WFUWO, held in June of 1959 in New York City, laid much groundwork in this area, opened new horizons, and put new tasks to its member organizations.

Mrs. E. Yankiwka of Toronto, Ontario, Canada, became chairman of the WFUWO Welfare Committee.

In order to better develop this area of work, it was necessary to call to life subcommittees in various countries, since each country has different needs and different means of meeting them. The first one was organized in Toronto, Canada in 1960, and Detroit, Mich., followed in 1961.

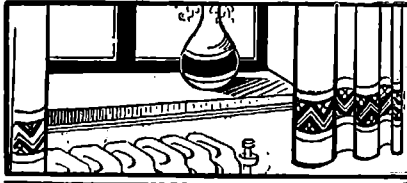
The Canadian Subcommittee worked closely with the Ukrainian Canadian Social Services, establishing a Consultation Bureau, where counselling on health and economic problems was given by professional Ukrainian Social Workers. Contact was kept with Canadian Soc. Service Agencies. A group of dedicated volunteers was organized to visit homes and hospitals as well as to serve as interpreters. Also, the Welfare Committee of WFUWO in Canada has a Social Welfare Column in the Ukrainian Catholic Newspaper "Meta." Through several conferences a new approach to hu-

man problems as well as new ways of solving social and psychological problems has been opened to the Ukrainian Community. A yearly joint fundraising drive is being conducted in Toronto. The WFUWO Welfare Committee and its Canadian Subcommittee can be proud of their achievement, and the professional Social Workers and other professionals in related fields should be commended for their valuable service to the committee.

In the United States, the Detroit Sub-committee followed a similar trend. The primary emphasis was to explore the needs of the Ukrainian community and make it aware of new ways of solving human problems. The committee worked closely with the Self Help Organization. In 1961 orientation sessions were given on new methods of social work, the various social services available to all people in need, and the concept of volunteer work in the framework of social services. A Consultation Bureau was established at that time under the auspices of the Self Help Organization, with a nurse and volunteer to offer first aid and referral service to Public Welfare, Social Security Administration or International Institute. Ukrainian physicians also offered their services to help persons with health problems.

A Ukrainian Volunteer Group to serve as Friendly Visitors was planned. One of the branches of UWL formed a small group which occasionally made home visits. The WFUWO subcommittee held an orientation session in order to prepare this group for its task. Having in mind the problems of youth and adolescents today, a survey was conducted (in the Ukrainian schools and the youth group Plast). This threw much light on the problems of education. Sessions with

During World War II she worked with prisoners of war in Lviv. Although typhoid fever raged among the men, she continued her nursing duties with little regard for her own health. She soon fell a victim to the dread disease. Olha Cipanowska, an elderly woman, who believed that her duty to her fellow men was more important than personal concerns, died of typhoid fever during World War II.

У НАШІЙ ХАТІ

Відновляємо мешкання

Це влітку чекає кожну господиню. Чи це буде загальний ремонт хати, а чи лиш відновлення купальні — все одно в хаті буде розгардіяш.

Та не лишайте цього на час своєї відпустки! Ваш організм, як і дітей, чи чоловіка, мусить відпочити влітку. Тому користайте з дозвілля тиждень, чи два, як належить. А щойно після того починайте ремонт мешкання. Найкраще тоді, коли діти виїхали до татбору.

Коли це відновлення діється назовні хати (направа даху, малювання стін чи дерева) це вас надто не обтяжує. Правда, залишаються заляпані вікна або прання забрудненого комбінезону, коли ремонт робить ваш чоловік чи син.

Але коли це діється унутрі хати! О, це зовсім інша справа! Тоді треба ізолювати одну кімнату за одною, залежно від того, де проходить робота. А найгірше буває, коли майстер почне малювати й залишить роботу на кілька днів. Мовляв, щоб добре висохло. І тут хвилюйся, коли він повернеться й буде продовжувати?

Найзручніший час для ремонту — це літо й рання осінь. Коли надворі теплі сонячні дні, тоді можна добре провітрювати приміщення, швидко висушити стіни і стелю, винести меблі тощо. Важливим питанням є вибір кольору стін, підлоги, стелі. Тон, колір стін мають відповідати умовам освітлення. Кімнати, що мають вікна на північ, південний схід і північний захід, освітлюються відбитим соняшним світлом із холодним відтінком. Щоб уникнути цього і зробити кімнати більш світлими й радісними, слід фарбувати їх у кольори теплих тонів (від золотисто-бежевого до цеглясто-червоного). Кімнати з вік-

нами на південь, південний захід та південний схід освітлюються теплим, жовтуватим світлом, тому фарбувати їх можна в більш холодні тони (блакитнуваті, салатові).

Вибір кольору залежить і від розміру приміщення. Гармонія кольорів не тільки створює затишок, але й поліпшує пропорції кімнати. Світлі тони (голубий, голубувато-зелений), як правило, створюють відчуття простору. А червоний, жовтий, брунатний роблять кімнату ніби меншою. Знов маленька, вузька кімната здаватиметься просторішою, якщо пофарбувати стіни й стелю у світлий колір.

Вибираючи колір для помешкання, слід звичайно мати на увазі і призначення кімнат. Колір загальної кімнати може бути більш насичений. Але стіни можуть бути пофарбовані у різні кольори аби в один, але різної сили тону.

Дитячу кімнату слід фарбувати в яскраві, соковиті тони. Для спальні і робочого кабінету найкраще підходить нейтральне забарвлення, для кухні світле. Істотну роллю відіграє колір підлоги. Приємні для зору зелені, голубі, сірі тони. Цього можна досягнути при допомозі шгучного килима, що продається на квадратні ярди або кольорового лінолеуму чи плиток. Приємне враження справляє поєднання сірої підлоги з яскравими прикрасами драперій і меблями світлого дерева. Гарна є сполука синьої підлоги з золотистими стінами, брунатними меблями і яскравими сторами.

У невеликих мешканнях слід уникати яскравих, насичених площин, хіба тільки в невеличких предметах, як завіски, подушки, невеликому килимку.

Стіни покриваємо фарбами або стінним папером (тапетами). У вигляді вже немає різниці, бо стінні

папери тепер такі ж різноманітні, як і фарби. Так само легко з них стирати порохи чи витерти вогкою ганчіркою. Часто комбінують тепер обидва способи, покриваючи стіни папером при фарбованій стелі.

В кожному разі — приступаймо до роботи! Весь труд і зусилля повернуться нам сторицею у гарному відсвіженому вигляді нашого мешкання. І вистачить нам на довгий час. **О. С.**

Косметичний Порадник

Як опалюватись?

Я вже кілька років по черзі їздила в гори, що мені й моїм дітям дуже послужило. Цього року хочу поїхати над море. Але мене перестерігають перед опалюванням. Мовляв, надморське сонце сильно висушує шкіру. А вона в мене доволі суха. Що тут порадите?

Читачка з Монреалу

Це правда, що сонце висушує шкіру і старіє її. На опалювання можуть собі дозволити особи, що мають масну шкіру.

Та це не значить, що Ви не мали б користати з дозвілля над морем. Треба тільки берегти обличчя від яркого сонячного проміння. Перед виходом на пляжу намастити ціле тіло відживним кремом з особливою увагою для обличчя й шиї. На очі взяти темні окуляри, а на голову капелюх із широкими крисами. Перед сном стерти лице алькоголевим розчином (skinfreshener) і намастити знов відживним кремом.

Коли у Вас на лиці суха шкіра, то вона суха всюди. Тому не раджу Вам пражитись годинами на сонці. Коли вийдете з води, тоді найкраще перебувати в тіні.

Євгенія Янківська

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ ХОЧ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

Користаймо з досвіду

Зеновія Терлецька

Дріб уліті

Літні місяці — це час, коли найбільше споживаємо м'яса з дробу. Дріб є здоровий і легко-стравний і влітку, коли є великі спеки, це найлегше приладити.

Найкраще вживати тепер молоді кури або курята. Приладити їх можна різноманітно. Найпростішою буде варена курятина з якоюсь підливою або в холодці. Але смачні також смажені частинки курятини, обкочані в борошні, яйці і тертих сухариках. Можна також посікти куряче м'ясо і зробити січеники, або уформувати битки і всмажити на олії. Вкінці можна курку спекти з начинкою або без.

Дріб годиться для відживи хворих, як дієтична їжа. Варене чи душене м'ясо припоручають хворим на серце чи печінку. При недугах шлунку є вказаний курячий росіл чи потравка без товщу.

Окрім курятини дуже корисне також індиче м'ясо. Воно різнить-ся смаком і тому творить відміну в нашому харчуванні. Та індик є великий розміром і приладження його вимагає більшого зусилля. Але тепер вже можна дістати частини його, свіжі чи заморожені. Отже легко можемо включити індичину в наше щоденне харчування.

До дробу належить також м'ясо з качки й гуски. Сезон їх припадає щойно восени. Та й м'ясо їх значно товстіше, а через те менше стравне.

Окрім того ще зустрічаємо на ринку дрібний дріб, себто пантарки або дику пташу — куропатви. Їх м'ясо є темне і тяжче стравне, як куряче. Тому, що вони є твердіші, то їх можна тільки пекти.

Холодець із курки

Потрібно:

1 курка сер. величини (не товста)
закришка (морква, петрушка, селера, 2—3 зубки часнику, ци-

буля, 2—3 зерна перцю)
1 пачечка желатини

Курку обмити й посолити. По-кроїти на кусники. Приставити з закришкою і варити на слабому вогні півтори години. Коли почне шумувати, шум зібрати. Коли вже м'ясо м'яке, тоді процідити. Шкірку з м'яса зняти і легенько витягнути кости, щоб не роздробити м'яса. Укладати м'ясо на полумиску, так, щоб можна його залляти росолом. Для прикраси можна уложити між тим кружальця з моркви. Якщо росіл досить сильний, то він застигне сам від себе. А коли росіл не вийшов надто сильний, тоді добре додати пачечку желатини. Її треба розпустити в теплій воді чи росолі, вимішати росолом і поставити, щоб раз закипіло. Залляти м'ясо гарячим, поставити, щоб вистигло, а потім всунути до холодильника.

Потравка з курки

Потрібно:

курка сер. величини
закришка (морква, петрушка, селера, цибуля)
ложечка січеної зеленени
засмажка або вершки (сметанка)

Обмити й посолити курку. Поділити на кусники. Приставити варити з закришкою около півтори години. Коли м'ясо вже м'яке, тоді відцідити юшку. Приправити її можна засмажкою або сметанкою. Коли бажаємо засмажки, тоді на ложці товщу треба зладити зовсім ясну засмажку, розвести її зимною водою, а потім вимішати з юшкою. Коли не хочемо засмажки, тоді розбити пів горнятка вершків (сметанки) з ложечкою борошна (муки), і розвести юшкою. Разом із заправою дати ложечку зеленени. Цією підливою залляти кусники м'яса. Поставити, щоб раз закипіло.

Подавати з сипко звареним рижом.

Печена індичина

Потрібно:

індича грудниця, около 3 ф
2 ложки оливи
2 великі цибулі
ложечка солі

Вийняти індичу грудницю із срібного паперу, нехай розморозиться. Трохи посолити, вложити до відповідної посудини і полляти товщем. Чотири половинки цибулі вложити до ринки з різних сторін. Підляти трохи водою, накрити покришкою і всунути до печі на 400° на пів години. Потім обнизити піч на 350° і пекти далі, підливаючи грудницю соком, а трохи й водою, бо самого соку не вистачить. Пекти около 2 і пів години (вказівки є надруковані на срібному папері). Пробувати вилкою чи готове і вийняти. Можна подавати з якоюнебудь підливою і з городиною. До того може бути картопля, риж або макарони.

Січена печеня з курятини

Потрібно:

1 курка сер. величини
1 велика булка
1 яйце
1 велика цибуля

Курку обібрати із шкіри і зняти м'ясо з костей. Змолоти його, додати намочену в воді і видушену булку без шкірки, одне яйце, дрібно посічену і ясно смажену цибулю і добре вимісити. З того зробити валок, як на печеню і витачати в борошні (муці). В широкій ринці розігріти товщ, виложити валок і обсмажити з обох боків. Тоді підляти трохи водою, накрити і всунути до печі на 350° на пів години. Потім обнизити на 300° і пекти ще пів години. Під час печення треба поливати соком, що печеня пустить із себе.

Коли вже готове, тоді додати підливу. Можна розбити горнятка сметани з ложечкою борошна, залляти тим печеню, нехай раз закипить. Або можна зладити помідорову підливу і залляти тим печеню.

**П Р И С И Л А Й Т Е
П Е Р Е Д П Л А Т У !**

Українська ВИШИВКА

Вишиваймо

Літньою порою найкраще можемо використати вишивану сукню. Бо ж її полотняний чи батистовий, або навіть шовковий матеріял — це те, що підходить для літньої пори.

Тому спробуймо таку собі придбати! Вишивки там небагато, отже можна її ще виконати. В крайньому разі можемо покористуватись готовою бортою, що є тепер у гарному виконанні і зовсім нагадує наші взори.

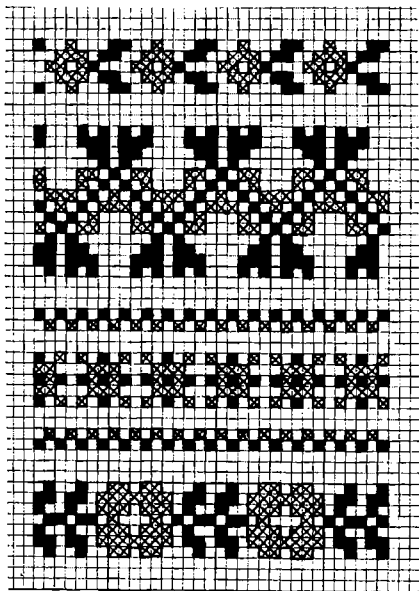
ВИШИВАНІ ЛІТНІ СУКНІ

Ч. 1. Суконка для дівчини-підлітка, відрізна у стані, з легко зібраною спідничкою. Вишивка уміщена зпереду двома смугами на станику і довкруги спіднички. Можна вибрати якийнебудь вузький взір. Пояс у тоні вишивки.

Ч. 2. Сукня невідрізна у стані. Вставка зпереду прикрашена подвій-

Вишивані сукні з льону
Embroidered linen dresses

Взори до суконь у двох кольорах, чорній і червоній.

Ukrainian designs for dresses

ними смугами вишивки. Застібка на дрібні гудзики. Вирізи шиї і пах обшито руликом із основної тканини. Для вишивки може послужити один із поданих узорів.

Ч. 3. Сукня-сорочка з пів-реглановим рукавом. Уся прикраса вміщена на рукаві — вузькі смужки переділені мережкою. Пояс із кольорового шнурка закінчується дерев'яними намістинами.

Як матеріял послужить біле або кремове полотно. Можна користуватись також кольоровим, але тоді треба достосувати до того колір вишивки. До голубого тла годяться два

відтинки синього, до зеленого брунатне із ржавим.

Замовляйте
АЛЬБОМ УЗОРІВ
Українські
Народні Вишивки

Серія 3

Взори з Галичини, Буковини
й Київщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

Congress of the International Alliance of Women

The 21st Triennial IAW Congress will be held in August of this year in London. Mrs. Helen S. Prociuk of New York and Mrs. Valentina Woropay will represent the World Federation of Ukrainian Women's Organizations at the Congress.

Our friendship with IAW dates back to pre-war years. It was renewed after World War II by the World Federation of Ukrainian Women's Organizations which sent its delegates for the first time to the Golden Jubilee Congress in Colombo, Ceylon in 1955. Since then, WFUWO participated in the IAW Congresses in Athens in 1958, Dublin in 1961, and Trieste in 1964.

Four affiliated British Wom-

educators were held and among other things, discussions centered around the two-fold problem of the two cultures to which Ukrainian youth is being exposed and to the parent-child problem encountered in this land. It was felt that discussion clubs for mothers would be of great value.

The latest conferences were held in Toronto and Detroit in 1966. A study of the Welfare Services of the various member organizations made in Canada and the USA pointed out the moral and financial support which had been provided through the years, showed how much Ukrainian women have accomplished, and how various organizations conducted fund-raising projects for charitable purposes. In Canada alone, over \$400,000,000 was spent for charity. In the USA we have not as yet obtained a complete figure of funds spent for charity.

It is felt, generally, that we must strive to unite our efforts and apply new methods in the field of Welfare in our organizations according to the needs of today.

en's organizations will host the Congress, the first in 58 years to be held in Great Britain. Representatives of some 35 nations are expected to attend.

The Congress deliberations will center around the role of women in the changing world and discrimination against women. While it would seem that women have won their place "in the sun," they will remain in the shadow of custom, tradition, and prejudice. This is due not only to external circumstances, but primarily to women's own lack of awareness of their own potential and of opportunities available to them. Sensitive to the injustices committed against others, they are often wholly unaware of their own rights as citizens, workers, and human beings in the emerging technological society.

The Congress is being held on the 20th anniversary of the proclamation of the Human Rights Declaration. The U.N. is preparing to celebrate this event, and the Declaration of the Elimination of Discrimination Against Women should be presented at that time to the General Assembly for signing. The Declaration will then need to await signing and ratification by the member states.

There have been many declarations passed by the General Assembly that have never been signed or ratified. Injustice prevails in the political, civic, and economic world. There are murders and murderers that escape unpunished, executions which are held without verdicts, and families who are separated. Discrimination is rampant.

Women organized in women's organizations have power. They can and should press their reluctant governments to sign and ratify the Assembly's resolutions, thus making them meaningful and binding.

Mrs. Helen Prociuk, WFUWO delegate to the Congress of International Women's Alliance in London.

One of the most important of the Congress' tasks is to alert women and public opinion everywhere to the urgent need for ratification of the Assembly's resolutions pertaining to Human Rights. Ukrainian women who, perhaps more than others, have experienced injustice, humiliation, and sufferings, share this responsibility.

Women should and can win the battle provided they are willing to accept the challenge and are emotionally prepared to use their power. It is therefore yet another task of the 21st Triennial Congress to alert women to their new role in modern society.

Our very best wishes go to the IAW Congress and its participants.

NURSERY SCHOOL TEACHERS COURSES

The Soyuz Ukrainok has launched a program of training for teachers for Day Centers. In 1966 a course was given in Philadelphia. This year the program is being carried on in Chicago. The courses are led by qualified instructors following the most modern methods in education.

Ukrainian Women's Association Of Argentina

Ukrainian immigrants, who began arriving in Argentina at the turn of the century, soon organized themselves into various associations. The first women's groups were church sisterhoods and affiliates of community organizations. In 1949 the first independent women's association was formed as the Ukrainian Women's Ass'n of Argentina (Soyuz Ukrainok Arghentyyny).

The League's initial programs did not differ widely from those of other existing women's groups — social, church and welfare activities. In 1951, however, the League's unique purpose was realized by the sponsorship of a program honoring the memory of Natalia Kobrynska, pioneer in Ukrainian women's actions. All other women's organizations were invited to participate in this observance. This was followed in 1954 by a large and varied program celebrating the 70th Anniversary of the Ukrainian Women's Movement.

The Soyuz Ukrainok of Argentina further demonstrated its initiative when, realizing the need for preserving the Ukrainian language among the youth, it sponsored the organization of small groups of children which prepared and took part in various kinds of entertaining social activities. The clubs gained in popularity and similar groups were soon being formed by other organizations.

There was an awakening of great interest in Ukrainian Folk Art in Argentina following a show of many different types of Ukrainian national dress given by the League whose members had come from all areas of Ukraine.

The League, of course, also carried on a normal organizational program. Besides its contacts with other Argentinian women's clubs and close cooperation with the Christian Wom-

en's Association, it also sponsored, through the Argentine Committee for the United Nations, an exhibit of Ukrainian Folk Art.

The activities of the League were sharply curtailed after 1960 by the migration of Ukrainians to North America. In order that the many programs it had initiated be continued, the League proposed the formation of an inter-organizational committee. Such a committee, composed of members of the League of Ukrainian Women of Argentina, the Women's Auxiliaries of Vidrodzhenia and Prosvita, was subsequently organized under the chairmanship of Mrs. Nina Onatska, President of the League.

This Committee continued to function successfully until 1966. By this time, the Ukrainian Community in Argentina had become stabilized and fresh talents were available. On November 12, 1966 the League called a convention for the purpose of reactivating its status as an independent organization. Dr. Lydia Ivanetska was elected President and the Past President, Mrs. Nina Onatska, was elected to the post of Honorary President.

On December 10, 1966 the League's new life was evidenced by a Christmas Eve program conducted by the new President on television in Buenos Aires.

SOCIAL WELFARE BUREAU

The plight of many Ukrainian immigrants, who as a result of the upheavals of the war years, found themselves in dire straits, without family or friends, unable to speak the language of the country and facing a bleak old age, stirred the thoughts of the Ukrainian organizations in Philadelphia, Pa.

Last year the United Ukrainian American Relief Committee

formed a separate Bureau of Social Welfare under the Chairmanship of Mrs. Helen Lototsky, Honorary President of the Soyuz Ukrainok of America.

In the ensuing time the Bureau has handled over 100 cases. Among these were simple pension or welfare assistance; more complicated cases involved institutional placement for incurably ill, hospital expenses, post-operative care, and occasional family difficulties which necessitated the placement of children in foster care. In the latter the Bureau cooperates with the Legal Aid Society and educational institutions.

As the case load is rising rapidly, Mrs. Lototsky has asked for volunteer help. A volunteer group has already been formed as part of the Regional Council of Branches of the Ukrainian National Women's League of America, in Philadelphia, ready to donate time and labor for their fellow man.

The Bureau of Social Welfare in Philadelphia is the first of its kind in the United States. It is to be hoped that similar groups will be organized in other Ukrainian communities.

OBITUARY

Amalia Rubel, prominent former teacher, died in Philadelphia on March 2, 1967. For many years a leader in women's organizations in Ukraine, she was instrumental in the convening in 1934 of the first Women's Congress in Stanislaw, W. Ukraine. Her participation in organizational life continued in the United States upon her arrival after the 2nd World War. She was active in the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, holding the post of secretary from 1952 to 1955.

A leader sees things through the eyes of his followers. A leader puts himself in their shoes, and helps them make their dreams come true.

FOLK ART MUSEUM

(Continued from page 16)

its being interwoven into the American cultural pattern. Mrs. Milligan has been associated with the UNWLA for over 40 years, especially with Mrs. Lototsky, and came from a sick bed to be at the Museum opening.

The president of the N. Y. UNWLA Regional Council, Mrs. Oksana Rak, presented flowers to Mrs. Pushkar, Mr. and Mrs. Dzus, Mrs. Myroslava Hordynsky, Museum art director who arranged the objects in such an artistic and unique fashion, and to Mrs. Ivanna Petriwsky for her cooperation in the project.

Unable to be present were Mr. Julian Revay, UIA Administrator, who had suffered an accident, Mrs. A. Kochan, Museum Board member, and Mrs. Katherine Peleshok who had worked on the Museum preparations.

A demonstration of pysanka painting was conducted during the afternoon by Miss Oksana Wikul, noted egg decorator.

Refreshments were served to the guests as they completed the Museum tour.

UNWLA BRANCH 72 REPORT

A new administration began with the election of Rosalie C. Polche as President of UNWLA Branch 72 at its Annual Meeting held on January 17, 1967, at the Ukrainian Institute of America. Elected to serve with her were: Olga S. Liteplo, Vice-President; Nettie Sawicki, Recording Secretary; Sophie P. Kotyk, Corresponding Secretary; Marie Ricket, Treasurer; and Ann Redosh, Asst. Treasurer.

In recognition of her past achievements and services to Branch 72, the Retiring President Mary Lesawyer was presented with a charm by her successor Rosalie Polche on behalf of the membership.

Various programmed activities during the current year will be initiated by the following Committee Chairmen: Mary Dushnyck, Headquarters Representative; Ann Bezko, Organizational; Mary Kosciw, Cultur-

From the opening of the Folk Art Museum:

Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA Public Relations Chairman, before stand with costume of the Lemko region.

al and Educational; Sophie Fedorow, Program; Mary Tollock, Ways & Means; Stella Buska, Welfare; Mary E. Pressey and Catherine A. Sharabura, English Press; Helen Prociuk, Ukrainian Press; Irene Czarnecy, Public Relations; Tessie Husiak, Historian; Mary Meleta, Social; Mary Sass, Hospitality; Mae Demey, Mary Koval, and Olga Zurawel, Auditors; Katherine Lucyshyn and Olga M. Liteplo, Alternates.

Spearheading the calendar of events was the very moving program honoring Ukraine's Poet Laureate Taras Shevchenko, presented by the Cultural and Educational Chairman, Anna Kosciw, at the Institute on Wednesday, March 8, 1967. Following a resume of his life, passages from his famed "Kobzar" were recited. The program concluded with the singing of the well-known "Zapovit." Branch 72 is resolute in its own desire to absorb all cultures and yet not to forget its own.

Since its founding five years ago, Branch 72 has enjoyed a full roster of activity. A Fifth Anniversary Dinner-Dance will mark the Branch Jubilee at the

Hotel Statler-Hilton (Skytop Ballroom), 33rd Street, May 27th, 1967 at 7:30 p.m. Music will be furnished by the popular Johnny Gay Orchestra. The Dinner-Dance Committee includes Theodora Pifko, Chairman; Ann Bezko, Co-chairman; Stella Buska, Ticket Chairman; and Maria O. Kindzerske, Raffle Chairman. Proceeds from this charity event have been designated to go towards the Joseph Cardinal Slipyj Fund, the Ukrainian Institute of America Scholarship Fund, and the UNWLA Scholarship Fund.

R. C. P.

CONFERENCE IN WASHINGTON, D. C.

On Feb. 1, 1967, Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA President, visited the Headquarters of the General Federation of Women's Clubs in Washington, D. C. She was received by Mrs. L. D. Pearce, the President of GFWC. In the course of the meeting UNWLA membership in the GFWC was discussed and a form of affiliated membership agreed upon.

A NEW CHAPTER

The Auxiliary of Chapter 76 in Warren, Mich., reorganized itself last fall, and has worked diligently towards selfreliance with the idea of becoming a full fledged Chapter of the SUA family. Pictured above are some of the members present at one of the meetings. Seated (from l. to r.) are: Anne Woytowich, Zonia Konko, Louise Saks, Olga Adamsek, M. Ringo. Standing (second row): Eve Ferrari, Anne Sipsack, Mary Buhay, Sonia Hulyk, Helen Indianu, M. Antonow, E. Warshawsky, Vera Kowal.

ACTIVITIES OF UNWLA CHAPTER 37 IN DETROIT MICHIGAN

On March 20, 1967, UNWLA Branch 37 took part in the annual Crowley Days, an affair organized by the Federation of Women's Clubs of Metropolitan Detroit, of which we are a member.

This day is set aside each year to provide the member clubs of the FWC with the opportunity to display and demonstrate their club activities.

Our chapter presented a Ukrainian Easter egg demonstration. Our display featured wood carvings, embroideries, ceramics and pysanky. We are extremely proud of the fact that our booth was presented with an award for the creativity shown in our cultural activities. We also received a check for \$25 from the Crowley Milner Co. for the largest membership attendance at the affair.

The Crowley Days not only gave our members a day away from household activities, but also provided them with the opportunity to shop leisurely, watch a fashion show, lunch with their friends, and view the work done by other organizations in our community.

S. Fedyk

OBITUARY

On March 27 we learned that our dear member, Virginia Szluk had passed away. She was taken from her family in the prime of her life at the age of 38.

Virginia had joined our Branch in 1961. In 1964 the Szluk family left Detroit to make their home in Goleta, California. There again Virginia did all she could to become a member of the community in which she lived and to familiarize local residents with her Ukrainian heritage and culture.

But her dreams and ambitions were short-lived, for illness struck suddenly and mercilessly. Refusing to give in to it, she continued to work with even greater determination. In spite of her condition she remained cheerful and helpful to all who came in contact with her.

Virginia will be remembered by all who knew her. Our deepest sympathy is extended to her family and our prayers are offered that she may rest in peace.

S. Fedyk

A leader duplicates himself in others. He is a "man" builder. He helps those under him to grow big because he realizes that the more big people an organization has, the stronger it will be.

WHAT TO READ ABOUT UKRAINE AND THE UKRAINIANS

Hrushevskyj, Mykhailo. **A History of Ukraine.** Edited by O. J. Frederiksen, New Haven. Yale University Press, 1941. Pp. 629.

An English condensation of a standard Ukrainian history in twelve volumes by the most prominent modern Ukrainian historian and first president of the Ukrainian National Republic. An excellent presentation of scholarly material on the history of Ukraine from prehistoric times to the end of the 19th century, this book is not only a must for all students of Ukrainian history, but a deep well of national pride and national consciousness for Ukrainians everywhere.

Ukrainka, Lesya. **Spirit of Flame:** a collection of the works of Lesya Ukrainka. Translated by Percival Cundy. New York, Bookman Associates, 1950. Pp. 320.

One of the three greatest Ukrainian poets, Lesya Ukrainka is perhaps the one who stood closest to the currents of Western European literature. Her choice of subject matter and her philosophy of life will be warmly accepted and appreciated by the admirers of Byron and Shelley with whom she had a kinship of spirit. The translations by Percival Cundy are probably the best of those available in English. The selections include both the lyrical and the dramatic poems, as well as a critical essay on the life and work of this great of Ukrainian letters.

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЧЕРВЕНЬ, 1967

Вісті з Централі

Вже прийшло довго очікуване літо. Незабаром розійдемося на літній відпочинок та й відложимо Відділові справи. Та заки це станеться, треба перевірити, щоб на літні місяці все **залишилось у порядку**. Припускаємо, що Ви вислали принайменше частину своїх оплат до Централі. Подбайте, щоб протоколи були вписані і гроші вложені до каси. Також не залишайте вкладок і розчислення з імпрез на пізніше. Краще це впорядкувати вже тепер.

Округа Дітройту повідомила нас, що гурт жінок, які працювали вже довгий час при Відділі 76 у Воррені, як окрема англomовна секція, вже почав самостійно діяти. Дістав пор. ч. 80 і став тепер **Відділом СУА**. На чолі його станула п-ні Луїза Сакс.

Як бачите, організаційний засіб гуртуватися у формі Секції при якомусь Відділі, оправдується. В такий спосіб можна творити англomовні чи молодечі Секції і в інших місцевостях і спрямовувати їх потім до самостійного діяння.

Наш заклик до **підтримки Музейного Фонду СУА** знайшов гарний відгук. Три Окружні Ради СУА і багато Відділів пожертвували багату „крижму“, а й присутні громадяни зложили свою жертву. Закликаємо й інші Відділи підтримати своїми датками цю цінну культурну станицю. Її постійно відвідують американські й свої відвідувачі.

Розсилаємо Відділам доповідь п-ні Осипи Грабовенської, секретарки Гол. Управи, на тему „**Значення ширших сходин**“. Добре, коли члени Управи Відділу зазнають із її змістом ще в цьому часі, щоб могли запланувати відповідно свої ширші сходини восени.

Пригадуємо, що не всі ще Відділи надіслали свій **Річний Звітний Листок** (на зеленому папері). Там є прізвища й адреси членок Управи і брак Листка утруднює зв'язок Централі з Відділом.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Вітаємо!

Округа Клівленду пишається новим здобутком — молодечим Відділом СУА ч. 12. Завдяки тому приріст її членства краший, як у минулому році. Рівночасно й інші Відділи подали імена й прізвища тих, що вступили в члени впродовж останнього року. Вітаємо всіх у нашій організованій сім'ї!

7 ВІДДІЛ СУА, АКРОН:

Розалія Гицюк
Євдокія Журовська
Марія Ковач
Олена Мартинюк
Павлина Мартинюк
Тетяна Мацьків

33 ВІДДІЛ СУА, КЛІВЛЕНД:

Наталія Бачинська
Ангелина Василик
Юстина Гевко
Анна Кілярська
Марія Собчак

69 ВІДДІЛ СУА, ЛОРЕЙН:

Лідія Кармазин
Марія Крайчик
Ольга Крайчик
Михайлина Мельничук
Марія Нестеренко
Зоряна Пашин
Теодозія Шевчук

87 ВІДДІЛ СУА, КЕНТОН:

Доріс Івануса

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Миколи Сиротюка, чоловіка п-ні Тані Сиротюк, довголітньої членки нашого Відділу, складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж. та висловлюємо родині щире співчуття.

4 Відділ СУА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Кашубинської з Клівленду, О., складаємо 10 дол. на Укр. Католич. Університет у Римі

7 Відділ СУА ім. Лесі Українки
Акрон, Огайо

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Кашубинської складаємо 100 дол. на Укр. Кат. Університет у Римі

33 Відділ СУА ім. Лесі Українки
в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. д-ра Романа Несторовича складаємо 10 дол. на Осередок НТШ у Сарселі, а дружині д-р Ярославі Несторович висловлюємо щире співчуття

54 Відділ СУА ім. 500 Героїнь
Вілмінгтон, Дел.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Миколи Ержківського складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

57 Відділ СУА в Ютиці, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. проф. Миколи Ержківського складаємо 10 дол. на Дім для Старших 68 Відділ СУА у Сиракузах, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Лідії Чубатої складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

75 Відділ СУА, Денвер, Коло.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашої першої голови бл. п. Марії Шалаути складаємо 5 дол. на Фонд Бабусі 77 Відділ СУА у Фініксі

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. проф. Миколи Ержківського складає 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Школа Українознавства ім. Лесі Українки в Сиракузах

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Миколи Сиротюка складаю 5 дол. на Виховний Фонд ім. Г. Ракочої і висловлюю щире співчуття п-ні Тані Сиротюк і родині

Іванна Бенцаль

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Люби Петрик, матері моєї товаришки, складаю 5 дол. на журнал для бабусі

Марія Фіглюс, Денвер

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Нестора Кузя складаємо 5 дол. на Укр. Католич. Університет у Римі

Марія і Степан Матвійки

Відкриття Музею Народної Творчости

День 7.—9. квітня 1967 р. стане важливою датою в історії нашої організації. В цих днях завершився почин, до якого вже довгі роки змагав наш провід. Це було відкриття Музею Народної Творчости в Нью Йорку.

Про збірку нар. мистецтва в Централі вже не раз писалося. Її придбала Гол. Управа США в 1932 р., замовивши більшість виробів у кооп. „Українське Народне Мистецтво“ у Львові. Вперше збірку виставлено на Світовій Виставі в Чикаго в 1933 р. А потім вона побувала в кожному Відділі США, що бажав показати її своїй громаді.

Від того часу минуло багато літ. Збірка збагатилась новими пожертвами, але деякі предмети вже вимагають спеціальної опіки. А цього можна досягнути тільки в музейних шафах. Та й не тільки тому було по-

трібне створення Музею. А ще й тому, що такого постійного показу нашої народної культури в Нью Йорку дуже потрібно. Музей Нар. Творчости

Із Відкриття Музею Нар. Творчости в Нью Йорку:

П-ні Марія Душник впроваджує п-ні Олену Лотоцьку, почесну голову США. П-ні Олена Лотоцька дякує за привітальні оплески.

At the opening of Folk Art Museum in New York City Mrs. Mary Dushnyk introducing Mrs. Helen Lototsky, Honorary UNWLA President

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Михайлини Букачевської складаємо 5 дол. на Укр. Католический Університет у Римі

Марія і Степан Матвійки

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. проф. Миколи Єржківського складають на Дім для Старших

Марія і Михайло Логаза	20 дол.
Анна Курилко	5
Ірина і Михайло Рубич	5
Марія і Мирон Кузьма	5
Стефанія й Іван Слонські	5

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу дорогої братової бл. п. Люби Дребич складаю 5 дол. на Фонд Бабусі

Галина Гандзюк, Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ і в пам'ять незабутньої матері нашого приятеля інж. Ярослава Рубля, бл. п. Амалії Рубель, складаємо 110 дол. на фонд „Мати й Дитина“ —

Р. і О. Волчуки
Р. Герасимович
В. і Б. Гнатківські
Л. і А. Добрянські
Ю. і І. Купчинські
І. і З. Раковські
О. і М. Слупчинські
Я. і А. Терлецькі
Ю. і Х. Ференцевичі
Р. Ференцевич
В. Шарко

ПОЖЕРТВА

З нагоди посвячення надгробника на могилі бл. п. Володимира Дорошенка, директора бібліотеки НТШ у Львові, пересилаю 10 дол. на Осередок НТШ у Сарселі на Фонд Енциклопедії.

Лідія Калашнюк

ПОДЯКА

Оцим складаю щирю подяку голові Окр. Ради США в Дітройті п-ні Анастазії Вокер за привітання під час моєї важкої недуги, як також голові 63 Відділу п-ні Іванні Цісик і референтці сусп. опіки п-ні А. Мазяк за відвідини вдома і в шпиталі, п-ні Олі Денисенко за відвідини і квіти та й усім членкам 63 Відділу, як теж членкам інших Відділів США за відвідини, вітання і квіти та жертвою 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Леонтина Галяженко
членка 63 Відділу США
в Дітройті

збагачує інформацію про нас і наше минуле.

Здійснення цього пляну стало можливим тоді, коли в 1957 р. постала фундація Українського Інституту Америки. Її фундатор пок. Володимир Джус виявив велике розуміння для збереження народного мистецтва. Він погодився вмістити нашу Музейну Збірку в будинку Інституту, призначуючи нам кілька відповідних кімнат. Якийсь час зайняли переговори і влаштування приміщення. Частинно вдалося вже показати експонати під час XIV. Конвенції США в Нью Йорку. Однак впорядкування експонатів і справжнє влаштування Музею вимагало ще дальшої роботи.

У 1964 р. помер фундатор Українського Інституту Америки бл. п. Володимир Джус. Фундацію далі очолює його син п. Теодор Джус, що поставився з повним розумінням до почину батька. У квітні ц. р. постановлено Музей Нар. Творчости відкрити.

Для підготовки цієї події створено окремий Комітет під головуванням п-ні Марії Ржепещької, референтки нар. мистецтва Гол. Управи. До Комітету ввійшли пп. Ірина Падох, Марія Душник, Оксана Рак, Катерина Пелешок, Галина Гошовська, Наталя Чапленко, Поля Книш, Олена Гентиш, Іванна Бенцаль, Марія Головей, Роза Полчій, Леся Різник, Люба Раковська, Зіна Раковська, Марта Ярош.

Дня 6-го квітня відбулась пресова конференція в будинку Інституту. Її провадили на перемигні пп. Марія Душник та Ірина Падох, відповідаючи на запити журналістів. Прибули представники американської, іншомовної й української преси. Оглянувши музейне приміщення, журналісти ще доповнювали свої відомості запитам чи інформаціям летючки, що була видана в англійській і українській мовах.

Дня 7. квітня влаштовано прийняття для представниць американських та іншонаціональних жіночих організацій. Його відкрила п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі США, вітаючи присутніх. Вечір провадила п-ні Марія Душник, референтка зв'язків. Вона представляла по черзі всіх, додаючи кілька слів привітання при

кожній особі. Виявилось, що число наших гостей було видатне, як щодо кількості, так і їх значення. Прибули — п-ні М. Рабинс, голова Нац. Ради Жінок Америки, п-ні В. Гантель-Вайс, культ. аташе німецького консульства, д-р Меріон Премінджер, ген. консул Габону, п-ні Дороти Барко, голова Американської Жіночої Асоціації, п-ні Марія Детар, голова Європейської Ради Жінок в екзилі, п-ні Ольга Гульбіс, голова Латвійського Жіночого Союзу, п-ні Юта Курман, голова Естонського Жіночого Союзу. Були члени Управ різних суспільних організацій, як Американського Т-ва Поборювання Рака (п-ні Лейден), Американської Ради для послуг нац. групам (п-ні МекГефі), Американського Інституту Декорації (п-ні Е. Шофлер), Англійської Юнії (п-ні М. Гут). Прибули члени Управ жіночий організацій, як Нац. Ради Жінок Америки (д-р Грейс Спайфорд, п-ні Беті Золцмен), Т-ва „Жінки за Свободу“ (п-ні К. Костя), Ради Європейських Жінок (п-ні М. Ранкі, К. Теодору), Латвійського Жіночого Союзу (пп. Гелга Озоліно і Вікторія Чекета), Литовського Жіночого Союзу (п-ні Галія Зілюніс), Естонського Жіночого Союзу (п-ні В. Керян), Жіночого Союзу Георгії (п-ні Еліза Цомая). Привітали ми також п-ні Яніну Сімутіс, дружину литовського консула в Нью Йорку і п-ні Індіру Магадеван, суспільну працівницю з Індії, що студіює в ЗДА. Були також представниці преси (п-ні Дж. Гут), радіо (п-на Керол Коломбус) і телевізії (п. С. Новицький).

Слідували доповіді. П-ні Олена Лотоцька, почесна голова СВА, розказала про початки нашої збірки та її розвиток. „Чи ви мали колинебудь далекосяглу мрію, маючи п'ять центів у кишені?“ — спиталась вона на початку. „Отак виглядав Союз Українок Америки, коли приступив до закупу своєї збірки нар. мистецтва“, — продовжувала. В її словах накреслився отой довгий шлях зусиль, що допровадив організацію до сьогоденного відкриття.

Зчерги промовив п. Теодор Джус. Він теж розказав про задум свого батька та здійснення його плянів. Отак об'єднались у цьому дні два великі зусилля — організації й талановитої одиниці. Теодор Джус жаліє, що батько не дожив тієї хвилини, а

також висловлює признання всім, що змагали до цього відкриття, в першу чергу п. Юлієві Реваєві, управителі Інституту, що не міг явитись того дня, потерпівши внаслідок нещасливого випадку.

Почалась мистецька програма. П-ні Марія Лисогір при супроводі п-ні Олі Дмитрів відспівала три пісні — „За думою дума“, муз. І. Степового, „Садок вишневий“ муз. М. Лисенка, „Арія Марильки“ з опери „Тарас Бульба“ М. Лисенка. Її добре нам відомий голос наново зачарував публіку особливо ніжною інтерпретацією другої пісні.

П-ні Рома Прийма-Богачевська дала чудовий показ свого танкового вміння. Її танок „Ікони“ дав глибоку картину молитовного надхнення до музики В. Барвінського, а „Весела Сваха“ до музики Муссорґського була силою своєї життєрадості повним контрастом до першого виступу.

П-на Марія Цісик, абсолювентка Музичної Школи Джуліярд у Нью Йорку відіграла з чуттям „Сюїту“ Лятошинського і пісню „Шуми, шуми“ Яхименка. Молода піяністка володіє надзвичайною технікою, що дозволило всім якнайкраще сприйняти її гру.

Слідував короткий привіт п-ні Милдред Рабинс, голови Нац. Ради Жінок Америки. Вона пригадала виступ п-ні Стефанії Пушкар у Тегерані, що допоміг з'ясувати суть народнього мистецтва численним учасникам Конгресу.

На закінчення програми п-ні Марія Душник заповіла оглядини Музею. Але перед тим представила п-ні Мирославу Гординську, мистецького керівника Музею. П-ні Гординська, що належить також до Ради Музею Укр. Катол. Дієцезії в Стемфорді, є знавцем того діла. Її завдячуємо фахове впорядкування музейних експонатів.

Тут публіка рушила до музейного приміщення. Подорозі чекала її мила несподіванка — при невеликому столі українські писанчарки демонстрували писання писанок. Це були сестри Оленка, Ксеня і Христа Гординські, що радо давали пояснення свого вміння. У музейних кімнатах чекали гостей інші дівчата у народньому вбранні, що пояснювали вилонжені експонати. І було що! Вісім великих килимів, дев'ять повних народніх строїв, численні таблиці з у-

зорами, безліч вишивок із різних земель України, кераміка з Гуцульщини й Полтавщини — це все творило різноманітний зміст. Цінні тканини й дереворізьба доповнювали те. Розложені у скляних скриньках і шафах, з докладними написами, ці всі скарби говорили своєю мовою до численних глядачів. До помочі були невеличкі каталоги англійською мовою.

Коли закінчились оглядини, п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради, пригадала, що прийняття вже чекає. Поволі гості стали сходити до буфетової залі, де чекали представниці Відділів СВА. Нелегке було й їх завдання! Бо ж приладити буфет із виключно українських страв — вимагало великого вкладу праці. Тут парували знаменитий борщ, там пишались пиріжки з м'ясом, а тут манили голубці... На закінчення напої і смачні торти. Американські й іншонаціональні гості не могли нахвалитись.

У невимушеній товариській розмові нав'язувалось знайомство. Американки раділи новим культурним центром у серці Нью Йорку, а балійки обіцявали й собі щось таке зробити. Прийняття закінчилось о 9-тій годині вечора, коли вже гості почали розходитись.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

З діяльності Окружної Ради СВА

У 1967 р. наша Окружна Рада спілку із Укр. Золотим Хрестом влаштувала концерт, присвячений 25-літтю смерті Олени Теліги. Господарем був Укр. Золотий Хрест тому, що клівлендський Відділ носить її ім'я, а Союз Українок Америки помагав. Концерт відбувся 12. лютого ц. р., в малій залі парманської середньої школи і стягнув поважне число нашого жіноцтва. Головний реферат виготовила відома поетеса Ганна Черинь із Шикаго, але сама приїхати не змогла, тому його дуже добре виголосила п-ні Олена Дуб. У програмі був ще виступ жіночого хору „Дніпро“ під дир. п. Е. Садовського.

Хор добре співав і ще краще виглядав у білих, вишиваних, вечірніх сукнях. П-ні Ірина Дубас ще раз доказала, що є доброю рецитаторкою. Мали ми теж гостя з поблизу — Дітройту. Молоденька піяністка, учениця проф. Б. Максимовича, Ма-

рія Лончина, яка якраз стоїть на порозі своєї піаністичної кар'єри, виконала три твори українських композиторів, а в тому жінки-композитора — Рожавської — Веснянку, Барвінського — Прелюд, і Грудіна — Токкату. Добре, що жіночі організації мають розуміння для творчих зусиль молодого покоління і стараються дати їм можливість — показати виследи своєї праці. Кінцевою точкою була інсценізація, введена п-ні Володимирою Кавкою, відомою громадянською діячкою на терені нашої громади. Імпреза залишила корисне враження. Жіноцтво вміє спільно працювати. Частина доходу, що припала Союзіві Українок Америки, призначено на „Фонд 500“.

Тому, що наші парохії розбудовуються і потребують фондів, Окружна Рада рішила піти назустріч потребам церков. Створено комітети, що їх очолили пп. Євгенія Дубас та Ірина Кашубинська. Започатковано акцію допомоги тим, що влаштовано Свячене в церкві св. Йосафата і планується поміч при посвяченні церкви св. Андрея.

Починаємо відчувати потребу відомодження наших Відділів, як теж створення молодечого Відділу. З тою думкою на день 14. березня запрошено наших молоденьких пань, що виявили заінтересування і бажання бути з нами. Наразі все це є ще в стадії дискусії, бо наші нові членки — це мами маленьких діточок, перетяжені родинними обов'язками, яких участь у нашій організації мусить набрати найбільш приємливих для них форм.

Містоголова Централі п-ні А. Вокер відвідала нас дня 31. березня, щоб пізнати наш терен праці, а зокрема щоб порозумітись із 60 Відділом. Якраз у тому часі ми втратили нашу дорогу членку і маму нашої цінної п-ні І. Кашубинської — бл. п. Ольгу Кашубинську. Пару теплих слів на її могилі з уст п-ні А. Вокер були виявом почувань численно зібраних членок.

Наша голова п-ні Ольга Городиська брала участь у безчисленному ряді засідань та імпрез і ще раз дала доказ своєї громадської відданості. Стоїмо напередодні Річного Окружного З'їзду, що має відбутися в дні 4. червня 1967 р.

Марія Грушкевич
пресова референтка

ЧЕСТЕР, ПА.

Річні збори 2 Відділу СУА

Дата: 15. січня 1967 р.

Збори відкрив о. Омелян Мицик, парох місцевої української православної церкви, молитвою. Потім голова п-ні М. Івахів згадала всіх членок, що відійшли у вічність і попросила однохвилинною мовчанкою вшанувати їх пам'ять.

Президія: п-ні Анна Урбан, голова, п-ні Петронеля Пецюх, секретарка.

Протокол із минулорічних зборів відчитала довголітня секретарка Відділу п-ні А. Татарів.

Звіти Управи зложили — п-ні М. Івахів, голова, п-ні А. Татарів, секретарка і референтки — п-ні Т. Захарків культ.-освітня, п-ні А. Урбан суспільної опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ співпрацює з місцевим Відділом УЖКА і бере живу участь у всіх святкуваннях та імпрезах.

б) Культ.-освітня: Відділ улаштував гостину для уступаючої голови п-ні П. Пецюх, відбулись сходини в честь Жінок-Героїнь, гарно і святочно був улаштований День Матері, а також у дуже приємній атмосфері відбулась зустріч трьох Відділів СУА. Літом була влаштована Відділом прогулянка над море.

в) Сусп. опіка: Членки Секції Суспільної опіки відвідували хворих по шпиталях, а також по домах.

Контр. Комісія в складі пп. Марії Вейлін Софії Єдинак знайшли всі книжки Відділу в повному порядку і поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори одногослосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Івахів, голова, п-ні Катерина Благітка, містоголова, п-ні Анна Татарів, секретарка, п-ні Анна Глив'як, заступниця, п-ні Софія Єдинак, касієрка, п-ні Анна Масишин, заступниця. Референтки: п-ні М. Лаврик організаційна, п-ні Т. Захарків культ.-освітня, п-ні М. Болонка пресова, п-ні А. Урбан сусп. опіки, пп. М. Вейлін і В. Мюлней господарські. Представниця до Відділу УЖКА п-ні Софія Єдинак.

Контр. Комісія: пп. М. Вейлін, М. Марусин і М. Криворука.

Збори закінчила нововибрана голова п-ні М. Івахів, подякувавши присутнім за довір'я. При смачній перекусці, що її приготували госпо-

дині, референтки та членки ще довго гугорили та гарно провели час. Колядою „Бог Предвічний...“ закінчено збори.

М. Болонка
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 4 Відділу СУА

Збори відкрила голова п-ні Анна Кізіма молитвою та закликала членок вшанувати пам'ять померлих однохвилинною мовчанкою.

Президія: п-ні Емілія Корнат, почесна голова і п-ні Софія Серафим, секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала п-ні С. Серафим.

Звіти Управи зложили — п-ні А. Кізіма, голова, п-ні Іванна Бенцаль, заступниця, п-ні С. Серафим, рекорд. секретарка, п-ні Кароліна Барщевська, касієрка і п-ні Павлина Бродин, референтка сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 32 членки, відбув 10 ширших сходин два засідання Управи. Вислав делегатку на Конрес УЖКА, на 45-літній ювілей Т-ва „Дністер“ і 45-літній ювілей 1 Відділу СУА.

б) Культурно-освітня й імпрезова: На ширших сходинах відчитано доповіді, надіслані з Централі. Влаштовано Свячене, Вечір св. Миколая, два чайні вечори й бінго. Влаштовано 50-ліття подружжя членки п-ні Іванни Плашовецької і 40-ліття подружжя членки п-ні Тані Сиротюк. Відділ брав участь у Вишиваних Вечерницях, вислав делегатку на бенкет у честь Кардинала Йосифа і пожертвував 100 дол. на будову університету в Римі. Брав участь у святкуванні 10-ліття смерті О. Кисілевської.

в) Сусп. опіка: Відвідувано хворих удома й у шпиталях. Вислано пожертву на Фонд „Мати й Дитина“.

г) Пресова: Про Свячене появилсь допис у Н. Ж. Відділ пожертвував 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Контр. Комісія: Іменем її пп. Юлія Фелорович і Анна Гивель ствердили, що книги Відділу знаходяться в порядку і поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори одногослосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Анна Кізіма, голова, п-ні Іванна Бенцаль, заступниця, п-ні Софія Серафим, рек. секретарка, п-ні Кароліна Барщевська,

касієрка. Референтками стали — п-ні Анна Фесолович організаційною, пп. Павліна Бродін, Єва Дорош і Євдокія Ликтей сусп. опіки, п-ні Іванна Бенцаль пресовою, п-ні Юлія Пішак господарською. П-ні Емілія Корнат, почесна голова, п-ні Марія Ленчук, почесна членка.

Контр. Комісія: пп. Юлія Федорович, Агнес Ярема й Анна Гивель.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи за довір'я. При каві й солодкім та веселій гутірці членки провели час. Від себе зложили 11 дол., а з каси Відділу 14 дол. і разом вистали 25 дол. на видання життєпису Лесі Українки.

Софія Серафим, секр.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Річні збори 11 Відділу СУА

Дата: 21. січня 1967 р.

Збори відкрила п-ні Оксана Микитин, голова.

Президія: п-ні О. Грабовенська та п-ні А. Богачевська від Окружної Ради СУА, п-ні О. Тритяк, секр.

Звіти зложили: п-ні О. Микитин, голова, п-ні І. Скрипчук, секретарка, п-ні Е. Панасюк, касієрка, та референтки — п-ні В. Струк організаційна, п-ні Л. Сердюк імпрезова і культурно-освітня, п-ні Н. Гафткович, суспільної опіки, п-ні Л. Мриглоцька господарська і п-ні О. Тритяк пресова.

Контр. Комісія: Іменем її промовила голова п-ні Н. Самокіш і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 60 членок. У звітному році відбулося 4 ширших сходин і 8 сходин Управи. Приєднано 4 нові членки.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано такі імпрези: Свято Жінки-Героїні, Весняну забаву, лікнік на День Батька спільно з місцевою Студентською Громадою, дохід із якого призначено на Катедру Українознавства у Філядельфії, Печення бараболі в Черчі, Виставку народнього мистецтва в Принстоні та Щедрий Вечір із мистецькою програмою. На ширших сходнях читано реферати.

в) Виховна: При Відділі існує постійна Дитяча Світличка, до якої приходять 11 дітей. Її провадить фахова сила п-ні К. Ковшевич. Цього року

зорганізовано курс народніх танків, що його провадить фахова сила п-ні О. Фараонів.

г) Сусп. опіка: Відділ опікується хворими й потребуєчими жінками, членки відвідують хворих. Цього року вислано Різдвяні пачки нашим воjakам у В'єтнамі.

г) Господарська: Референтки займались підготовою буфетів, майже для всіх імпрез.

д) Фінансова: Відділ мав у звітному році 1,896.60 дол. приходів, та 1,301.68 дол. розходів.

Після звітів голова Президії п-ні О. Грабовенська у своєму слові до зібраних підкреслила важливість праці в слідуєчому році. Святкування 50-ліття Визвольних Змагань повинно підбадьорити нас усіх до продовження ідеї, для якої живемо і працюємо. Звернувши увагу на гарні осяги в минулому році, п-ні О. Грабовенська бажала сили і бадьорости до дальшої праці.

Нова Управа: п-ні Оксана Микитин, голова, п-ні О. Тритяк, містоголова і прес. референтка, пп. І. Скрипчук і М. Глушок, секретарки, пп. Е. Панасюк і Д. Сеник, скарбнички, та референтки — пні В. Струк організаційна, пп. М. Сакалош і Н. Гайдучок сусп. опіки, п-ні Л. Сердюк імпрезова і культ.-освітня, пп. Л. Мриглоцька, В. Микитин і М. Мицик господарські, п-ні Л. Осадца виховна.

Контр. Комісія: п-ні Н. Самокіш, голова, пп. У. Коропей і І. Онищук, членки.

Збори закрила голова п-ні Оксана Микитин, подякувала всім за працю в минулому році і просила про дальшу співпрацю в слідуєчому році. Спільною вечерею в гостинному домі п-ні Н. Гафткович закінчено збори.

Ольга Тритяк, секретарка

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Зустріч Союзняк

Кожного року, як лиш на півночі Америки й Канади люті морози та сніжні замієлі стають нестерпними, тоді їхні мешканці, неначе перелетні птахи, шукаючи захисту, тепла, прибувають на Флориду, до країни вічної весни. В той час приїжджає до Маямі багато наших земляків, а між ними чимало членок СУА. Місцевий Відділ СУА кожного року влаштовує зустріч Союзняк, щоб поділитись

своїми осягами в організаційній та громадській роботі.

Така зустріч відбулася в Маямі 5. березня ц. р., в залі укр. католицької церкви. Зустріч попередила спільна вечерея, яку приготували членки нашого Відділу. Голова Відділу п-ні А. Рій, привітавши гостей, попросила гостя о. Баранецького з Філядельфії провести молитву, щоб поблагословити Божі „сніди“. Покликаний до слова о. пралат Олексів, парох нашої катол. церкви, згадав про завдання організації СУА в Маямі та про працю цього Відділу для добра Церкви й нашої громади. Оваційними оплесками й повстанням із місць привітали учасники зустрічі привітну гостю п-ні Ганну Дмитерко-Ратич, кол. УСС-а, одну з останньої сотні наших славних Українських Січових Стрільців, яка у своєму слові закликала наше громадянство до єдності, бо лише „в єдності сила народу“. Описав промовляла п-ні М. Голуб, дружина локійного полк. Голуба, кол. голова Відділу Обеднання Українських Жінок у Регенсбурзі.

З черги забирали голос гостя з Дітройту п-ні І. Козаченко, заслужена діячка місцевого СУА, п-ні П. Будзол, заступниця голови Окр. Ради СУА в Дітройті, п-ні Ірина Ракуш із Шнкаго, п-ні Залозецька з Вінніпегу, пп. Адамів, о. Конін, О. Блавацька, К. Гіл, Боднар, Кодоля та інші. Всі вони розказували про працю їхніх Відділів та організаційні досягнення. Покликана до слова культ.-освітня референтка і представниця ОПДЛ в Маямі п-ні Е. Остап'юк заторкнула актуальну і дуже важну справу національного виховання наших дітей у прибраній батьківщині. Виховання дітей у національно-свідомому дусі — це святий обов'язок наших матерів, нашої церкви і школи. З черги ще раз порушила справу видання історії України англійською мовою п-ні О. Подубинська, імпрезова референтка Відділу. Вона запропонувала, щоб інші організації творили фонд на ту ціль. Голова п-ні А. Рій подякувала гостям за участь у Зустрічі та передала привіт їхнім Відділам. Гімном СУА закінчено це небуденне свято.

Євгенія Остап'юк
пресова референтка

**ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?**

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Річні збори 24 Відділу СУА „Дочки України“

Дата: 26. січня 1967.

Збори відкрила голова п-ні Олександра Когут.

Президія: п-ні Марія Процак, голова, п-ні Ольга Граб, секретарка.

Звіт із минулорічних зборів прочитала п-ні Юлія Полянська.

Звітували всі члени Управи.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 60 членок, приєднав 5 нових. Ширші сходи членства відбувалися щомісяця і два засідання Управи.

б) Культ.-освітня: Під час ширших сходи відчитано доповіді, як про Жінку-Героїню, Т. Шевченка, Івана Франка, Олену Кисілевську, Різдвяні звичаї. Висвітлено фільм про витворювання газового ogrівання й „Спогад із минулого“, себто світлина п. Михайла Процака, що їх він робить із діяльності Відділу. Приявні пізнавали себе та тих, що ще так недавно були з нами і ми їх більше не побачимо. Підготовано сценку на грудневій сходині п. н. „На Свят-Вечір“. Відділ брав участь в імпрезах, улаштуваних іншими організаціями, як бенкеті в честь Кардинала Йосифа Сліпого, 50-літнього ювілею жіночого Відділу МНСоюзу та пікніку Народнього Дому. В День Матері членки мали свою службу Божу, а потім зробили спільну знімку. Відділ пожертвував на книжки для публічної бібліотеки з нагоди пластової виставки.

в) При Відділі діє комітет „Мати й Дитина“ вже більше як 10 років. Його веде п-ні Марія Хитра, референтка сусп. опіки. Вона впровадила звичай, що нові бабусі складають на цей фонд більший даток. Цей фонд носить назву „щасливих бабунь“. У часі року відвідувано хворих по шпиталях і домах. Відділ улаштував Базар на спілку з усіма місцевими організаціями на школу. З датків треба згадати — на Стип. Фонд ім. Слени Гординської, на інвалідів, на Фонд Дослідів Серця.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Ольга Граб, яка висловила Управі признання за працю. Загальні збори уділили Управі абсолюторію.

Нова Управа: п-ні Катерина Сиснецька, голова, пп. Олександра Когут і Анна Гнатюк, містоголови, п-ні

Юлія Полянська, секретарка, п-ні Ольга Левчик, касієрка. Референтками стали — п-ні Катерина Шперун культ.-освітньою й імпрезовою, п-ні Марія Хитра сусп. опіки, п-ні Ірина Левицька пресовою укр. мовою, п-ні Марія Процак, пресовою англ. мовою, пп. А. Гриб, П. Юрчак, А. Гоман і Л. Ватраник господарськими, пп. М. Фіцула, М. Френкевич, А. Слободян і А. Славик відвідувачками хворих.

Контр. Комісія: пп. Анна Кемпа, Ольга Граб і С. Присяжна.

По виборах нововибрана голова подякувала за вибір та просила про співпрацю. Гимном та перекускою закінчено збори.

Ірина Левицька
пресова референтка

ПОТАКЕТ, Р. АЙ.

У поклоні Шевченкові

Заходом місцевого 25 Відділу СУА вшановано дня 9. квітня ц. р. святочними сходами — у 106-ту річницю смерті — найбільшого сина України, Тараса Шевченка. Першу частину програми розпочато „Заповітом“, що його відспівав Октет Союзнок. Відтак слідували деклямації шкільної дівчорки та передшкілля. Продеклямовано: „Суботів“ у дуже добром відданні А. Коропея, „Тарасове Свято“ Ю. Кручковська, „Чо-вен“ Н. Кравців, „Лічу в неволі“ Л. Ключас, „Село“ П. Кравців, „Мово рідна“ Л. Кузьма, та „Сонце заходить“ А. Худолій.

Другу частину програми почала п-ні Ірина Ключас змістовним рефератом, вказавши на величню місію Шевченкового слова, яке є тепер і в майбутньому буде тією найгострішою зброєю в боротьбі проти русифікації, проти денационалізації, проти т. зв. злиття мов.

Дальшими точками програми були: „Молитва за Батьківщину“ у виконанні пань С. Стерпак і О. Тренклер. Деклямація „Кавказ“, що її з повним зрозумінням голошеного слова та з чуттям передав А. Ключас. Реферат англійською мовою відчитала п-ні К. Заверуха. Октет Союзнок у складі пань: Ю. Флис, А. Николишин, К. Заверуха, М. Калеська, Т. Кузьма, Е. Сорока, С. Стерпак і О. Тренклер, відспівав три пісні: „Садок вишневий“, „Реве та стогне“ й „Думи мої.“

та був нагороджений рясними оплесками. Збірну деклямацію „Причина“ виконали вміло пані: А. Николишин, С. Стерпак і О. Тренклер.

Місцевому Відділові СУА належить повне признання, що зумів згуртувати біля себе жіноцтво, свідоме того, що приналежність до жіночої організації — це доказ громадської зрілості кожної жінки. Ведучи вже від ряду літ в нашій громаді культурно-освітню працю, втягаючи до неї не лиш старших, але рівнож шкільну, а навіть дошкільну молодь, це жіноцтво доказує на ділі свою зрілість.

Співом національного гимну, розпочатим Октетом Союзнок, а підхеплем всіми приявними, закінчено ті святочні сходи. Зібрані добровільні пожертви переслано на потреби УВАН та на НТШ.

Пріявна

ПИТТСБУРГ, ПА.

Загальні збори 27 Відділу СУА

Дата: Січень 1967.

Збори відкрито молитвою і на заклик п-ні С. Голуб'як вшановано одноквилинною мовчанкою померлих членок Відділу.

Президія: п-ні Д. Полатайко, голова, п-ні М. Спрікс, секретарка.

Звіти Управи зложила п-ні Стефанія Голуб'як, голова, п-ні Марія Купчак, рек. секретарка, п-ні Марія Брода, касієрка.

У дискусії висловлено думку, щоб під час ширших сходи відбувались доповіді на різні теми. Також було побажання, щоб наш Відділ брав участь у всіх святах нашої громади.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Полатайко, ствердила, що книги Відділу є в повному порядку поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Стефанія Голуб'як, голова, п-ні Дора Полатайко, містоголова, п-ні Марія Купчак, рек. секретарка, п-ні Марія Спрікс, заступниця, п-ні Марія Яцишин, фін. секретарка, п-ні Розалія Ткачук, заступниця, п-ні Марія Брода, касієрка, п-ні Марія Горошко, заступниця. Опікунки хворих — пп. Ольга Мельничук і Дарія Мазур.

Контр. Комісія: пп. Леско і Старощак.

Збори закрито спільною молитвою. Присутніх було 18 осіб.

Стефанія Голуб'як, голова
Марія Купчак, секретарка

РОССФОРД-ТОЛІДО, ОГАЙО

Свято Героїнь 31 Відділу

Дня 12. березня ц. р., в церковній залі в Россфорді, відбулося Свято Героїнь заходом нашого Відділу.

Головну стіну прикрашував тризуб та малі портрети героїнь і героїв, прибрані вишивками. Свято відкрила голова п-ні Ірина Гнатчук. Доповідь про героїнь відчитала п-ні Богданна Комаринська. Вона в історичному порядку представила постаті героїнь, що віддали своє життя за Батьківщину і вказала на їх тернистий шлях життя. Більша частина доповіді була присвячена безіменним героїням в УПА. Реферат був дуже дбайливо опрацьований.

П-ні Ірина Гнатчук віддеклямувала власного укладу вірш п. з. „Пам'яті 500“, де відтворено страшні переживання в'язнів на Сибірі і передано для уяви слухачів страшну смерть розчавлених танками жінок. Перший раз із деклямацією виступав малий Михайлик Закорчечний, (віршик із збірки „Непокірні слова“ Марка Бослава, п. з. „Присяга Повстанця“). Старався віддати його якнайкраще з питомим дитячим зворушенням. Надійка Василюшин, уже обізнана з виступами, говорила відважно вірш п. з. „Мамо“ Богдана Бори.

Мгр. Богдан Крук відчитав доповідь про життя, заслуги і смерть генерала Тараса Чупринки.

Присутні, впроваджені у відповідний настрій програмою сумних спогадів і болючих зтрат, вшанували їх пам'ять однохвилинною мовчанкою.

Ірина Гнатчук, голова

Б. Комаринська, секретарка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні збори 43 Відділу СУА

Дата: 17. січня 1967 р.

Збори відкрила молитвою голова Відділу п-ні Наталія Андрусів, вітаючи голову Централі п-ні Стефанію Пушкар.

Президія: п-ні Стефанія Пушкар, голова, п-ні Ірина Гаврилів, секретарка. Перебираючи провід зборів, п-ні голова, яка є членкою-основницею Відділу, висловила свою радість,

що цими зборами започатковуємо десятий рік праці. Відділ став примірною клітиною СУА і на терені своєї громади веде велику працю, а в тому 7 років — Дитячу Світличку.

Звіти Управи зложила п-ні Наталія Андрусів, голова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 129 членок. Відбув 9 ширших сходин і 10 засідань Управи. Орг. референтка веде книгу присутніх. Відділ співпрацює з усіма Відділами Округу й Окр. Радою, є членом УЖКА і ЗУ-АДКомітету. Став членом-платником 25 дол. Клубу і вислав делегатку на IX. Конгрес УЖКА. Бере активну участь у житті громади.

б) Культурно-освітня й імпрезова:

На ширших сходинах були виголошені такі доповіді: „Високе тиснення крові“ (д-р Роман Дикий), Поема „Марія“ Т. Шевченка (д-р Данило Богачевський), „Українська журналістика“ (Л. Бурачинська), „Завдання мистців на еміграції“, ілюстроване світлинами (П. Мегик), „Самооборона жінки в часі нападу“, ілюстроване фільмом (представник Ситі Гол), „Старіння і його причини“ (М. Остап'як), „Листопадові роковини“ (Лев Шанковський), „Вбивство Президента Кеннеді“ (д-р В. Чума).

Влаштовано імпрези: Авторський Вечір М. Понеділка, Вишивані Вечерниці, Весняний Базар, Вечір Молодих Талантів.

в) Виховна: Дитяча Світличка начислює 29 дітей, що навчаються тричі на тиждень. Оплата 10 дол. місячно. Вчительки — пп. Марія Синейко і Мирослава Бойчук. Приміщення в Домі СУА. При Світличці діє Комітет Матерів. Імпрези Світлички: Ялинка (двічі), Дитяча забава, Градуація Світлички, св. Миколай.

г) Сусп. опіка: Відділ допомагає постійно трьом бабусям. Потребуючим у Польщі вислано 11 пачок уживаних річей. Відвідувано хворих членок, уділявано грошових допомог. Загально видано на суспільну опіку 470 дол.

г) Господарська: На ширших сходинах подається чай і солодке. Референтки дбали про буфет на імпрезах Відділу. Влаштовано курс трикоктарства під проводом п-ні Марії Лисяк.

д) Зв'язки: Відділ брав участь у Міжнар. Фестивалі з рамени Округової Ради.

е) Фінансова: Річний оборот Відділу разом із Світличкою виносив: 3,975.64 дол. приходу і 3,052.66 дол. розходу.

Контр. Комісія: Іменем її п-ні Анна Суха висловила Управі признання й поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Анна Богачевська, голова, пп. Осипа Грабовенська і Стефанія Кохановська заступниці, п-ні Анна Райнер, секретарка, п-ні Марія Євсєвська, касієрка. Референтками стали — п-ні Наталія Перфецька організаційною, пп. Ірина Гаврилів і Ярослава Кравчук культ.-освітніми, пп. Марія Лисяк і Марія Татарська імпрезовими, пп. Христина Дольницька і Марія Процик виховними, пп. Стефанія Сум і Ольга Ковальчук сусп. опіки, пп. Євгенія Капій і Анастасія Сагата господарськими.

Контр. Комісія: пп. Анна Суха, Анна Максимович і Лукія Гриців.

У своїй промові п-ні С. Пушкар, голова Централі, з признанням висловила про працю Відділу. Звернула увагу на те, що біжучий рік буде багатий у події, до яких СУА мусить зайняти становище. Це є 50-ліття нашої національної революції і відзначення жіночої в ній участі та Світовий Конгрес Вільних Українців. Окрім того СУА відкриває в Нью Йорку свою Музейну Виставку, де будуть зберігатись скарби українського народнього мистецтва. Тому нашу працю треба посилити в обличчі тих великих завдань, що перед нами.

Збори відкрила нововибрана голова, дякуючи за довір'я. При чаю і солодким ще довго велась дискусія, в якій заторкнено багато питань, а між ними більшої активності членства в праці свого Відділу. П-ні А. Богачевська пригадала, що 1967 рік — це ювілейний рік Відділу, що його мусимо гідно відзначити посиленою працею в користь СУА і громади.

Осипа Грабовенська

МИЛВОК, ВИСК.

Річні збори 51 Відділу СУА

Дата: 29. січня 1967 р.

Президія зборів: п-ні Мирослава Цибрівська, голова, п-ні Марія Пискір, секретарка.

Звіти Управи зложили: голова, секретарка, касієрка і референтки —

культ.-освітня, сусп. опіки, пресова і господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 26 членок. За звітний час відбулось 7 ширших сходин. Дня 1. жовтня Відділ мав зустріч із головою СУА, п-ні С. Пушкар, що відвідала нас у супроводі голови Окр. Ради СУА п-ні Л. Шандри. Голова і секретарка Відділу взяли участь в Окружному З'їзді. Відділ співпрацював з місцевим УККА.

б) Культурно-освітня й імпрезова: В лютому влаштовано Свято Героїнь, присвячене жінкам-політв'язням большевицьких тюрем. У березні хор Відділу взяв участь у Шевченківському Святі, яке влаштував Відділ УККА. Також брав участь у спільному святкуванні ювілею Івана Франка. В травні відбулось дуже вдале Свято Матері.

в) Зв'язки: Відділ вдержує контакт з Інтернаціональним Інститутом. У цьому році мав теж зв'язок із Миським Музеем, де разом із другими організаціями влаштував виставку українського народнього мистецтва.

г) Господарська: Майже на кожних сходах приготувалось чай із солодким. Літом улаштовано пікнік для членок та їх родин, що приніс деякий дохід для Відділу. Відділ мав свою кухню-кіоск на осінньому „фолкфері“ впродовж трьох днів, де продавав наші страви та печиво.

г) Сусп. опіка: Відвідувано хворих, що їм несло моральну допомогу, а теж малий дарунок.

Контр. Комісія ствердила порядок у веденні книг Відділу та запропонувала уділення абсолюторії уступаючій Управі, що збори й ухвалили.

Нова Управа: пані Мирослава Цибрівська, голова, Меланія Ступницька, заст. головн, Марія Пискір, секретарка, Софія Сабат, касієрка, референтки — Лідія Олексюк культ.-осв., Ярослава Пискір та Антоніна Кузьмінська господарські, Софія Хамуляк та Інгрід Лучин сусп. опіка.

Контр. Комісія: пп. Марія Федішин і Катерина Яремко.

Перевибрана голова подякувала членкам за довір'я та закрила збори.

Марія Пискір, секр. зборів

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

БАЛТИМОР, МД.

Річні збори 59 Відділу СУА

Дата: 9. квітня 1967 р.

Збори відкрила молитвою п-ні Лідія Лемішка, голова. Привітала п-ні Лідію Бурачинську, представницю Централі СУА і всіх присутніх.

Президія зборів: п-ні Л. Бурачинська, голова, пп. О. Блавацька, В. Луців, Н. Чорнодольська, члени, п-ні О. Самутін, секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала п-ні О. Калиновська.

Звіти Управи зложили — п-ні Л. Лемішка, голова, зазначуючи, що звітний час обіймає майже два роки, бо з незалежних від Управи причин не можна було скликати скоріше річних зборів. Окрім неї звітували п-ні В. Луців, секретарка і п-ні М. Притула, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбував правильно ширші сходи, окрім того Управа мала свої засідання і про всі свої постанови повідомляла членство. Участь членок у ширших сходах задовільна й атмосфера у Відділі згідлива. Відділ співпрацює з Відділом УККА.

б) Культурно-освітня й імпрезова: На ширших сходах промовляли запрошені й свої доповідачі. Обговорено теми „Конфлікт культури й індивідуальності“ (п-ні Анна Марія Зобнів), „Людина, її свідомість і все-світ“, „Що таке — втома“ (д-р Лемішка). Влаштовано зустрічі з письменниками — Лесею Храпливою й Уласом Самчуком. Відділ улаштував спільні імпрези з Відділом УККА, як Різдвяну зустріч (двічі). Спонзорував театральні вистави з Філадельфії, як виставу УМІ „Пан Коцький“ і Театру у П'ятницю „Найкращі хлопці з Дивізії“. Співпрацював із Гром. Комітетом у честь Кардинала Йосифа Сліпого. Влаштував Новорічну Забаву з молоддю. Взяв участь у фестивалі всіх народів, де була виставка нар. мистецтва й буфет. Двічі ходив із колядою.

в) Сусп. Опіка: Референтка відвідує хворих удома і в шпиталях. Відділ улаштував поминки й опікувався родинною, що прибула з Бразилії.

г) Зв'язки: Відділ написав листи до сенаторів у справі поштової марки Т. Шевченка.

г) Фінансова: Відділ мав 1,925 дол. приходу і 1,736 дол. розходу.

Контр. Комісія: Іменем її говорила п-ні М. Хархаліс, ствердила, що книги Відділу є в найкращому порядку поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

У своєму слові містоголова СУА п-ні Л. Бурачинська звернула увагу на нашу підготову до Світового Конгресу Вільних Українців. Хоч усе членство СУА зацікавлене в тому, проте близькі Відділи магнуть ще й змогу вислати делегаток на Жіночу Сесію Конгресу. Отже тому треба готуватись усіми засобами до тієї участі.

Нова Управа: п-ні Лідія Лемішка, голова, пп. М. Булавка, заступниця, пп. Валентина Луців і Н. Попович, секретарки, п-ні Л. Притула, касієрка. Референтками стали — п-ні Анна (Стельмах організаційною, пп. А. Зобнів і О. Сушко культ.-освітніми, пп. А. Мельник і В. Снігур сусп. опіки, п-ні О. Самутін пресовою, пп. А. Поліщук і О. Корж господарськими, пп. Р. Зелінська і Л. Шав'як вільні члени.

Контр. Комісія: п-ні О. Калиновська, голова, пп. Н. Романовська і Н. Хархаліс, члени.

Перевибрана голова п-ні Л. Лемішка подякувала за довір'я. Вона зазначила, що не думала вже кандидувати, маючи за собою кілька літ головування. Та з огляду на вагу завдань, що перед нами й на домагання присутніх погодилась, одначе просить членок взяти це до уваги й готуватись до проводу Відділу в черговому році.

При чаю й перекусці членки ще довго гуторили й пізно ввечорі попросили представницю Централі.

Присутня

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 64 Відділу СУА

Дата: 15. січня 1967 р.

Збори відкрила голова п-ні Аполонія Книш молитвою.

Президія: п-ні Христина Навроцька, голова, п-ні Марія Савчак, секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні Аполонія Книш, голова, та референтки — п-ні Оксана Шур культ.-освітня, п-ні Мирослава Вовкодав сусп. опіки, п-ні Ірина Волосенко виховна і п-ні Ніна Пясецька пресова.

НАШЕ ЖИТТЯ — ЧЕРВЕНЬ, 1967

Управа 64 Відділу США в Нью Йорку в 1967 р.

Сидять зліва до права: пп. Марія Савчак, Іванна Рожанковська, Марія Ржепецька, Аполонія Книш, Христина Навроцька, Люба Раковська, Ніна Пясецька. Стоять зліва до права: пп. Мирослава Вовкодав, Кіра Скоробогата, Марія Даниш, Стефанія Салдан, Люба Артимішин, Неоніля Тершаковець, Слава Левицька, Марія Карпевич, Дарія Цвіль, Оксана Щур. — Бракують на світлині: пп. Софія Рожанковська, Ірина Волосенко, Олена Лень і Марія Заклинська.

Board members of UNWLA Branch 64 in New York City

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Впродовж року відбулося 9 ширших сходин і 9 засідань Управи.

Праця у Відділі завдяки ширій та тісній співпраці всіх референток, була цікава і поживалена.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах Відділу відчитано цікаві доповіді. Десяту Виставку Картин наших мисткинь відмічено, як важливу культурну подію. Показ історичних сгрів уперше виведений на Конвенції США, спричинив, що 64 Відділ США став відомий далеко поза межами Нью Йорку. Відділ улаштував Свячене з гарною програмою при участі І. Керницького, авторський вечір М. Понеділка, обговорення Мистецької Виставки.

У травні м.р. п-ні Христина Воевідка, яка була ініціатором Показу Істор. Строїв, передала даліше ведення референтури мистецтва п-ні Неонілі Тершаковець. П-ні Тершаковець, разом із членками Мистецької Комісії, продовжувала працю, беручи участь у всіх показах Істор. Строїв, а саме на Конвенції США, у Філя-

дельфії, Нью Йорку, Нью Брансвк, Гангері й Ньюарку. Своєю працею видатно причинилась до наших успіхів.

в) Імпрезова: Відділ улаштував Великодній і Різдвяний Базарі з користю для покупців і каси Відділу. Референткою була п-ні Стефанія Салдан.

г) Виховна: Відділ улаштував два покази писання писанок, в яких діти взяли численну участь. Висвітлено один дитячий фільм, проведено з великим успіхом спільні іменини дітей. Рівнож зорганізовано курсе модерних танків для молоді.

г) Суспільна опіка: Фонди на допомогу зібрано під церквою, на збіркові листи та з прибутків з імпрез, разом 1,251.87 дол.

Вислано допомогу місячними вплатами: дітям у Бельгії 120 дол., науковцям у Сарсель 80 дол., бабусям 60 дол., родинам у Польщі і Чехословаччині 123 дол., одноразові допомоги в Америці, 330 дол., такі ж в Європі 345 дол., допомога студентів в Іспанії 85 дол., Енциклопедія Українознавства 100 дол., ЗУАДК 15 дол., Катол. Університет у Римі 100

дол., висилка одягових пачок до Європи (34 пачки) 289.65 дол., адміністративні видатки суспільної опіки 29.08 дол., разом 1,776.73 дол.

д) Пресова: Пресова референтка п-ні Ніна Пясецька повідомляла громадянство в пресі про працю Відділу.

г) Господарська: Влаштовано курс плетива, що його провадила п-ні Говшовська.

Господарські референтки пп. Люба Раковська і Марія Карпевич дбали про домівку, що її в цьому році під їх опікою цілковито відновлено.

Контр. Комісія ствердила, що книги фін. референтки та секретарки ведені бездоганно і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Аполонія Книш, голова, п-ні Марія Ржепецька, місто-голова, п-ні Марія Савчак, секретарка, п-ні Люба Артимішин, касієрка, п-ні І. Рожанковська, фін. секретарка. Референтками стали — п-ні Кіра Скоробогата організаційною, п-ні Оксана Щур культ.-освітньою, п-ні Стефанія Салдан імпрезовою, п-ні Марія

Даниш виховною, пп. Неонія Тершаковець і Люба Артимішин мистецькими, п-ні Мирослава Вовкодав сусп. опіки, п-ні Ніна Пясецька пресою, пп. Люба Раковська і Марія Карпевич господарськими. Делегатка до Об'єднаного Копітету п-ні Марія Карпевич.

Контр. Комісія: пп. Христина Навроцька, Софія Рожанковська й Ірина Волосенка члени, пп. Олена Леня та Марія Заклинська заступниці.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи за довір'я. При каві й солодким учасниці Зборів ще довго дружньо гуторили.

Референтура преси

Поклін Іванові Франкові

Дня 23. березня ц. р. відбулися Ширші Сходини 64 Відділу СУА в Нью Йорку, присвячені Іванові Франкові, які відкрила голова п. Поля Книш, вітаючи численно зібраних гостей і членок та представила виконавців.

Цікавий реферат про „Івана Франка й дітей“ виголосила п-на Леся Храплива, в якому докладно обговорила твори письменника для дітей і перевела основну аналізу творів, у яких героями є діти.

В другій частині програми виступали наші молоді таланти. П-на Квітка Цісик, з великим зрозумінням і темпераментом виконала на скрипці, при фортепіановому супроводі відомої піаністки п-ни Марійки Цісик, — „Пісню“ і „Коломийку“, сучасного композитора Верніківського. Програму закінчила п-на Уляна Близнак, кол. учениця п-ні Олімпії Добровольської, яка з чуттям і приємним тембром голосу продекламувала „Камењарі“ і ліричний вірш „Руським Жінкам“.

Під час вечора помітний був тісний зв'язок слухачів із виконавцями, а сердечні й довгі оплески були нагородою за їх працю.

Подібні вечори, з участю молоді, варто було б уряджувати частіше.

Оксана Щур, культ.-осв. референтка

ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Вечір присвячений Гуцульщині

Довго метушились членки нашого Відділу, заки зреалізували свій плян — улаштувати Вечір Гуцульщини. Серед чудової зими, коли природа

сипле останки білих сніжинок, ми вітали в залі Укр. Нар. Дому 26. лютого 1967 р. гостей, що прибули на нашу імпрезу. П-ні Марія Зубаль, голова Відділу, привітала між присутніми також двох репортерів місцевої газети.

Першу частину програми розпочала п-ні Лідія Яців доповіддю про Гуцульщину, даючи докладний перегляд побуту й життя гуцулів. Чудовий краєвид наших Карпат дав мистець Юліян Волянчук. Бачили ми на ньому вічно зелені смереки, що манили своїм давнім чаром. На тлі того відограно фрагмент п'єси Ольги Кобилянської „У неділю рано зілля копала“ з участю п-ні Анни Хованської в ролі Маври, п-ні Наталі Івасишин у ролі Тетяни і п. Марка Лучковського в ролі Гриця. Усі вив'язались добре зі свого завдання. Далше захопив глядачів своєю добре виконаною деклямацією „Довбуша“ п. Ігор Зубаль. Маленькі гуцулятка Ляля Кармазин і Тарасик Сілецький дуетом „Коломия“ і танком полонили серця публіки. Танок „Гуцулка“, спеціально уложений на той вечір, відтанцювали пп. Люба Гук, Стефа Калюшик, Розмарі Химич, Ляля Пашин. Найбільше оплесків збирала чвірка танцюристів — пп. Оля Шум, Луїза Химич, Олег Пашин і Ігор Зубаль за гарно виконаний танок „Коломийка“.

У другій частині програми глядачів розвеселювала п-ні Оріся Руденська з Клівленду дотепними коломиїками та грою на дримбі. Незрівняний був п. Степан Зубаль у в'язанці жартівливих коломиїок на актуальну тему. Кінцевою точкою Вечора був показ гуцульського весілля у повній його красі з молодими, дружками, дружбами, свашками і світількою. Коли після благословення весільний похід рушив через залю, посипалась справжня буря оплесків. При виведенні весілля допомагала нам п-ні Параска Гаркач, що є родом з-під самої Чорногори. Оцим весільним співом закінчили ми успішно програму.

В сумежній залі можна було оглянути мистецьку виставку Гуцульщини, якою займалась п-ні Євстачія Мацілінська при допомозі членок Управи. Ця виставка притягала очі відвідувачів, а головно молоді. Не бракувало й американив, що прибули.

Продовженням вечора була гутірка при чаю й солодким, що його подала

нам неструджена госп. референтка п-ні Юлія Шевчук. Це була справді весільна гостина. У місцевій американській пресі появились дві статті із світлинами. Програму Вечора підготували пп. Марія Зубаль і Марія Пашин. Частину строїв зладили наші членки, частину ми позичили в Окр. Раді СУА в Дітроїті, а частину виконав чоловік нашої членки п-ні Анни Хованської.

Марія Андрійович, секр.

БРОНКС, Н. Й.

Річні Збори 82 Відділу СУА

Дата: 5. лютого 1967.

Збори відкрила молитвою голова Відділу п-ні Докія Лисько. Окружну Радю репрезентувала п-ні Ольга Солевицька.

Президія Зборів: пп. Ольга Солевицька, голова, Анна Стасів, секретарка.

Звіти зложили: голова, секретарка, касієрка й усі референтки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Впродовж року відбулося сім засідань Управи і шість ширших сходин. Відділ нараховує 43 членки. Організаційна референтка брала участь у Конференції Орг. Референток у Нью Йорку, де отримала інструкції про ведення членської книги. Така книга вже ведеться у Відділі.

б) Культ.-освітня: У лютому влаштовано святочні сходини в пам'ять жінок-жертв 1941 р. з рефератом та деклямаціями. В січні 1967 р. влаштовано для членок новорічну „свічечку“ з кутею і колядою пластунів. Прочитано також доповідь із Централі СУА „Різдвяні звичаї в Україні“ та продекламовано вірш Уляни Кравченко „Ділимось просфорою з вами“. Влаштовано дві імпрези для громади: 19. червня м. р. дуже успішний вечір „У поклони І. Франкові“, а 26. листопада м. р. зустріч із письменницями Лесею Храпливою й Іриною Шуварською-Шумилович, які прочитали свої твори. Обидві імпрези зробили на присутніх дуже миле враження.

в) Виховна: Зорганізовано дитячий хор, що, на жаль, проіснував тільки три місяці через виїзд диригентки п-ні Катерини Колянківської до Європи. Влаштовано 8. травня м. р. Свято Матері з багатою програмою.

Дискусійний вечір на виховні теми для ширшої публіки відбувся дня 9. жовтня м. р. Доповідь про „Національне виховання дітей і молоді“ сказала п-ні Лесі Храплива, а виховна референтка п-ні Ірина Іванчишин відчитала доповідь на тему „Дитяча література жіночого пера“. З нагоди цього вечора влаштовано виставку й продаж дитячих видань, якою вміло проводила імпрезова референтка п-ні Леся Кіршак.

г) Імпрезова: Співпрацювала іншими референтками Відділу при влаштуванні імпрез та приготувала одну самостійну імпрезу, а саме Андріївський Вечір у грудні 1966 р. для членок і гостей.

г) Сусп. опіка: Відвідувано хворих. На Великдень 1936 р. і на Різдво 1967 р. дано 30 дол. потреби дитячого захисту. Вислано писанку й привіт українському воєводу у В'єтнамі. На Різдво передано привіт і вислано малі пакети дьом волякам-українцям у В'єтнамі. При допомозі членок Відділу вислано чотири пакунки: вживаних одягів, Сестрам Службляним у Варшаві, Сангарно-Харитативній Службі в Мюнхені, Інституті св. Ольги в Прудентополі й одній потребуєчій особі в Німеччині.

д) Пресова: Подала чотири дописи та два оголошення до журналу „Наше Життя“.

е) Господарська: Приготовляла буфет на всі імпрези й ширші сходини Відділу. Проведено продаж печива в грудні м. р. при допомозі й за участю всіх членок.

е) Фінансова: Каса Відділу мала 1,039.00 дол. прибутку, 781.97 дол. витрат, сальдо — 257.41 дол. Відділ вислав 100 дол. на Укр. Католи. Університет у Римі, 25 дол. на фонд будови церкви в Бронксі, 60 дол. на допомогу студентів у Бразилії, 15 дол. на Фонд „Мати й Дитина“.

По дискусії над звітами, голова Контр. Комісії п-ні Клявдія Чорнодольська подала внесення на призначення абсолюторії уступаючій Управі. Абсолюторію схвалено одногласно.

У склад нової Управи ввійшли пп.: Докія Лисько, голова, Олена Гентиш, місто голова, Оксана Миськів, секретарка, Ірина Загалак і Марія Ярославич, фінансові референтки. Референтками стали: Іванна Клим організацій-

Із виставки нар. мистецтва 88 Відділу СУА у Філадельфії, Па.:

Зліва до права: пп. Катря Богдан, Євгенія Тот, голова, п. Грегори, директор банку, пп. Марія Баб'як, Леонія Федак і Олена Лотоцька.

UNWLA Branch 88 in Philadelphia, Pa. had an Easter exhibit.

ною, Софія Раковська культ.-освітньою, Леся Кіршак, Олена Лиско й Анна Стасів імпрезовими, Ірина Іванчишин і Лідія Вовчук виховними, Марія Васьків і Мирослава Савчак сусп. опіки, Марія Барагура пресовою, Софія Данилович, Ярослава Лісовець, Ольга Гірна, Стефанія Чорнодольська й Юлія Криса господарськими.

Контр. Комісія пп.: Надія Попель, голова, Наталія Клеор і Таня Семчишин, члени.

У заключному слові голова подякувала всім членкам, зокрема кол. Управі, за співпрацю. Відспіванням „Многая Літа“ закінчено загальні збори. Після офіційної частини Зборів відбулася товариська гутірка при каві й солодкім, приготіванім господарськими референтками.

Марія Барагура
пресова референтка

КЕНТОН, ОГАЙО

Свято Жінки-Героїні УПА

Дня 5. березня ц. р. 87 Відділ СУА відмітив скромно свято „Жінки-Героїні УПА“.

Зараз після Богослуження місцевого парох о. д-р Пелліх відправив панахиду в наміренні Героїв.

О год. 7-й вечором членки місцевого Відділу СУА зійшлися до церковної залі, яка була святочно прибранна. Посередині виднів напис „Покліні Героїням УПА“. Голова Відділу п-ні Віра Фінковят відкриває свято й усі присутні відспівали пісню-молитву „Там на небі Божа Мати“.

Культ.-освітня референтка п-ні Віра Яцикевич відчитала реферат на вище згадану тему. По рефераті вшановано однохвилинною мовчанкою всіх поляглих.

Короткою гутіркою й відспіванням Союзняського Гімну закінчено цей скромний Вечір.

Віра Фінковят, голова
Марія Опришко, секр.

ФІЛЬДЕЛЬФІЯ, ПА.

Виставка 88 Відділу СУА

Всі ми знаємо, що народне мистецтво є поважним засобом освідомлення про нашу стародавню культуру. Цього свідомий також наш 88 Відділ. Отже задумав теж використати ці

Із „хрестин“ 91 Відділу СУА ім. Олени Кисілевської в Бетлегемі:
Діти 2-ої і 3-ої класи школи українознавства декламують
Ukrainian children performing at the inauguration of UNWLA Branch 91
in Bethlehem, Pa.

наші скарби, щоб їх показати нашому оточенню.

Управа Відділу продумала і старанно підготувала виставку нар. мистецтва й українського Великоднього стола в банку Third Federal Savings & Loan Association у нашій частині міста при Френкфорд Евню, де приходить багато публіки. Тут вони могли б побачити наші мистецькі писанки і наш традиційний стіл.

Наші членки з великою охотою взялися до праці. Управа банку радо погодилась уділити нам місце в банківській галі. Треба було постаратися гарні зразки вишивок, писанок та святкового печива. І коли вже настав той день у березні ц. р., то вже в 9 годині рано був готовий наш стіл. Членки дижурили, одягнені у вишивані сукні чи блюзочки. Старалися в якнайкращому світлі представити все, що є наше рідне. Окрім того роздавали інформаційні листки, де була вміщена коротенька історія нашого народу та опис українських Великодніх звичаїв.

Виставка тривала в банку 3 дні і зробила корисне враження. Відвідувачі банку повертались по кілька разів і ділились із нашими дижур-

ними своїми поглядами. Не бракувало й дискусій на тему різниці між російським і українським Великоднім столом, бо дехто поглянувши поверховно на нашу виставку, заявляв, що це напевно російське. Тоді дижурна Союзанка, пояснивши різницю, звертала увагу на коротку історію України, що була вміщена на легючці.

Коли я випадково прислухалась, як одна з пань, а саме п-ні Валя Логин, пояснювала вишивку зацікавленій особі, то бачила, що вона зробила це дуже влучно й зрозуміло. Накінець п-ні Валя ще сказала, що виконання тієї чи іншої вишивки є також добре для тих, що хворіють на легкі нервові недуги.

На закінчення відвідали нас наші дорогі гості з Централі й Окр. Ради СУА. Ми привітали п-ні Олену Лотоцьку, почесну голову СУА, п-ні Марію Баб'як, містоголову Окр. Ради і п-ні Леонію Федак, референтку суп. опіки Окр. Ради СУА.

Президент банку й урядовці дуже гарно поставились до нас. Вони радо розмовляли з дижурними на тему виставки і щиро всім цікавились. На кінець зробили світліну нашого стола разом із нашими гістьми й ди-

журними. Ми вдячні п. Грегорові, що дозволив нам виставку зробити. Рівнож дякуємо фірмі „Космос“ за виписання кераміки, а також п-ні О. Грабовенській, тодішній голові Окр. Ради, що порадою підтримала цей наш почин. Дякуємо всім, що брали участь і допомогли у виставці.

Євгенія Товт, голова

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

Хрестини 91 Відділу СУА ім. О. Кисілевської

Дня 26. лютого 1967 р., в парохіяльній залі відбулися „хрестини“ 91 Відділу СУА ім. Олени Кисілевської.

На закритій голубою завісою сцені висів портрет нашої патронки, прибраний вишиваним рушником. На долівці по обох боках сцени — пальми, посередині столик, накритий вишиваною, чудовою скатеркою. На столику лялька в українському строї і пропам'ятна книга з синьо-жовтими лентами.

Вже перед 3-ою год. по полудні зала наповнилася гістьми та „кумами“. Точно в 3-ій год. голова п-ні Анна Гарас привітала гостей, попросила о. Пароха прочитати молитву, а „кумів“ — держати символічну ленту. О. В. Кармазин, прочитавши молитву СУА, розпочав свято, „куми“ по молитві вписували свої імена в пропам'ятну книгу та складали свої щедрі подарунки в керамічну тарілку. П-ні Н. Даниленко, представниця Окружної Ради, відчитала привіт із Централі та зложила побажання і подарунок від Окр. Ради. Опісля коротко з'ясувала значення СУА на терені Америки.

П-ні Б. Михайлів відчитала доповідь про Олену Кисілевську, в якій дуже цікаво описала її діяльність у діяльності українського жіночого руху від юности на Україні аж до пізньої старості й смерті в Канаді.

Коротко й ясно п-ні Емілія Лаврик вияснила значення і діяльність СУА англійською мовою, а також кількома словами зарисувала постать Олени Кисілевської.

Дальше п-ні Оля Цегельська прочитала привіт від Окр. Ради СУА Клівленду, від Відділу СУА в Бріджпорті та від п-ні Марії Білосор, заслуженої громадської діячки.

Опісля розпочалась мистецька ча-

(Докінчення на обгортці)

П. Щурівська

Моя музична освіта

Щастя т. зв. „духовнянок“ з другої Епархіяльної Школи в Києві, полягало в тім, що під час мого навчання в цій школі, програма 8-ми клас, цілком дорівнювала програмі восьмикласових державних гімназій, а в деяких дисциплінах (апологетика, логіка, психологія) навіть трохи ширша була.

Тому нас, що закінчили Київську Епархіяльну Школу приймали на курси охоче й без застережень. Щоправда, наша школа не давала т. зв. „атестату зрілості“, це було привілеєм світських державних гімназій, однак всі предмети, необхідні для одержання права на такий документ, вивчались і в свідостві за 8 клас були зазначені. Крім того, спосіб зосереджуваного навчання в т. зв. „закритих учбових закладах“, як показував досвід, сприяв поглибленню знань, і тому „духовнянок“, особливо з другої Епархіяльної Школи, де був дуже добрий добір складу учителів (між ними дехто був і з Вищих Жіночих Курсів — проф. Родніков, проф. Соколов), а також з Духовної Академії (проф. Кудрявцев, він же викладав і на Вищих Жіночих Курсах), приймали особливо охоче.

Отже, одного пополудня, маючи в портфелі прохання на медичний факультет і всі належні документи, вирушила я по Великій Володимирській в напрямі Сінного базару на Столипінську вулицю, де знаходилася канцелярія Вищих Жіночих Курсів. День був гарний, соняшний. На вулицях народу не багато (це було недовго по 12 год., коли службовці були ще в установах, господині по хатах, а молодь вже здебільшого пороз'їздилася на вакації). Іду я вулицею, похнюпившись у землю, та свої розсіянні думки збираю.

Часто буває в житті людини, що доля сама керує, не дивлячись на встановлений плян, на певне рішення, на напрям бажань та прагнень. Треба було ж і того дня трапитися пригоді, яка, справді, була дивовижною. Саме того ж таки дня, цією самою вулицею ішов Олександр Антонович Кошиць, — ішов вулицею, якою дуже рідко коли ходив, а ще й до того без якоїсь важливої справи. Я його не помітила, ідучи своєю неквапною ходою. Коли зараз чую:

— Куди це ви прямуєте, Платосю? — питається хтось мене. Піднімаю голову і здивовано дивлюся на Олександра Антоновича.

— Та оце йду записуватися на медицину, — кажу. Кошиць глянув на свій годинник та й каже:

— Ну, та ще маєте досить часу, канцелярія відчинена до 4-ої години. Ходіте тим часом до кофейні та вип'ємо чогось — кофе або чаю, — до обіду ще час.

Поговорити з Кошицем для мене було завжди привабливим, у нас при всяких нагодах знаходилося багато спільних тем для розмов, та й слухати його оповідань було дуже цікаво. Тому я, не вагаючись, зайшла з ним до першої, що трапилася, скромненької кофейні, де ні я, ні тим більше Олександр Антонович, ніколи не бували. Там у той час теж майже нікого не було. Ми сіли за столик, замовили собі по склянці чаю і почали балакати. Олександр Антонович часто розповідав мені про пляни своєї майбутньої праці, про свої аранжировки тощо. І цього разу почав він щось здалека та все наближаючись до мистецьких студій. Аж раптом і питає:

— Що це вам впало на думку займатися такою неестетичною справою, як медицина?

— Та, — кажу, — я вже давно мрію ознайомитися з фізичною стороною життя. Навколо, кажу, самі хвороби та смерть, а ми все літаємо в мріях.

Олександр Антонович знав про моє важке горе, і, як чутлива людина, не знайшов можливим перейти на свій характерний для нього жартівливий тон, — навпаки, почав серйозно говорити про від'ємні сторони життя, про людську біду та горе, про життєву буденщину і поступово перейшов на тему мистецтва, що тільки воно прикрашає життя, дає забуття і примушує відвертатися від усього того, що є життєвим брудом, горем і злом. Довго він на цю тему говорив своїм красномовним способом, давав приклади. розповідав про своє невдале родинне життя, і, нарешті, каже:

— Лишіть ви фізичний бруд на боці, ідіть за музикою, за співом, за тим, що може, ще одне лишилося в житті прекрасним і чистим. Замість медицини ідіть краще в інший бік, на Музичний провулок до Консерваторії (саме того року Київська Музична Школа перетворювалась у Державну Консерваторію), туди ваша дорога. Вам як здібній, талановитій людині нема чого бабратися в людських трупах. Треба нам, покликаним до мистецтва, помагати людям іншим засобом витримувати знегоди, життєві труднощі... і довго ще так говорив мій учитель і щирий приятель. Години дві сиділи ми в тій малій кофейні та все говорили.

— Але я ж не пригтовлена до вступу в Консерваторію, — кажу я.

Олександр Антонович порадив мені тим часом тримати іспити, як піяністці з тим, щоб по двох роках навчання в класі клявірної гри перейти на теорію композиції. Для вступу ж у класу композиції треба було витримати іспити з теорії музики, гармонії (1-ий і 2-ий відд.) і контрапункту. На композицію приймали вже готових теоретиків, що могли

займатися тільки творчістю. А щоб підготуватися з усіх теоретичних предметів, треба було покласти на це багато часу, праці і грошей для оплати учителя-спеціаліста. Зважаючи на те, що я досить вправно грала на фортепіані, можна було обійти складне питання приватної підготовки ще й удосконалитися в грі на фортепіані.

V.

Отже, замість того, щоб готуватися до університетських студій, я почала підготуватися до іспиту в Консерваторію. Приваблювало мене й те, що цей учбовий заклад зараховувався до вищих шкіл, і для вступу в Консерваторію треба було мати атестат зрілості, або документи про закінчення 8-ми кл. середньої школи. Консерваторія давала звання „свободного художника“, що дорівнювало правам вищої школи. В Україні було чимало музичних шкіл, майже кожне повітове місто могло похвалитися такою школою, але Консерваторія на терені України відкривалася перша. В музичних школах вчилися багато дітей, але ще більше молоді з закінченою середньою освітою. Старша генерація дивилася на музичне виховання як на люксус, і кожна пересічна інтелігентна родина намагалася в першу чергу дати своїм дітям середньошкільну освіту, а потім і музичну за здібностями і бажаннями дітей. Тому можна було передбачати, що вплив у Київську Консерваторію буде великий і то учнів з спеціальною підготовкою, зокрема на піаністів.

Виявилось пізніше, що це передбачення було цілком виправдане: на 300 вакансій зголосилося 1.200 кандидатів. При поважному розгляді справи треба було б цілковито залишити думку про вступ до Консерваторії, особливо такої приватистці, як я. Моя ж підготовка була нічого не варта: вчили мене піаністки без вищої музичної освіти, а в останні роки мого навчання в училищі навіть не піаністка, а бувша співачка, що сама добре не уявляла основ фортепіанової гри. Про постановку руки ніхто з моїх педагогів особливо не дбав. Тому і я про це не мала певної уяви і грала собі, як мені здавалося відповідним. Одне, що від мене найбільш вимагалось, це техніка пальців. Про увільнення руки в кисті, в лікті, в плечовому суглобі, а тим більше про утворення співучого клявірного тону — я не мала найменшого поняття. Дехто мені прищеплював навіть щось протилежного: говорилися, що руки треба тримати ближче до тулуба, ними не розкидати, бо це „робить погане враження“. Такі були мої засадні уяви про технічний бік гри на фортепіані. Якщо взяти під увагу все ще мою байдужність, що дуже помалу розвіювалася по смерті матері, то можна зрозуміти мою безкритичну підготовку до консерваторських іспитів. Отже, я просто почала тренуватись у пальцевій техніці та готувати свій невивагливий „репертуар“ — один із етюдів Черні, уривок сонати Бетовена і, нарешті, емпромтю Шопена це я сама собі вибрала на підставі вражень із концертів. Важко мені було справитися з таким матеріалом при моїх мізерних технічних даних, але паль-

цева техніка сяка-така була, і вона дозволяла хоч трохи оволодіти вибраними речами.

Помалу наближався день вступних іспитів у Консерваторії. Я все ще не відчувала особливого хвилювання, завзяття чи впертого бажання. Ніколи в житті не підходила я з такою байдужістю до справи, пов'язаної подекуди з моїм самолюбством (я ж до цього часу чула саму хвалу щодо моїх музичних здібностей!). І ось у приписаний час прийшла я в Консерваторію, з наміром заграти приготовлені речі десь у клясі, в присутності одного професора-екзамінатора. На моє здивування мене спрямували до концертної зали. Тут я побачила на естраді два відкриті прекрасні роялі, а біля естради стояв довгий стіл, вкритий „зеленим сукном“, як учні називали святочне накриття столу при іспитах, за яким сиділо багато професорів, а за ними — море людей-слухачів, як самих абітурієнтів, так і сторонньої публіки. Моторошно мені стало, коли вгледіла я цю картину. Очікуючи своєї черги до іспиту, я сіла серед слухачів і стала слухати інших, що іспитувались. Здивуванню моему не було кінця: грали адепти так, що можна було б скорше уявити себе в концертній залі, ніж у залі, де іспитуються майбутні учні. Та все поважні, великі речі були в їхній програмі, включно до концертів на два фортепіани.

— Ну, що ж — думаю собі, — добре, що я хоч Бетовена та Шопена маю. Дивувала мене тільки та сила звуку, що створювалася під пальцями музикантів. „То, мабуть, такий добрий резонанс у цій залі“ — гадалось мені. Аж ось і мене покликали до кімнати мистців, що була поруч з естрадою, щоб приготуватися до виходу. Треба підкреслити, що в нашій країні завжди дивилися на мистців-виконавців з особливою повагою, хто б це не був і чи заслуговував на таку увагу до себе, чи ні. Тому й на іспиті екзамінатори терпеливо вислухували вдало чи менш вдало приготовлену програму до самого кінця, не перешкоджуючи виконавцеві ні запитам, ні перериванням гри. А якщо вже когось припинили б у продукції, то це значило б: „Не трать, куме, сили і спускайся на дно,“ — тобто збрай свої манатки і чимчикуй додому. Про все це я вже довідалася в кімнаті мистців.

— Що ж — думалось мені — якось дограю, а що потім — буде видно.

Аж ось прийшла й моя черга. Виходячи на естраду, я навіть не дуже й хвилювалась. До виступу перед публікою я вже була призвичаєна і як піаністка, і як диригентка. Спокійно умотивившись на стільці, почала я виконувати свою програму. Відразу ж такі мене здивувало, чому це під моїми пальцями здобувається так мало звуку? Сказати б, що мої попередники мали більшу фізичну силу, або були міцнішої тілесної конструкції, — так ні, були між ними й зовсім шупленькі дівчатка і навіть невеличкі хлопчачки. Де ж вони брали стільки сили в своїх пальцях? — думалось мені. Я старалась придати своїм пальцям якомога більше сили, а воно все однаково звучало — ніби тьмяно, сіро, звук був короткий, сухий. (Продовження буде)

Коли кепкує доля...

(Продовження зі ст. 7)

нічних льокалях. Не тільки дівчатам з так званим „минулим“. Що ставок у парку, в якому двічі опиняється дівча в чорній суконочці — це може бути символ. Символ болючого розчарування. Символ терпіння, коли хтось простягає на долоні сердечне, добре, повне любови серце — і це серце відштовхують...

...Чи не трапляється так часто, що шляхетні, добрі, чисті, вартісні дівчата теж не можуть знайти в житті дрібки чийогось серця, чиєїсь щирої любови? Здається — вони так небагато прагнуть. Оцього тепла, що роззолочує життя, що надає йому змісту, вартости. І буває, що знайти його — годі...

Інколи химерною буває дівоча доля. Інколи вона жорстоко кепкує. Але дівча з п'єси не втратило віри. Як довго снується життя — так довго снується теж надія...

Зелена кенгура

(Докінчення зі ст. 14-ої)

кожна зелена тваринка була пошкоджена.

— Ні! Цьому вже треба покласти кінець! — промовив Григорій. — І в той же день він обгородив садок високою залізною сіткою. З того часу вже ніхто не турбує зелених звірят і вони стоять біля школи на славу садівникові Григорієві і на радість дітям і дорослим.

БЕТЛЕГЕМ, ПА.

(Докінчення зі ст. 38)

стина. П-на Оксана Гарас гарно, з чуттям і доброю технікою відограла „Токату“ Качатуріяна. Діти з 2. і 3. класи школи українознавства з переконанням виголосили три збірні деклямації: „Мово рідна“, „Я не знаю Тебе, Україно моя“ і „До рідного краю“.

П-на Люся Гентиш принесла нам привіт з України в піснях — сольоспіві при власнім акомпанієтні: „Стрийський парк“, „Червоні маки“ і „Київський вальс“; п-ні Оля Цегельська відрецитувала поему „Довбуш“, якою насправду захопила слухачів. На тім п-ні голова закрила мистецьку програму, а присутні рясними оплесками нагородили виконавців.

Слідували усні привіти від пред-

ставників різних організацій і Відділів СУА. Від 2 Відділу СУА в Честері вітала наш Відділ секретарка п-ні Татарів не тільки щирим словом, але й щедрим дарунком. Від Відділу УЖКА, Катол. Молоді та „Зарева“ вітав п. В. Камінський, від Жіночого Відділу ООЧСУ в Аллентаві п-ні А. Гудз, а від Укр. Нар. Союзу — гол. касієр п. Кокольський. Усі подивляли зусилля нашого маленького Відділу і дуже хвалили коротку, але добре підготовану програму.

По відспіванні „Боже Великий, Єдиний“, п-ні голова попросила всіх присутніх вписатися в пропам'ятну книгу та підкріпитися в пишню заставленім буфеті, яким вміло займалася наша членка п-ні Марія Корчева. При смачній перекусці, приготованій усіми членками, до пізна веліся розмови.

Н. Цегельська
секретарка 91 Відділу

ГАРТФОРД, КОНН.

Із діяльності 93 Відділу СУА

За короткий час нашого існування Відділ відбув 4 засідання Управи та двоє ширших сходів членства. На останньому п-ні А. Крамар, наша культ.-осв. референтка, поінформувала членок про історію розвитку та ціль СУА. Під час товариської гутірки, що проходила при перекусці з чаєм (заслуга п-ні Лесі Крули, госп. референтки) членки виявили щире зацікавлення діяльністю СУА. Також стверджено скорий ріст членства — з 26 до 50 осіб завдяки п-ні А. Сокольській, нашій орг. референтці.

У грудні влаштовано продаж печива, а дохід із того вислано повністю українським залишенням у Німеччині. Окрім того п-ні Кляра Гарасимів, наша референтка супс. опіки, зібрала й вислала 4 пакунки нашим воякам у В'єтнамі. Референтка й інші членки відвідують хворих та старших самітніх осіб.

Також і в інших ділянках розпочалась праця. Членки Управи і все наше членство ставиться дуже прихильно до цієї новозаснованої нашої станиці.

Ольга Платош, голова

„ЗІП КОД“

Адміністрація Нашого Життя просить усіх читачок подавати при своїй адресі „Зіп Код“, бо цього вимагає пошта.

При подаванні „Зіп Коду“ подавайте також Відділ СУА, до якого належите.

3 листів до Редакції

НЕ МАРНУЙМО СКАРБІВ!

Прочитавши квітнєве число Н. Ж. та застановившись над статтею Дарії Бойчук, я постановила висловитись до тієї теми.

Наші організації, в пошукуванні фондів на різні цілі, придумали вигравки з такими нагородами, як вишивки, дереворізьба чи стилеві українські ляльки. Кожен охочий може собі купити книжечку (кілька білетів за 1 дол.) і може мати щастя щось виграти. Давніше (около 10 літ тому) ми обмежували нашу продаж виключно до українців. В останніх часах усі, хто може дати 1 дол. (або лиш 25 ц. за білет) бере участь у таких вигравках. Таким способом нероз гарні мистецькі речі попадають у чужі руки. Мене це дуже непокоїть і хвилює.

А тепер ми докотились до того, що вчимо всіх писати писанки. Байдуже, чи це діється в ІВКА, публичних бібліотеках, чи навіть департаментових крамниціх. Я вважаю, що вміти писати писанки, вишивати, чи різьбити повинна лиш українська дитина й лиш їй ми повинні передати цей дорогоцінний скарб, бо це її привілей з огляду на приналежність до нашого народу та його мистецьких надбань.

Наша запопадливість у невластивому напрямі дає вже наслідки. У католицькому місячнику „Єзуїт Місіонс“ за березень 1967 р. авторка Линда Лі Дейвіс пише про польський Великодній стіл та виложені на ньому писанки. „На думку полькогосподинь, найперше писала писанки Мати Божа в Назареті“... Чи ще треба щось додавати?

Анна Макух, Бофало

З ХРЕСТИН НА НАШЕ ЖИТТЯ

З нагоди хрестин у п-ва Юрія й Євгенії Бобак у Торонті в дні 25-го грудня 1966 р. гості й родина зложили 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя. Збіркою зайнялись молоденькі хресні батьки Ірка Корж та Віктор Надозірний, які рівнож придбали дві нові передплати. Всім жертводавцям (а то були — пп. Ю. Бобак, П. Налозірний, О. Корж, С. Лазор, М. Генсьоровський, В. Нагірняк, Т. Колос, М. Чубак, С. Садюк) шира подяка, а маленькому Тарасникові та його батькам бажаємо багато щастя і кріпкого здоров'я! О. К.

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Централа одержала

в часі між 17. березня і 24. травня
1967 р. на:

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Окр. Рада США, Ньюарк	50.00
Окр. Рада США, Нью Йорк	25.00
Окр. Рада США, Рочестер	5.00
Від. 3 Нью Йорк	10.00
„ 4 Нью Йорк	5.00
„ 17 Маямі	25.00
„ 25 Потакет	5.00
„ 27 Питтсбург	5.00
„ 28 Ньюарк	25.00
„ 37 Дітройт	10.00
„ 37 Дітройт	5.00
„ 38 Ленсінг	10.00
„ 47 Рочестер	25.00
„ 54 Вилмінгтон	10.00
„ 57 Ютика	5.00
„ 59 Балтимор	30.00
„ 64 Нью Йорк	25.00
„ 75 Денвер	5.00
Гурток Книголюбів, Філядельфія	5.00
Гурток Книголюбів, Шикаго	3.50
Д-р Євгена Єржківська, збірка	20.00
Анастасія Стасівська, Ірвінгтон	10.00
Леонтина Галаженко, Дітройт	10.00
Пелагія Кучкуда, Седар Гров	10.00
Катерина Амброзе, Дітройт	7.50

По 5.00 дол.: Михайло Дребич, Бронкс, Осипа Куровицька, Нью Йорк, Галина Гандзюк, Шикаго, Ірина Гнатчук, Лямбертвіл, Лідія Лемішка, Балтимор, Лідія Кий, Честер, Наталія Трачук, Ньюарк, д-р і п. Г. Т. Слаби, Роял Овк.

По 3.00 дол.: Марія Шкамбара, Нью Йорк, Марія Гуцал, Шикаго.

По 2.00 дол.: Анна Ленік і Емма Климкевич, Шикаго, З. Горобець, Бранфорд, Ольга Ізьо, Едмонтон, Маруся Бойчук, Саскатун, Стефанія Цимбаліста, Дітройт, Наталія Винницька, Торонто, Дарія Ломницька, Вестгемптон, Олена Горбачевська, Янгставн, Володимира Баслядинська, Клівленд.

По 1.50 дол.: М. Чубата, Бриджпорт.

По 1.00 дол.: Ольга Мартинюк і Софія Колодій, Шикаго, Стефанія Луконська, Нью Гейвен, Зеновія Кужіль, Рочестер, Катерина Росола, Нью Йорк, Ірина Мішкевич, Бруклін, Марія Хоптяк, Ньюарк, Галина Головацька, Кліфтон, Ольга Люра, М. Крижанів-

ська, Т. Шустер і М. Кіндрат, Рочестер, Анна Дикий, Бронкс.

ФОНД „МАТИ І ДИТИНА“:

Від. 11 Трентон	120.00
„ 22 Шикаго	55.00
„ 27 Питтсбург	10.00
„ 28 Ньюарк	15.00
„ 33 Клівленд	8.00
„ 33 Клівленд	195.00
„ 37 Дітройт	5.00
„ 38 Ленсінг	10.00
„ 47 Рочестер	30.00
„ 47 Рочестер	45.00
„ 51 Милвокі	23.00
„ 54 Вилмінгтон	69.00
„ 55 Лос Енджелес	5.00
„ 63 Дітройт	60.00
„ 64 Нью Йорк	45.00
„ 66 Нью Гейвен	60.00
„ 71 Джерзі Сіті	15.00
„ 76 Гемтремк	15.00
Ю. Ференцевич, Джерзі Сіті, збірка	110.00
М. Княжинська, Філяд., збірка	60.00
Марія Холевчук, Рочестер	5.00
Юстина Огоновська, Філядельфія	5.00
Михайло Дребич, Бронкс	5.00
Марія Фединяк, Де Мотте	2.00
Олена Филипович, Філядельфія	2.00

МУЗЕЙ США:

Від. 10 Філядельфія	10.00
„ 16 Міннеаполіс	10.00
„ 22 Шикаго	25.00
„ 24 Елізабет	25.00
„ 29 Шикаго	10.00
„ 42 Філядельфія	10.00
„ 43 Філядельфія	10.00
„ 59 Балтимор	100.00
„ 82 Бронкс	25.00

ДІМ США:

Від. 42 Філядельфія	5.00
Олена Залізник, Філядельфія	20.00

ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ:

Від. 44 Філядельфія	10.00
Д-р Євгена Єржківська, Сиракузи, збірка	50.00

СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД ІМ. О. ГОРДИНСЬКОЇ

Від. 28 Ньюарк	25.00
„ 65 Нью Брансвік	25.00

ФОНД „500“:

Окр. Рада США, Шикаго	40.00
-----------------------	-------

Від. 57 Ютика	25.00
„ 89 Кентон	10.00

ФОНД ЗВ'ЯЗКІВ І РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ: (позаобов'язкові)

Від. 20 Філядельфія	20.00
---------------------	-------

ВИХОВНИЙ ФОНД:

Іванна Бенцаль, Бронкс	5.00
Від. 59 Балтимор (на висилку дитини на відпоч. оселю)	50.00

УВАН — НА ВИДАННЯ ПРО ЛЕСІО УКРАЇНКУ:

Від. 1 Нью Йорк	83.75
„ 4 Нью Йорк	25.00
„ 43 Філядельфія	25.00
„ 54 Вилмінгтон	40.00
„ 57 Ютика	11.50
„ 69 Лорейн	30.00
„ 84 Шикаго	110.00
„ 87 Кентон	15.50
Д-р Євгенія Єржківська, Сиракузи, збірка	6.00

УКР. КАТОЛ. УНІВЕРСИТЕТ У РИМІ

Від. 7 Акрон	10.00
„ 33 Клівленд	100.00
Марія і Ю. Кордуби, Клівленд	10.00
Марія і Степан Матвійки	10.00

НТШ САРСЕЛЬ:

Від. 54 Вилмінгтон	10.00
„ 64 Нью Йорк	45.00
Лідія Калашинюк, Кемден	10.00

3 подякою,

Ірина Качанівська, секретарка
Анна Сивуляк, касієрка

НОВИЙ АЛЬБОМ УЗОРІВ

Українські

Народні Вишивки

Видання США

Серія 3

Десять таблиць узорів

Взори з Полтавщини, Київщини,
Буковини, Яворіщини, Гуцульщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі США